

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΩΝ

ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ , ΠΕΡΤΣΕΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΓΑΡΕΦΑΛΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ηράκλειο , Ιούνιος 2020

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη	4
Εισαγωγή.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η Έννοια και τα Χαρακτηριστικά της Λογιστικής	6
1.1 Ιστορία Ανάπτυξης της Λογιστικής στη Πορεία των Χρόνων	6
1.1.1 Υφιστάμενη Δομή των Λογιστικών Καταστάσεων στην Ελλάδα.....	7
1.2 Χαρακτηριστικά της Λογιστικής στις Μέρες μας	9
1.3 Λόγοι για τους Οποίους οι Επιχειρήσεις Χρειάζονται την Λογιστική στην Λειτουργία τους	10
1.4 Παράγοντες που Συντελούν στην Ορθή Εφαρμογή της Λογιστικής στις Επιχειρήσεις.....	11
1.4.1 Εθνικό Λογιστικό Σχέδιο	12
1.4.2 Η Λογιστική Χρήση Κατά τη Κείμενη Νομοθεσία στην Ελλάδα	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : Εργαλεία και Τεχνικές Λογιστικής στις Επιχειρήσεις	14
2.1 Τεχνικές Λογιστικής Διαχείρισης Επιχειρήσεων	14
2.1.1 Βασικοί Σκοποί της Λογιστικής Διαχείρισης Επιχειρήσεων	15
2.2 Η Εφαρμογή της Λογιστικής σε Επιχειρήσεις Αναλόγως της Εταιρικής τους Μορφής (Α.Ε., Ο.Ε., ΕΠΕ, Προσωπική Επιχείρηση)	16
2.2.1 Η Έννοια και τα Χαρακτηριστικά των Βιβλίων Γ' Κατηγορίας στη Λογιστική.....	16
2.2.2 Λογιστικές Εγγραφές Βιβλίων Γ' Κατηγορίας	17
2.3 Παράγοντες που Εμπλέκονται στη Λογιστική Διαχείριση Επιχειρήσεων	19
2.4 Νεότερη Νομοθεσία για Λογιστική Διαχείριση Επιχειρήσεων	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : Σημαντικότητα της Λειτουργίας της Λογιστικής στις Start Up Επιχειρήσεις.....	22
3.1 Ειδικές Λογιστικές Απαιτήσεις στις Start Up Επιχειρήσεις με Καταχώρηση στο ΓΕΜΗ.....	22
3.2 Τρόποι Εφαρμογής των Ειδικών Λογιστικών Απαιτήσεων στις Start Up Επιχειρήσεις.....	26

3.3 Στοιχεία που Θα Πρέπει να Γνωρίζουν οι Λογιστές για την Εφαρμογή των Ειδικών Λογιστικών Απαιτήσεων στις Start Up Επιχειρήσεις που Αναφέρονται στα Είδη Χρηματοδότησης	27
3.4 Πλεονεκτήματα που Προσφέρονται από την Λογιστική Μεταχείριση στις Start Up Επιχειρήσεις.....	36
3.5 Νομοθεσία που Ισχύει στην Ελλάδα για την Λογιστική Μεταχείριση στις Start Up Επιχειρήσεις	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.Επίλογος – Συμπεράσματα.....	39
Μεθοδολογία Έρευνας.....	40
Εισαγωγή.....	40
Σκοπός της έρευνας.	40
Διεξαγωγή-Πορεία έρευνας	40
Δείγμα της έρευνας	40
Ερευνητικά εργαλεία	41
Ανάλυση Δεδομένων.	41
Βιβλιογραφία	63

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εκκίνηση μιας επιχείρησης απαιτεί συχνά από τους επιχειρηματίες να κατανοούν και να ολοκληρώνουν μια ποικιλία επιχειρηματικών λειτουργιών. Μια σημαντική επιχειρηματική λειτουργία κατά την έναρξη μιας μικρής επιχείρησης είναι η λογιστική. Στην παρούσα εργασία εξετάζονται οι λογιστικές απαιτήσεις των Start Up επιχειρήσεων στην Ελλάδα.

Η εργασία διαρθρώνεται σε τρία κεφάλαια. Ειδικότερα, στο πρώτο κεφάλαιο της εργασίας μελετάται η έννοια και τα χαρακτηριστικά της λογιστικής ενώ γίνεται μια ιστορική αναδρομή της και αναφέρεται η υφιστάμενη δομή και τα χαρακτηριστικά των λογιστικών καταστάσεων στην Ελλάδα. Παράλληλα, γίνεται λόγος για τους παράγοντες οι οποίοι συμβάλλουν στην ορθή εφαρμογή της λογιστικής στις επιχειρήσεις. Στο δεύτερο κεφάλαιο διερευνώνται τα εργαλεία και οι τεχνικές της λογιστικής στις επιχειρήσεις και οι βασικοί της σκοποί. Στο τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο εξετάζεται η σημαντικότητα της λειτουργίας της λογιστικής στις Start Up επιχειρήσεις.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ένας συνδυασμός παραγόντων καθιστά την Ελλάδα μια ευνοϊκή θέση για την έναρξη δραστηριότητας και επενδύσεων. Η χώρα έχει μια πολύ καλά εκπαιδευμένη ομάδα ταλέντων: το 25% των ατόμων ηλικίας 25 έως 64 ετών έχει πτυχίο (ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι 16%), ενώ το 25% κατέχει πτυχίο επιστήμης, τεχνολογίας, μηχανικής ή μαθηματικών. Ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ είναι 22%. Η Ελλάδα, της οποίας η γεωγραφική θέση αποτελεί σταυροδρόμι μεταξύ τριών ηπείρων (Ευρώπης, Ασίας, Αφρικής), περιβάλλεται από μεγάλες αγορές και αποτελεί μέρος της αγοράς των 15 τρισεκατομμυρίων ευρώ στην ΕΕ. Έχει επίσης εξαιρετικές συνθήκες διαβίωσης: ήπιες θερμοκρασίες, χαμηλό ποσοστό εγκληματικότητας και εύχρηστη στέγαση. Παρά τις ευνοϊκές αυτές συνθήκες και τις πολλαπλές πηγές υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδότησης, η σκηνή εκκίνησης της Ελλάδας αντιμετωπίζει σημαντικές προκλήσεις. Οι κυβερνητικές υπηρεσίες, οι μεγάλες εταιρείες και τα πανεπιστήμια πρέπει να ενεργήσουν τώρα για να τα αντιμετωπίσουν προκειμένου η Ελλάδα να επιτύχει σταθερή και βιώσιμη ανάπτυξη στο αρχικό οικοσύστημα της.

Παρά το μεγάλο αριθμό επιστημόνων, τεχνολογιών, μηχανικών και πτυχιούχων μαθηματικών, το 59% των Ελλήνων εργοδοτών δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν το κατάλληλο ταλέντο. Η στενή αγορά εργασίας οφείλεται στη μαζική έξοδο τουλάχιστον 420.000 νεαρών απόφοιτων από το 2008, καθώς και μια έλλειψη εργαζομένων με κατάρτιση σε υψηλά επίπεδα ζήτησης, όπως για παράδειγμα η ανάπτυξη προϊόντων. Τα πανεπιστήμια που χρηματοδοτούνται από το δημόσιο δεν παρέχουν φοιτητές με εξειδικευμένα μαθήματα κατάρτισης για την επιχειρηματικότητα - μια χαμένη ευκαιρία να διδάξουμε στους δυνητικούς ιδρυτές πώς να ξεκινήσουν, να χρηματοδοτήσουν και να λειτουργήσουν μια επιτυχημένη εκκίνηση - και οι μεγάλες εταιρείες σπάνια κάνουν πρακτική άσκηση.

Η έλλειψη θεσμικής υποστήριξης και περιορισμένων κυβερνητικών κινήτρων εξακολουθούν να αποθαρρύνουν τις επιχειρήσεις, τα πανεπιστήμια και τους νεοσύστατους να επενδύσουν και να συνεργαστούν στην Ε&Α. Σημαντική περίπτωση: σε σύγκριση με τις μέσες επενδύσεις Ε&Α σε όλα τα μέλη-κράτη της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, οι επενδύσεις Ε&Α της Ελλάδας είναι κατά 76% λιγότερες. Επιπλέον, μόνο το 40% των επενδύσεων Ε&Α της χώρας πραγματοποιούνται από εταιρείες. Χωρίς τις δαπάνες για την Ε&Α των εταιρειών και τη μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ εταιρειών, πανεπιστημίων και νεοσύστατων επιχειρήσεων, οι ευκαιρίες για την ανάπτυξη προϊόντων στην έρευνα και ανάπτυξη πρόκειται να μειώνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΈΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

1.1 ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Η λογιστική είναι το σύστημα καταγραφής, ταξινόμησης και συνόψεως χρηματοοικονομικών πληροφοριών κατά τρόπο ώστε οι χρήστες των πληροφοριών να μπορούν να λαμβάνουν οικονομικές αποφάσεις βάσει αυτής. Η λογιστική ξεκίνησε ως ένα απλό σύστημα αργυρών μαρκών για την παρακολούθηση των αγαθών και των ζώων, αλλά αναπτύχθηκε σε όλη την ιστορία σε έναν τρόπο παρακολούθησης πολύπλοκων συναλλαγών και άλλων οικονομικών πληροφοριών.

Η μελέτη αυτής της επιστήμης πρέπει να προσεγγιστεί από την οπτική γωνία του τρόπου με τον οποίο προέκυψε αυτό το φαινόμενο στην ιστορία, από τα σημαντικά στάδια της ανάπτυξής του και από το πρίσμα του φαινομένου αυτού από την άποψη της ανάπτυξής του (Mukhametzyanov et al., 2017). Δεν υπάρχει ξεκάθαρη απάντηση στην ερώτηση «πότε δημιουργήθηκε η λογιστική;». Ωστόσο, οι συνηθέστερες απαντήσεις είναι (Mukhametzyanov et al., 2017):

Πριν από 6 χιλιάδες χρόνια, όταν οι άνθρωποι σκόπιμα άρχισαν να καταχωρούν τα γεγονότα της οικονομικής ζωής. Πριν από 500 χρόνια, όταν κυκλοφόρησε το βιβλίο του L. Pacheli ("Το άθροισμα της αριθμητικής, της γεωμετρίας, του δόγματος των αναλογιών και των σχέσεων") και ξεκίνησε η κατανόηση της λογιστικής. Πριν από 100 χρόνια, όταν εμφανίστηκαν οι πρώτες θεωρητικές δομές στον τομέα της λογιστικής.

Η λογιστική έχει ποικίλες μορφές, ανάλογα με το αναπτυξιακό επίπεδο των σχέσεων παραγωγής, των παραγωγικών δυνάμεων, της νομοθεσίας, της παράδοσης κλπ.. Με την ανάπτυξη εργαλείων εργατικού δυναμικού, το σύστημα οικονομικών σχέσεων, το μοντέλο πληροφόρησης που τους αντικατοπτρίζει έγινε επίσης πιο περίπλοκο, βελτιώθηκαν επίσης οι μέθοδοι και τα μέσα επεξεργασίας πληροφοριών. Συνεχίζοντας αυτό, μπορεί να υποτεθεί ότι σε κάθε στάδιο της ανάπτυξης μπορούν να εντοπιστούν διάφορες προϋποθέσεις για την εμφάνιση και την ανάπτυξη λογιστικής (Mukhametzyanov et al., 2017).

Καθ' όλη τη διάρκεια της αρχαίας ιστορίας και του Μεσαίωνα, η λογιστική παρέμεινε μια αρκετά απλή υπόθεση. Η υιοθέτηση του νομίσματος σήμαινε ότι η λογιστική αφορούσε πλέον τα χρήματα και όχι τα πραγματικά αγαθά, αλλά η ενιαία λογιστική, παρόμοια με αυτή που χρησιμοποιείται στα σύγχρονα μητρώα ελέγχου, χρησιμοποιήθηκε για να παρακολουθεί το χρήμα που ανταλλάσσεται, πού πηγαίνει και ποιος οφείλει τι.

Μετά τις Σταυροφορίες, οι ευρωπαϊκές εμπορικές αγορές άνοιξαν το εμπόριο στη Μέση Ανατολή και οι ευρωπαίοι έμποροι, ιδίως στη Γένοβα και τη Βενετία, γίνονταν ολοένα και πιο πλούσιοι. Απαιτούσαν έναν καλύτερο τρόπο για να παρακολουθούν τα μεγάλα χρηματικά ποσά και τις πολύπλοκες συναλλαγές και αυτό οδήγησε στην ανάπτυξη διπλής

λογιστικής. Η διπλή λογιστική σημαίνει ότι κάθε συναλλαγή καταγράφεται τουλάχιστον δύο φορές, ως χρέωση από ένα λογαριασμό και πίστωση σε άλλη (Akinyemi et al., 2015).

Το 1494 ένας φραγκισκανός μοναχός και μαθηματικός, Luca Pacioli, δημοσίευσε ένα βιβλίο μαθηματικών με τίτλο "Summa de arithmetica, geometria, proportione et proportionalita", το οποίο περιελάμβανε μια περιγραφή διπλής λογιστικής. Καθώς η δημοτικότητα του βιβλίου αυξήθηκε, η λογιστική διπλής εισόδου άρχισε να σκουπίζει την Ευρώπη, καθώς οι έμποροι συνειδητοποίησαν ότι είναι ένα πολύτιμο εργαλείο που τους έδωσε για την παρακολούθηση λεπτομερών οικονομικών πληροφοριών. Για αυτό το επίτευγμα, ο Luca Pacioli ονομάζεται συχνά "Πατέρας της Λογιστικής". Βέβαια, σε αυτό το σημείο της ιστορίας, η λογιστική δεν ήταν ακόμα ένα συγκεκριμένο επάγγελμα, αλλά μάλλον μια επέκταση των γραφειοκρατικών καθηκόντων των γραμματέων, αξιωματούχων, τραπεζιτών και εμπόρων.

Λόγω της πολύπλοκης φύσης του σημερινού οικονομικού συστήματος, έχουν αναπτυχθεί εξειδικευμένοι κλάδοι λογιστικής. Εκτός από την παραδοσιακή οικονομική λογιστική, υπάρχουν τώρα υποδιαιρέσεις, όπως η φορολογική λογιστική, η λογιστική διαχείρισης, η άκαμπτη λογιστική, η λογιστική του ταμείου και η λογιστική του έργου. Απαιτούνται επαγγελματίες λογιστές για αυτούς τους τομείς, καθώς απαιτούν την πλήρη και συγκεκριμένη κατανόηση των επιχειρηματικών αναγκών και των λογιστικών πρακτικών (Akinyemi et al., 2015).

1.1.1 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο στους τομείς της λογιστικής και του ελέγχου των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων στην Ελλάδα αποτελείται κυρίως από τρεις βασικούς νόμους, οι οποίοι αποτελούν επίσης τους κύριους πυλώνες του συνόλου του συστήματος.

Ο πρώτος πυλώνας επικεντρώνεται στην εφαρμογή των αρχών για την υιοθέτηση λογιστικού συστήματος και την τήρηση λογιστικών καταστάσεων προσαρμοσμένων στις ανάγκες της ελληνικής πραγματικότητας και δεύτερον, στην κατάρτιση των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων. Το πλαίσιο αυτό διατυπώνεται με το Ν. 4308/2014 «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και Σχετικοί Κανονισμοί» (ΦΕΚ Α '251 / 24.11.2014) (Σγουρινάκης, 2018).

Ο δεύτερος πυλώνας ρυθμίζει καταρχήν τη λειτουργία του ελεγκτικού επαγγέλματος και καθορίζει το πλαίσιο για την εφαρμογή της διαδικασίας ανεξάρτητου νόμιμου ελέγχου. Επεκτείνεται επίσης στα θέματα εταιρικής διακυβέρνησης όσον αφορά τις οντότητες του δημόσιου τομέα. Το πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα έχει ως βασικό άξονα τον Ν. 4449/2017 "για τον υποχρεωτικό έλεγχο των ετήσιων και ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων και τη δημόσια εποπτεία των ελεγκτικών εργασιών και άλλων διατάξεων" (ΦΕΚ Α '7 / 24.1.2017).

Τέλος, ο τρίτος πυλώνας καλύπτει το εταιρικό δίκαιο, έχοντας ως κύριο νομικό άξονα τον πρόσφατο Νόμο 4548/2018 «Μεταρρύθμιση του Νόμου των Ανωνύμων Εταιρειών» (ΦΕΚ Α '104 / 13.6.2018), η οποία εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 2019 και έχει αντικαταστήσει τον ισχύοντα Νόμο 2190/1920 (Μπατσινίλας, 2017).

Το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο όσον αφορά τη λογιστική και τον έλεγχο των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων στην Ελλάδα, το οποίο λειτουργεί σε πλήρη εναρμόνιση με

εκείνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνει σειρά άλλων σχετικών νόμων και κανονισμών, οι οποίοι περιλαμβάνονται στη νομοθεσία των ρυθμιστικών αρχών της κεφαλαιαγοράς το νόμο που διέπει τη λειτουργία τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών και το εταιρικό δίκαιο. Οι διατάξεις αυτές ρυθμίζουν τα θέματα και διαμορφώνουν τις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις σε ευρύτερους τομείς, όπως η εταιρική διακυβέρνηση, το σύστημα εσωτερικών ελέγχων και η χρηματοοικονομική πληροφόρηση για σκοπούς εποπτείας.

Ενδεικτικός κατάλογος περιλαμβάνει: Νόμος 4374/2016 για την κεφαλαιαγορά "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας: α) στις διατάξεις της οδηγίας 2013/50 / ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2013 και β) στο άρθρο 1 της οδηγίας 2014/51 / ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 και άλλες διατάξεις "(ΦΕΚ Α '50 / 1.4.2016) και Νόμο 3556/2007" Απαιτήσεις διαφάνειας σχετικά με πληροφορίες για εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί διαπραγματεύση σε ρυθμιζόμενη αγορά και άλλες διατάξεις »(ΦΕΚ Α '91 / 30.4.2007) σχετικά με τη γενική διαφάνεια των χρηματοοικονομικών πληροφοριών που παρέχονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Οδηγία 2013/50 / ΕΕ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και S 22/10/2013) τους εκδότες των οποίων οι τίτλοι είναι εισηγμένοι και διαπραγματεύονται στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (Σγουρινάκης, 2018).

Επίσης, ο Νόμος 3016/2002 "για την εταιρική διακυβέρνηση, την αμοιβή του διοικητικού συμβουλίου και άλλα θέματα" (ΦΕΚ Α '110 / 17.5.2002) εισάγει κανόνες δικαίου για την εφαρμογή πλαισίου εταιρικής διακυβέρνησης από φορείς δημοσίου συμφέροντος (κυρίως εταιρείες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών Ανταλλαγές, τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες) και συμπληρώνει το άρθρο 44 του Ν. 4449/2017 σχετικά με τις ελεγκτικές επιτροπές των προαναφερόμενων οντοτήτων.

Το νομικό πλαίσιο της εταιρικής διακυβέρνησης, ιδιαίτερα για τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εταιρείες, ενισχύεται σημαντικά με το νόμο 4364/2013 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2009/138 / ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) "(ΦΕΚ Α '13 / 5.2.2016). Αντίστοιχα, η εταιρική διακυβέρνηση στα τραπεζικά ιδρύματα ρυθμίζεται από σημαντικό αριθμό πράξεων του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, η σημαντικότερη από τις οποίες είναι: PD / TCG 2577 / 9.3.2006 "Αρχές λειτουργίας και κριτήρια αξιολόγησης για τα συστήματα οργάνωσης και εσωτερικού ελέγχου των πιστωτικών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και τις αντίστοιχες λειτουργίες των διαχειριστών τους" (Μπατσινίλας, 2017).

Όσον αφορά το εταιρικό δίκαιο, πέραν του Νόμου περί Ανωνύμων Εταιρειών, πρέπει να αναφερθούν και άλλα δύο βασικά μέσα: ο Ν. 4541/2018 για την «Τροποποίηση του Ν. 3190/1955 περί Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α ' 93 / 31.5.2018) και Ν. 4072/2012 «Βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Εμπορικά σήματα - Κτηματομεσίτες - Κανονισμός Ναυτιλιακών Υποθέσεων, Λιμένων και Αλιείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α 86 / 11.4.2012) .

Αξίζει να σημειωθεί ότι, όπως αναφέρεται ρητά στο άρθρο 1 του Ν. 4308/2014, στην Ελλάδα, οι φορείς δημοσίου συμφέροντος καταρτίζουν τις καταστατικές τους οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΑ) όπως έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άλλες, μη δημόσιες οντότητες

καταρτίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα), τα οποία προβλέπονται από τον Νόμο 4308/2014 (Σγουρινάκης, 2018).

Όπως αναφέρθηκε, η νομοθεσία για τη λογιστική και τον έλεγχο των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων στην Ελλάδα, εκτός από τα προαναφερθέντα, περιλαμβάνει επίσης σημαντικό αριθμό σχετικών νόμων και κανονισμών, οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος εγγράφου.

1.2 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Οι εταιρείες στην Ελλάδα έχουν έντονο κίνητρο να μειώσουν τους φόρους. Ωστόσο, σε περίπτωση που οι εταιρείες αυτές συμμορφώνονται με την οικονομική και φορολογική λογιστική, τα φορολογικά ζητήματα μπορεί να κυβερνούν τα υπόλοιπα. Ως αποτέλεσμα, όταν οι εταιρείες προσπαθούν να μειώσουν τους φόρους, τότε υπάρχει λιγότερη πιθανότητα ότι τα υποκείμενα οικονομικά περιστατικά θα αντικατοπτρίζονται στις λογιστικές πληροφορίες.

Οι ελληνικές γενικές αποδεκτές αρχές θεωρούνται η βάση της ελληνικής λογιστικής, ορισμένα από τα οποία παρουσιάζονται παρακάτω. Αρχικά, επικεντρώνεται στο θέμα της δημοσίευσης οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τους φορολογικούς κανόνες. Η «προστασία των πιστωτών», ο «συντηρητισμός» και η «εστίαση στον ισολογισμό και στην κατάσταση αποτελεσμάτων» χαρακτηρίζουν επίσης τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Spathis & Georgakopoulou, 2007). Σύμφωνα με τη διάταξη της 1 του άρθρου 42α του νόμου 2190/1920 οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν (Καραγιάννης, Καραγιάννη, Καραγιάννης, 2007):

- Τον ετήσιο ισολογισμό
- Το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης
- Τον πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων
- Το προσάρτημα

Τα παραπάνω έγγραφα δεν είναι παρά ένα ενιαίο σύνολο και ελέγχονται σύμφωνα με τα άρθρα 36, 36α και 37. Σύμφωνα με το Ε.Γ.ΛΣ προβλέπεται και η κατάρτιση της κατάστασης λογαριασμού Γενικής Εκμετάλλευσης η οποία όμως δεν δημοσιεύεται. Ωστόσο η λογιστική στις μέρες μας, αναφέρεται σε τρόπους μέτρησης, καταγραφής και επικοινωνίας των οικονομικών πληροφοριών μιας επιχείρησης. Μια επιχειρηματική συναλλαγή είναι ένα οικονομικό γεγονός που καταγράφεται για λογιστικούς σκοπούς. σε γενικές γραμμές, είναι μια επιχειρηματική αλληλεπίδραση μεταξύ οικονομικών οντοτήτων, όπως οι πελάτες και οι επιχειρήσεις ή οι πωλητές και οι επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο της συστηματικής λογιστικής διαδικασίας, αυτές οι αλληλεπιδράσεις ταξινομούνται γενικά σε λογαριασμούς (Παπακώστα, 2013).

Υπάρχουν επτά διαφορετικοί τύποι λογαριασμών που μπορούν να ταξινομηθούν σε όλες τις επιχειρηματικές συναλλαγές: στοιχεία ενεργητικού, υποχρεώσεις, μετοχές, έσοδα, έξοδα, κέρδη και ζημίες. Η τήρηση λογιστικών βιβλίων και η λογιστική παρακολούθηση των αλλαγών σε κάθε λογαριασμό καθώς η εταιρεία συνεχίζει να λειτουργεί. Οι χρεώσεις και οι πιστώσεις είναι ουσιώδεις για το σύστημα διπλής εισόδου, δηλαδή τα βιβλία Γ' κατηγορίας. Στη λογιστική, η χρέωση αναφέρεται σε μια καταχώρηση στην αριστερή πλευρά ενός ημερολογίου λογαριασμού και η πίστωση αναφέρεται σε μια καταχώρηση στη δεξιά πλευρά ενός ημερολογίου λογαριασμού. Για να είναι σε ισορροπία, το σύνολο των χρεώσεων και πιστώσεων για μια συναλλαγή πρέπει να είναι ίσο (Παπακώστα, 2013).

Οι χρεώσεις δεν αντιστοιχούν πάντοτε σε αυξήσεις και οι πιστώσεις δεν ισοδυναμούν πάντοτε με μειώσεις. Μια χρέωση μπορεί να αυξήσει έναν λογαριασμό μειώνοντας ένα άλλο. Για παράδειγμα, μια χρέωση αυξάνει τους λογαριασμούς ενεργητικού, αλλά μειώνει τους λογαριασμούς υποχρεώσεων και ιδίων κεφαλαίων, οι οποίοι υποστηρίζουν τη γενική λογιστική εξίσωση των στοιχείων ενεργητικού = Υποχρεώσεις + Ίδια Κεφάλαια. Στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, οι χρεώσεις αυξάνουν τα υπόλοιπα των λογαριασμών εξόδων και ζημιών, ενώ οι πιστώσεις μειώνουν τα υπόλοιπα τους. Οι χρεώστες μειώνουν τα έσοδα και κερδίζουν υπόλοιπα λογαριασμών, ενώ οι πιστώσεις αυξάνουν τα υπόλοιπα τους (Παπακώστα, 2013).

1.3 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ

Ο κύριος σκοπός της λογιστικής είναι να εξακριβώνεται το κέρδος ή η ζημία σε μια συγκεκριμένη περίοδο, να παρουσιάζεται η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης σε συγκεκριμένη ημερομηνία και να υπάρχει έλεγχος της περιουσίας της επιχείρησης. Αυτά τα λογιστικά βιβλία πρέπει να τηρούνται για να μετρηθεί το εισόδημα της επιχείρησης και να κοινοποιηθούν οι πληροφορίες έτσι ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από διαχειριστές, ιδιοκτήτες και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη. Η λογιστική είναι μια πειθαρχία που καταγράφει, ταξινομεί, συνοψίζει και ερμηνεύει τις οικονομικές πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες μιας ανησυχίας, ώστε να μπορούν να γίνουν έξυπνες αποφάσεις σχετικά με την ανησυχία (Songini et al., 2013).

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Πιστοποιημένων Λογιστών Λογιστών έχει ορίσει τη Χρηματοοικονομική Λογιστική ως "την τέχνη της καταγραφής, ταξινόμησης και συνόψεως τόσο σημαντικών όσο και από άποψη χρηματικών συναλλαγών και γεγονότων που εν μέρει τουλάχιστον οικονομικού χαρακτήρα και ερμηνεύουν τα αποτελέσματα αυτών". Η Αμερικανική Ένωση Λογιστικής ορίζει τη λογιστική ως "τη διαδικασία εντοπισμού, μέτρησης και κοινοποίησης οικονομικών πληροφοριών ώστε να επιτρέπεται η λήψη ενημερωμένων κρίσεων και αποφάσεων από τους χρήστες των πληροφοριών. Από τα πιο πάνω προκύπτουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά της λογιστικής (Yilmaz et al., 2000):
Καταγραφή: Αφορά την καταγραφή των χρηματοοικονομικών συναλλαγών κατά τρόπο ομαλό, αμέσως μετά την εμφάνισή τους στα κατάλληλα βιβλία λογαριασμών.

Ταξινόμηση: Αφορά την συστηματική ανάλυση των καταγεγραμμένων δεδομένων έτσι ώστε να συγκεντρώνουν τις ίδιες συναλλαγές σε ένα μέρος. Αυτή η λειτουργία εκτελείται με τη διατήρηση του ημερολογίου στον οποίο ανοίγουν διάφοροι λογαριασμοί και στους οποίους καταχωρούνται οι σχετικές συναλλαγές.

Συνοψίζοντας: Αφορά την κατάρτιση και παρουσίαση των διαβαθμισμένων δεδομένων κατά τρόπο χρήσιμο για τους χρήστες. Η λειτουργία αυτή περιλαμβάνει την κατάρτιση οικονομικών καταστάσεων όπως Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Ισολογισμό, Κατάσταση Μεταβολών Οικονομικής Θέσης, Κατάσταση Ταμειακών Ροών, Κατάσταση Προστιθέμενης Αξίας.

Διερμηνεία: Σήμερα, οι προαναφερόμενες τρεις λειτουργίες εκτελούνται από συσκευές ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων και ο λογιστής πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως στις πτυχές της λογιστικής ερμηνείας. Οι λογιστές θα πρέπει να ερμηνεύουν τις δηλώσεις με τρόπο χρήσιμο για δράση. Ο λογιστής πρέπει να εξηγήσει όχι μόνο τι συνέβη αλλά και (α) γιατί συνέβη και (β) τι είναι πιθανό να συμβεί κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες.

Ένας ικανός επαγγελματίας λογιστής στην επιχείρηση είναι ένα ανεκτίμητο περιουσιακό στοιχείο στην εταιρεία. Αυτά τα άτομα απασχολούν ένα ερευνητικό μυαλό για το έργο τους που βασίζεται στη γνώση τους για τα οικονομικά της εταιρείας. Χρησιμοποιώντας τις δεξιότητές τους και την οικεία κατανόηση της εταιρείας και του περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιείται, οι επαγγελματίες λογιστές στην επιχείρηση θέτουν ερωτήσεις προκλητικές. Η εκπαίδευσή τους στη λογιστική τους δίνει τη δυνατότητα να υιοθετήσουν μια πραγματιστική και αντικειμενική προσέγγιση για την επίλυση θεμάτων. Αυτό αποτελεί πολύτιμο πλεονέκτημα για τη διοίκηση, ιδίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όπου οι επαγγελματίες λογιστές είναι συχνά οι μόνοι επαγγελματίες ειδικοί του προσωπικού (Saeidi et al., 2015).

1.4 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΝΤΕΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΡΘΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η κοστολογική εργασία θέτει στο επίκεντρο της το πρόβλημα της κατανομής του κόστους στους διάφορους τομείς ή δραστηριότητες μιας επιχείρησης. Η κατανομή αυτή είναι απαραίτητη για την παροχή πληροφοριών με αξία, όπως για την κοστολόγηση και τιμολόγηση του προϊόντος, για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας της διοίκησης και για την λήψη ειδικών αποφάσεων. Όσοι κοστολογούν έχουν δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ δυο μεθόδων: α) της άμεσης ή διαφορικής κοστολόγησης και β) της πλήρους κοστολόγησης ή απορρόφησης (Καραγιάννης, Καραγιάννη, Καραγιάννης, 2007).

Η μέθοδος της άμεσης κοστολόγησης υιοθετήθηκε από επιχειρήσεις των Η.Π.Α μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο αποσκοπώντας την προετοιμασία χρηματοοικονομικών ενεργειών σε αυτές. Ένας πολύ μικρός αριθμός επιχειρήσεων στην Ελλάδα έχει υιοθετήσει τη συγκεκριμένη μέθοδο. Ως άμεση κοστολόγηση χαρακτηρίζεται η μέθοδος κοστολόγησης, όπου τα κόστη που προέρχονται από την παραγωγή συνδέονται άμεσα με την παραγωγική διαδικασία και χρησιμοποιούνται με σκοπό τον υπολογισμό του κόστους παραγωγής των προϊόντων μιας επιχείρησης (Παπακώστα, 2013).

Το σταθερό τους μέρος θεωρείται ως κόστος περιόδου, πιο συγκεκριμένα, σαν έξοδο το οποίο επιβαρύνει το αποτέλεσμα της χρήσης μειώνοντας ταυτόχρονα τα έσοδα ενώ ο υπολογισμός τους γίνεται με τον ίδιο τρόπο που γίνεται στα έξοδα της περιόδου π.χ. τα γενικά διοικητικά έξοδα (ΓΕΔ), τα γενικά έξοδα παραγωγής (ΓΕΠ) κ.τ.λ. Στη μέθοδο της άμεσης κοστολόγησης διαχωρίζονται τα στοιχεία του κόστους σύμφωνα με τη

συμπεριφορά τους. Πιο αναλυτικά, χωρίζονται σε σταθερά και μεταβλητά στοιχεία του κόστους. Ο διαχωρισμός γίνεται στην αρχική φάση καταχώρησής των στοιχείων, ωστόσο συνεχίζει να υφίσταται καθόλη τη διαδικασία της κοστολόγησης. Το άμεσο μεταβλητό κόστος του τμήματος αντικατοπτρίζει το κόστος το οποίο παράγεται από τη δραστηριότητα ή τη λειτουργία του τμήματος. (Παπακώστα, 2013).

Αντίθετα, το άμεσο σταθερό κόστος αντιστοιχεί στο κόστος που δημιουργείται αποσκοπώντας το τμήμα να βρίσκεται σε μια κατάσταση ετοιμότητας. Υπάρχουν όμως και ημιμεταβλητές δαπάνες που αλλάζουν σε διάφορους τομείς απασχόλησης, δηλαδή δαπάνες οι οποίες απαρτίζονται τόσο από σταθερό όσο και μεταβλητό τμήμα. Τέτοιου είδους δαπάνες είναι για παράδειγμα η άμεση εργασία εξαιτίας των συνθηκών που επικρατούν στη σύγχρονη αγορά εργασίας.

Προκειμένου να υπολογιστεί το τελικό αποτέλεσμα (θετικό ή αρνητικό) χρησιμοποιούνται οι έννοιες του βιομηχανικού περιθωρίου συμβολής και του περιθωρίου συμβολής ή συνεισφοράς. Το βιομηχανικό περιθώριο συμβολής είναι το ποσό το οποίο περισσεύει ώστε να καλυφθούν τα μεταβλητά και τα σταθερά έξοδα και αφού γίνει αυτό, και για τη δημιουργία κέρδους. Υπολογίζεται ότι αν από τις πωλήσεις αφαιρεθεί το μεταβλητό κόστος παραγωγής (άμεσα υλικά, άμεση εργασία), το περιθώριο συμβολής ή συνεισφοράς αποτελεί το ποσό που απομένει για την κάλυψη των σταθερών εξόδων και έπειτα για τη δημιουργία θετικού αποτελέσματος (Παπακώστα, 2013).

1.4.1 ΕΘΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2362/95, καθιερώνονται οι αρχές οι οποίες διέπουν το Εθνικό Λογιστικό Σύστημα Δημοσίου καθώς και τη διοίκηση δημοσίων εσόδων και εξόδων για τον προϋπολογισμό της Ελλάδας. Ο Υπουργός Οικονομικών είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των οικονομικών της χώρας. Με τη σειρά του, το Υπουργείο Οικονομικών είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού όπως επίσης και για τη σύνταξη του ισολογισμού.

Ο συγκεντρωτικός χαρακτήρας του συστήματος διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών χαρακτηρίζεται έτσι, αφού το σύνολο των δοσοληψιών μεταξύ των φορέων καθώς και η δημιουργία του ισολογισμού και απολογισμού ανήκουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών. Ετησίως δίνονται από τον ισολογισμό τα δημόσια έσοδα που προβλέπονται από το ύψος εξόδων (Παπακώστα, 2013). Παράλληλα, αναφέρονται και στοιχεία τα οποία σχετίζονται με

- Τα υπόλοιπα λογαριασμών της κρατικής ταμειακής διαχείρισης.
- Το δημόσιο χρέος.
- Το ύψος των εξόδων.
- Το ποσό δανείων που δεν έχουν εξοφληθεί και τα οποία δόθηκαν από πιστωτικά ιδρύματα στο Δημόσιο.

Τα προαναφερθέντα δάνεια εντάσσονται στους λογαριασμούς τάξεως και τις όποιες συναφείς εγγυήσεις. Οι λογαριασμοί του Δημοσίου χρησιμοποιούνται προκειμένου να γίνεται φανερή η οικονομική κατάσταση του κράτους αλλά και η κίνηση εσόδων και

εξόδων του. Οι λογαριασμοί Δημοσίου διακρίνονται σε αυτούς που παρακολουθούν το προϋπολογισμό και σε αυτούς που σχετίζονται με τη ταμειακή διαχείριση. Σε καμία περίπτωση ο διαχωρισμός σε παθητικούς και ενεργητικούς λογαριασμούς δε συμπίπτει με τη λογιστική πλευρά. Ένα από τα πιο σημαντικά πλεονεκτήματα των οικονομικών καταστάσεων από το πρότυπο της ταμειακής βάσης είναι ότι προκύπτουν αξιόπιστα στοιχεία και πληροφορίες από τις εισπράξεις και τις πληρωμές μετρητών (Βρουστούρης, Πρωτοψάλτης, 2002).

Οι αδυναμίες της υφιστάμενης λογιστικής δομής της χώρας είναι οι εξής:

- Η σημερινή μορφή του ισολογισμού δεν ακολουθεί κάποια βασική αρχή αυτοτέλειας χρήσεων ενώ δε δίνει κάποια περιουσιακή διάρθρωση ή κρατικές υποχρεώσεις.
- Υπάρχει έλλειψη αξιόπιστης πληροφόρησης καθώς αρκετά λογιστικά δεδομένα δεν αναφέρονται στο παθητικό ή στο ενεργητικό. Αναφέρονται σε ταμειακές ροές ή εκροές.
- Το ευρύ κοινό δε μπορεί να κατανοήσει τον ισολογισμό και τον απολογισμό.
- Η καταγραφή του συνόλου των συναλλαγών σε ταμειακή βάση δεν επιτρέπει τον ακριβή προσδιορισμό του πραγματικού κόστους των δραστηριοτήτων του κράτους.

Ωστόσο, μια αδυναμία κατανόησης του σημερινού λογιστικού συστήματος παρατηρείται και σε θέματα λογιστικών διαδικασιών αλλά και διαχείρισης. Εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα χρησιμοποιείται από το Δημόσιο η διπλογραφική λογιστική. Υπάρχει πλέον εκσυγχρονισμός των λογιστικών συστημάτων από την εισαγωγή λογιστικών σχεδίων από νομικά πρόσωπα ή οργανισμούς της γενικής κυβέρνησης. (Ντζανάτος, 2008).

Από τη μεριά της, η δεδουλευμένη λογιστική βάση παρέχει μια ορθή καταγραφή συναλλαγών όταν εκείνες εκτελούνται χωρίς να έχει σημασία η χρονική στιγμή κατά την οποία υλοποιούνται οι ταμειακές ροές.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με τη λογιστική πρακτική ο ισολογισμός συντάσσεται ετησίως όπως και ο λογαριασμός αποτελεσμάτων χρήσης και ο λογαριασμός διαθέσεων κερδών. Όλα αυτά συντάσσονται υποχρεωτικά από τη κρατική νομοθεσία (Καραγιάννης, Καραγιάννη, Καραγιάννης, 2007).

1.4.2 Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΚΕΙΜΕΝΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η έννοια της λογιστικής χρήσης αναφέρεται στην περίοδο διαχείρισης μεταξύ δυο διαδοχικών ισολογισμών και η οποία διήρκησε ένα έτος. Ως οικονομικό έτος, σύμφωνα με τον Κώδικα Δημόσιου Λογιστικού, ορίζεται εκείνη η χρονική περίοδος η οποία περιλαμβάνει τις διοικητικές πράξεις και τα γεγονότα που σχετίζονται άμεσα με τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος και την κίνηση της κρατικής περιουσίας (Παπακώστα, 2013).

Το έτος το οποίο επιβάλλει η φορολογία, είναι το Φορολογικό έτος. Σύμφωνα με το νόμο, η επιβολή του φόρου ορίζεται από το συνολικό καθαρό εισόδημα το οποίο και αποκτήθηκε κατά το προηγούμενο έτος από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Το Φορολογικό έτος πρέπει να είναι το επόμενο του οικονομικού έτους. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι (Βρουστούρης, Πρωτοψάλτης, 2002) :

➤ Σύμφωνα με το Ν. 2190/1920 του άρθρου 43,1 ορίζεται ότι η εταιρική χρήση δε δύναται να διαρκεί πλέον των δώδεκα μηνών. Το άρθρο 4 αναφέρει ότι μια ανώνυμη εταιρεία πρέπει να διενεργεί απογραφή σύμφωνα με το άρθρο 9 του Εμπορικού νόμου. ➤ Σύμφωνα με το Ν.4172/13, η διαχειριστική περίοδος περιλαμβάνει ένα χρονικό διάστημα 12 μηνών. Κατά την έναρξη, λήξη ή διακοπή των εργασιών της επιχειρήσεως η διαχειριστική περίοδος μπορεί να είναι μικρότερη του ενός έτους. Συνεπώς, η διαχειριστική περίοδος μπορεί να περιλαμβάνει και χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του δωδεκαμήνου.

Ο νόμος 4308/2014 είναι ο βασικός κανονισμός που ενσωμάτωσε στην ελληνική νομοθεσία τη λογιστική οδηγία 2013/34 της Ε.Ε. Λόγω των προηγούμενων ουσιαστικών διαφορών μεταξύ των ελληνικών λογιστικών νόμων και των Διεθνών Πορτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης, ο Νόμος αυτός εισήγαγε σημαντικές αλλαγές στο λογιστικό περιβάλλον για μη εισηγμένες εταιρείες στην Ελλάδα, με στόχο τη βελτίωση της λογιστικής ποιότητας και τη βελτίωση της λογιστικής σύγκρισης μεταξύ εισαγόμενων και μη εισαγόμενων εταιρειών (Tsalavoutas, 2017).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

2.1 ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Οι τεχνικές λογιστικής διαχείρισης των επιχειρήσεων μέσω των λογιστικών ελέγχων, γίνεται σύμφωνα με το στοιχείο στο οποίο επιλέγει να δώσει βάση ο κάθε έλεγχος στις ελληνικές επιχειρήσεις.

Στη χώρα γίνονται οι εξής λογιστικοί έλεγχοι (Σακέλλης, 2009) :

Χρηματοοικονομικός έλεγχος. Κατά τον χρηματοοικονομικό έλεγχο διαπιστώνεται η ορθή παρουσίαση στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις των οικονομικών μεγεθών που αφορούν τη θέση και τα αποτελέσματα της δράσεως των οικονομικών μονάδων. Ο χρηματοοικονομικός έλεγχος ελέγχει την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα του

λογιστικού συστήματος της ελεγχόμενης επιχειρηματικής μονάδας στη μέτρηση και παρουσίαση των χρηματοοικονομικών μεγεθών και των αποτελεσμάτων της.

Λειτουργικός έλεγχος. Κατά τον λειτουργικό έλεγχο αξιολογείται ο βαθμός εκτελεστικής λειτουργίας, συνολικής ή αποσπασματικής, με βάση δεοντολογικά ή επιστημονικά κριτήρια και τις αρχές του λογιστικού κλάδου, αλλά και σύμφωνα με τις επιχειρησιακές και διοικητικές αρχές (κανονισμούς, εγχειρίδια διαδικασιών, κ.λπ.). ● *Έλεγχος αποδοτικότητας.* Ο συγκεκριμένος έλεγχος εξετάζει αν μια διαδικασία ή λειτουργία ενός οργανισμού αποδίδει τα αποτελέσματα για τα οποία έχει εγκαθιδρυθεί ή συμβάλλει θετικά στη λειτουργία του συνολικού συστήματος στο οποίο ανήκει.

Έλεγχος συμμόρφωσης. Ο έλεγχος συμμόρφωσης αποσκοπεί το βαθμό συμμόρφωσης σε προσυμφωνημένους όρους ή προδιαγεγραμμένες διαδικασίες των συμβαλλόμενων μερών (π.χ. συμμόρφωση προς τους όρους δανειακών συμβολαίων, συμβολαίων συνεργασίας ή χρήση δικαιωμάτων ευρεσιτεχνιών, επιχορηγήσεων, προδιαγραφών έργων κ.λπ.).

Ειδικός έλεγχος. Στην κατηγορία των ειδικών ελέγχων ανήκει ο δικαστικός έλεγχος του άρθρου 634 του Κώδικα Πολιτικής Οικονομίας, σύμφωνα με τον οποίο ο έλεγχος έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει ομάδες που έχουν έννομο συμφέρον σε ανώνυμες εταιρείες. Αυτός ο τύπος ειδικού ελέγχου διενεργείται από ορκωτό ελεγκτή.

2.1.1 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Οι σκοποί της λογιστικής σε οποιαδήποτε επιχείρηση είναι η συστηματική καταγραφή των συναλλαγών, η ταξινόμηση και η ανάλυση τους, η σύνταξη οικονομικών καταστάσεων, η αξιολόγηση της οικονομικής θέσης και η συμβολή της στη λήψη αποφάσεων σχετικά με οικονομικά στοιχεία και πληροφορίες για την επιχείρηση.

Ο κύριος στόχος της Λογιστικής είναι να εξακριβώσει τα αποτελέσματα των χρηματοοικονομικών συναλλαγών μιας επιχείρησης. Οι κύριοι σκοποί του λογιστικού ελέγχου είναι οι εξής (Σακέλλης, 2007):

- Η πρόληψη ακουσίων ή εκουσίων σφαλμάτων, απατών και καταδολιεύσεων. Ο έλεγχος αυτός αποκαλείται προληπτικός, και διεξάγεται κυρίως από κάποιο εσωτερικό ελεγκτή πριν ή κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της διαχειριστικής πράξεως και της λογιστικής της απεικονίσεως.
- Η αποκάλυψη και ο περιορισμός ακουσίων ή εκουσίων σφαλμάτων, απατών και καταδολιεύσεων, ο λεγόμενος κατασταλτικός έλεγχος, ο οποίος πραγματοποιείται από κάποιο εξωτερικό ελεγκτή αφότου ολοκληρωθεί η εκτέλεση της διαχειριστικής πράξεως και της λογιστικής της απεικονίσεως.
- Η πιστοποίηση αποκλειστικά και μόνο από εξωτερικό ελεγκτή, μετά από συστηματικό έλεγχο, σχετικά με την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των ετησίων οικονομικών καταστάσεων (ισολογισμού, αποτελεσμάτων χρήσεως, πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων και προσαρτήματος).

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι κύριο μέλημα του εξωτερικού ελέγχου, είναι η πληροφόρηση των ενδιαφερόμενων (μετόχους, τρίτους, προσωπικό, κράτος) σχετικά με το αν οι οικονομικές καταστάσεις μιας οικονομικής μονάδας, συνολικά παρουσιάζουν την πραγματική κατάσταση της περιουσίας και των οικονομικών της αποτελεσμάτων.

Ενώ στους άμεσους στόχους του λογιστικού ελέγχου δεν εμπίπτει η ανίχνευση μικροκλοπών και εσκεμμένων ή μη σφαλμάτων επουσιώδους σημασίας, ο κίνδυνος αυτός ξεπερνιέται από την επισήμανση των ανεπαρκειών και κενών του συστήματος εσωτερικού ελέγχου και από το γεγονός ότι ο έλεγχος αποτελεί σημαντικό αποτρεπτικό παράγοντα διαπράξεως λογιστικών και διαχειριστικών λαθών και ανωμαλιών.

2.2 Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΜΟΡΦΗΣ (Α.Ε., Ο.Ε., ΕΠΕ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ)

2.2.1 Η ΈΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Η λογιστική των βιβλίων Γ' κατηγορίας, είναι ένα σύστημα λογιστικής που ονομάζεται έτσι, διότι κάθε είσοδος σε έναν λογαριασμό απαιτεί μια αντίστοιχη και αντίθετη καταχώρηση σε διαφορετικό λογαριασμό. Η διπλή είσοδος έχει δύο ίσες και αντίστοιχες πλευρές γνωστές ως χρεωστικές και πιστωτικές. Η αριστερή πλευρά είναι χρεωστική και η δεξιά πλευρά είναι πιστωτική. Για παράδειγμα, η καταγραφή μιας πώλησης αξίας \$ 100 ενδέχεται να απαιτεί δύο καταχωρίσεις: μια χρέωση των \$ 100 σε ένα λογαριασμό που ονομάζεται "Cash" και μια πίστωση των \$ 100 σε ένα λογαριασμό που ονομάζεται "Έσοδα" (Σακέλλης, 2009).

Η λογιστική των βιβλίων Γ' κατηγορίας, πρωτοστάτησε στην εβραϊκή κοινότητα της πρώιμης μεσαιωνικής Μέσης Ανατολής. Οι εβραίοι τραπεζίτες στο παλαιό Κάιρο, για παράδειγμα, χρησιμοποίησαν ένα σύστημα λογιστικής διπλής εισόδου που προϋπήρχε της γνωστής χρήσης μιας τέτοιας μορφής στην Ιταλία και των οποίων τα αρχεία παραμένουν από τον 11ο αιώνα μ.Χ. Έχει υποτεθεί ότι οι Ιταλοί έμποροι πιθανότατα έμαθαν τη μέθοδο από την αλληλεπίδρασή τους με τους μεσαιωνικούς Εβραίους εμπόρους από τη Μέση Ανατολή, ωστόσο αυτό το ζήτημα παραμένει ένας τομέας για περαιτέρω έρευνα (Σακέλλης, 2009).

Το παλαιότερο ευρωπαϊκό αρχείο ενός ολοκληρωμένου συστήματος διπλής εισόδου είναι οι λογαριασμοί Messari (Ιταλοί: Ταμίας) της Δημοκρατίας της Γένοβας το 1340. Οι λογαριασμοί Messari περιέχουν χρεώσεις και πιστώσεις που δημοσιοποιούνται σε διμερή μορφή και περιλαμβάνουν τα υπόλοιπα που μεταφέρθηκαν από κατά το προηγούμενο έτος και επομένως απολαύουν γενικής αναγνώρισης ως συστήματος διπλής εισόδου (Σακέλλης, 2007). Μέχρι το τέλος του 15ου αιώνα, οι τραπεζίτες και οι έμποροι της Φλωρεντίας, της Γένοβας, της Βενετίας και του Λούμπεκ χρησιμοποίησαν το σύστημα αυτό ευρέως.

Ωστόσο, η μέθοδος υπολογισμού διπλής εισόδου των βιβλίων Γ' κατηγορίας, λέγεται ότι αναπτύχθηκε ανεξάρτητα νωρίτερα στην Κορέα κατά τη διάρκεια της δυναστείας Goryeo (918-1392), όταν το Kaesong ήταν τότε κέντρο εμπορίου και βιομηχανίας. Το σύστημα λογιστικής τεσσάρων στοιχείων λέγεται ότι γεννήθηκε τον 11ο ή τον 12ο αιώνα. Τα πρώτα παλαιότερα λογιστικά αρχεία που ακολουθούν το σύγχρονο σύστημα διπλής εισόδου στην Ευρώπη προέρχονται από τον Amantino Manucci, έναν φλωρεντιανό έμπορο στα τέλη του 13^{ου} αιώνα (Σακέλλης, 2009).

Ο Manucci απασχολήθηκε από την εταιρεία Farolfi και το βιβλίο της εταιρείας 12991300 αποδεικνύει πλήρη λογιστική διπλής λογιστικής. Η εταιρεία Giovannino Farolfi & Company, μια εταιρεία φλωρεντινών εμπόρων που εδρεύει στο Nîmes, ενήργησε ως χρηματιστής του Αρχιεπισκόπου της Arles, του σημαντικότερου πελάτη της. Ο οικονομολόγος του Ragusan Benedetto Cotrugli του 1458, Della mercatura e del mercante perfetto, περιείχε την παλαιότερη γνωστή περιγραφή ενός συστήματος λογιστικής διπλής εισόδου, αλλά το χειρόγραφο του δεν δημοσιεύθηκε επίσημα μέχρι το 1573 (Παπαδόπουλος, 2013).

Ο Luca Pacioli, ένας φραγκισκανός άγιος και συνεργάτης του Leonardo da Vinci, κωδικοποίησε για πρώτη φορά το σύστημα στο βιβλίο μαθηματικών του Summa de arithmetica, γεωμετρία, αναλογία και αναλογία που δημοσιεύθηκε στη Βενετία το 1494. Ο Pacioli ονομάζεται συχνά «πατέρας της λογιστικής» επειδή ήταν ο πρώτος που δημοσίευσε λεπτομερή περιγραφή του συστήματος διπλής εισόδου, επιτρέποντας έτσι σε άλλους να το μελετήσουν και να το χρησιμοποιήσουν. Στην προ-σύγχρονη Ευρώπη, η διπλή λογιστική των βιβλίων Γ' κατηγορίας είχε θεολογικές και κοσμολογικές συνειρμούς, υπενθυμίζοντας "τόσο τις κλίμακες της δικαιοσύνης όσο και τη συμμετρία του κόσμου του Θεού" (Παπαδόπουλος, 2013).

2.2.2 ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Στο λογιστικό σύστημα διπλής λογιστικής των βιβλίων Γ' κατηγορίας, απαιτούνται τουλάχιστον δύο λογιστικές εγγραφές για την καταγραφή κάθε χρηματοοικονομικής συναλλαγής. Αυτές οι εγγραφές μπορούν να εμφανιστούν σε λογαριασμούς ενεργητικού, παθητικού, ιδίων κεφαλαίων, εξόδων ή εσόδων. Η καταγραφή ενός χρεωστικού ποσού σε έναν ή περισσότερους λογαριασμούς και ένα ίσο ποσό πίστωσης σε έναν ή περισσότερους λογαριασμούς έχει ως αποτέλεσμα οι συνολικές χρεώσεις να είναι ισόποσες με το συνολικό ποσό των πιστώσεων για όλους τους λογαριασμούς του γενικού μητρώου (Παπαδόπουλος, 2013).

Εάν τα λογιστικά στοιχεία καταγράφονται χωρίς λάθη, το τελικό ποσό όλων των λογαριασμών που έχουν χρεωστικά υπόλοιπα θα είναι ίσο με το τελικό ποσό όλων των λογαριασμών με πιστωτικά υπόλοιπα. Λογιστικές εγγραφές στις οποίες οι χρεωστικοί και πιστωτικοί λογαριασμοί περιλαμβάνουν συνήθως την ίδια ημερομηνία και κωδικό αναγνώρισης και στους δύο λογαριασμούς, έτσι ώστε σε περίπτωση σφάλματος, κάθε

χρέωση και πίστωση να μπορούν να ανιχνευθούν πίσω σε ένα έγγραφο προέλευσης περιοδικών και συναλλαγών, διατηρώντας έτσι ένα ίχνος ελέγχου. Οι λογιστικές εγγραφές καταχωρούνται στα "Βιβλία Λογαριασμών". Ανεξάρτητα από το ποιοι λογαριασμοί και πόσες επηρεάζονται από μια συγκεκριμένη συναλλαγή, η θεμελιώδης λογιστική εξίσωση των περιουσιακών στοιχείων ίσες υποχρεώσεις συν το κεφάλαιο που θα κατέχει (Παπαδόπουλος, 2013).

Κάθε χρηματοοικονομική συναλλαγή η οποία διεξάγεται στο πλαίσιο της λογιστικής επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας, καταγράφεται σε δύο τουλάχιστον διαφορετικούς λογαριασμούς, στο σύστημα ονομαστικής λογιστικής και στο σύστημα οικονομικής λογιστικής, έτσι ώστε οι συνολικές χρεώσεις να ισούνται με το σύνολο των πιστώσεων στο γενικό μητρώο, δηλαδή το υπόλοιπο των λογαριασμών της επιχείρησης (Παπαδόπουλος, 2013). Αυτός είναι ένας μερικός έλεγχος ότι κάθε συναλλαγή έχει καταγραφεί σωστά στα βιβλία της επιχείρησης.

Η συναλλαγή καταγράφεται ως "χρεωστική εγγραφή" (Dr) σε έναν λογαριασμό και μια "πιστωτική εγγραφή" (Cr) σε ένα δεύτερο λογαριασμό. Η χρεωστική εγγραφή θα καταγραφεί στη χρεωστική πλευρά (αριστερή πλευρά) ενός λογαριασμού γενικού μητρώου και η εγγραφή πίστωσης θα καταγραφεί στην πιστωτική πλευρά (δεξιά πλευρά) ενός λογαριασμού γενικού μητρώου. Εάν το σύνολο των καταχωρίσεων στη χρεωστική πλευρά ενός λογαριασμού, είναι μεγαλύτερο από το σύνολο στην πιστωτική πλευρά του ίδιου ονομαστικού λογαριασμού, ο λογαριασμός λέγεται ότι έχει χρεωστικό υπόλοιπο (Παπαδόπουλος, 2013).

Η διπλή είσοδος εξόδων και εσόδων δηλαδή τα βιβλία Γ' κατηγορίας, χρησιμοποιείται μόνο σε ονομαστικούς λογαριασμούς. Δεν χρησιμοποιείται σε ημερήσια βιβλία, τα οποία κανονικά δεν αποτελούν μέρος του ονομαστικού συστήματος βιβλίων. Οι πληροφορίες από τα βιβλία Γ' κατηγορίας θα χρησιμοποιηθούν στον ονομαστικό ημερολόγιο και οι ονομαστικές σημειώσεις θα εξασφαλίσουν την ακεραιότητα των οικονομικών πληροφοριών που προκύπτουν από τις ημερολογιακές βιβλιοθήκες (υπό τον όρο ότι οι πληροφορίες που καταγράφονται στα βιβλία είναι σωστές) (Σακέλλης, 2009).

Ο λόγος για αυτό, είναι να περιορίσουν οι λογιστές στις επιχειρήσεις τον αριθμό των καταχωρήσεων στο ονομαστικό ημερολόγιο, όπου οι καταχωρήσεις στα βιβλία Γ' κατηγορίας μπορούν να αθροιστούν πριν εισαχθούν στον ονομαστικό ημερολόγιο. Εάν υπάρχει μόνο ένας σχετικά μικρός αριθμός συναλλαγών, ίσως είναι απλούστερο να αντιμετωπιστούν τα ημερήσια βιβλία ως αναπόσπαστο μέρος του ονομαστικού βιβλίου και επομένως του συστήματος διπλής εισόδου (Παπαδόπουλος, 2013).

Ωστόσο, όπως φαίνεται από τα παραδείγματα των ημερησίων βιβλίων Γ' κατηγορίας, είναι ακόμα απαραίτητο να ελέγξει το λογιστικό τμήμα μέσα σε κάθε ημερολόγιο ότι οι καταχωρίσεις από το υπόλοιπο ημερησίων βιβλίων βρίσκονται σε σωστή σειρά. Το σύστημα διπλής εισόδου στα βιβλία Γ' κατηγορίας χρησιμοποιεί λογαριασμούς, ονομαστικών λογαριασμών. Από αυτούς τους λογαριασμούς μπορεί να δημιουργηθεί ένας «δοκιμαστικός» υπόλοιπο. Το ισοζύγιο δοκιμών καταγράφει όλα τα υπόλοιπα λογαριασμών ονομαστικού λογαριασμού. Ο κατάλογος χωρίζεται σε δύο στήλες, με χρεωστικά υπόλοιπα τοποθετημένα στην αριστερή στήλη και πιστωτικά υπόλοιπα τοποθετημένα στη δεξιά στήλη. Μια άλλη στήλη θα περιέχει το όνομα του λογαριασμού ονομαστικής λίστας που θα περιγράφει τι αντιστοιχεί σε κάθε τιμή. Το σύνολο της χρεωστικής στήλης πρέπει να ισούται με το σύνολο της πιστωτικής στήλης

(Παπαδόπουλος, 2013).

Η διπλή είσοδος, μια θεμελιώδης ιδέα που βασίζεται στη σημερινή λογιστική και τη λογιστική, αναφέρει ότι κάθε χρηματοοικονομική συναλλαγή έχει ισοδύναμα και αντίθετα αποτελέσματα σε τουλάχιστον δύο διαφορετικούς λογαριασμούς.

Χρησιμοποιείται για την ικανοποίηση της εξίσωσης

Στοιχεία ενεργητικού = Υποχρεώσεις + Ίδια Κεφάλαια.

Στο σύστημα διπλής εισόδου, οι συναλλαγές καταγράφονται με όρους χρεώσεων και πιστώσεων. Δεδομένου ότι μια χρέωση σε ένα λογαριασμό αντισταθμίζει μια πίστωση σε μια άλλη, το σύνολο των χρεώσεων πρέπει να είναι ίσο με το συνολικό ποσό όλων των πιστώσεων. Το σύστημα διπλής εισόδου λογιστικής ή λογιστικής καθιστά ευκολότερη την κατάρτιση ακριβών οικονομικών καταστάσεων και την ανίχνευση σφαλμάτων (Σακέλλης, 2009).

2.3 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΜΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Κάθε τύπος εταιρείας χρειάζεται χρήματα και σωστή λογιστική διαχείριση για να λειτουργήσει. Για να έχουν οι επιχειρήσεις έσοδα, πρέπει πρώτα να δαπανήσουν χρήματα για αποθέματα και προμήθειες, εξοπλισμό και εγκαταστάσεις, μισθοί και μισθοί των εργαζομένων. Ως εκ τούτου, η λογιστική διαχείριση είναι κρίσιμη για την επιτυχία όλων των εταιρειών. Μπορεί να μην είναι τόσο ορατό όσο το μάρκετινγκ ή την παραγωγή, αλλά η λογιστική διαχείριση των οικονομικών μιας επιχείρησης είναι εξίσου σημαντικό για την επιτυχία της επιχείρησης.

Η λογιστική διαχείριση - η τέχνη και η επιστήμη της διαχείρισης των οικονομικών μιας επιχειρηματικής μονάδας προκειμένου να καταφέρει να επιτύχει τους στόχους της - δεν είναι μόνο η ευθύνη του τμήματος οικονομικών. Όλες οι επιχειρηματικές αποφάσεις έχουν οικονομικές συνέπειες. Οι διευθυντές σε όλα τα τμήματα πρέπει να συνεργάζονται στενά με το χρηματοοικονομικό προσωπικό.

Τα κέρδη που προκύπτουν από τις πωλήσεις των προϊόντων της εταιρείας πρέπει να είναι η κύρια πηγή λογιστικής διαχείρισης. Αλλά τα χρήματα από τις πωλήσεις, δεν έρχονται πάντα όταν χρειάζεται να πληρώσουν τους λογαριασμούς. Οι οικονομικοί διαχειριστές λογιστικής διαχείρισης, πρέπει να παρακολουθούν πώς τα χρήματα εισρέουν και εξέρχονται από την επιχείρηση. Συνεργάζονται με τους άλλους διευθυντές των εταιρειών για να καθορίσουν πόσο χρήσιμα κονδύλια θα χρησιμοποιηθούν και πόσα χρήματα χρειάζονται. Στη συνέχεια επιλέγουν τις καλύτερες πηγές για να λάβουν την απαιτούμενη χρηματοδότηση.

Για παράδειγμα, ένας λογιστής θα παρακολουθεί καθημερινά επιχειρησιακά δεδομένα, όπως συλλογές μετρητών και εκταμιεύσεις, για να διασφαλίσει ότι η εταιρεία διαθέτει αρκετά μετρητά για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Σε μεγαλύτερο χρονικό ορίζοντα, ο λογιστής θα μελετήσει ενδελεχώς αν και πότε θα πρέπει να ανοίξει μια νέα μονάδα παραγωγής. Ο διαχειριστής θα προτείνει επίσης τον καταλληλότερο τρόπο για τη

χρηματοδότηση του έργου, την αύξηση των κονδυλίων και, στη συνέχεια, την παρακολούθηση της υλοποίησης και της λειτουργίας του έργου.

Η οικονομική διαχείριση συνδέεται στενά με τη λογιστική, αλλά η κύρια λειτουργία του λογιστή είναι να συγκεντρώνει και να παρουσιάζει οικονομικά στοιχεία. Οι οικονομικοί διαχειριστές χρησιμοποιούν οικονομικές καταστάσεις και άλλες πληροφορίες που καταρτίζουν οι λογιστές για να λαμβάνουν οικονομικές αποφάσεις. Οι οικονομικοί διαχειριστές επικεντρώνονται στις ταμειακές ροές, τις εισροές και εκροές ρευστών διαθεσίμων. Σχεδιάζουν και παρακολουθούν τις ταμειακές ροές της επιχείρησης για να εξασφαλίσουν ότι τα μετρητά είναι διαθέσιμα όταν χρειάζεται.

Οι λογιστές έχουν μια πολύπλοκη και προκλητική δουλειά. Αναλύουν τα οικονομικά στοιχεία που καταρτίζουν οι λογιστές, παρακολουθούν την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης και προετοιμάζουν και υλοποιούν οικονομικά σχέδια. Μια μέρα ενδέχεται να αναπτύσσουν έναν καλύτερο τρόπο αυτοματοποίησης των συλλογών μετρητών και το επόμενο μπορεί να αναλύουν μια προτεινόμενη απόκτηση. Οι κύριες δραστηριότητες λογιστικής διαχείρισης, είναι οι εξής:

Χρηματοοικονομικός σχεδιασμός: Προετοιμασία του χρηματοοικονομικού σχεδίου, το οποίο προβλέπει τα έσοδα, τις δαπάνες και τις χρηματοδοτικές ανάγκες σε μια δεδομένη περίοδο.

Επενδύσεις (δαπάνες χρήματος): Επένδυση των κεφαλαίων της επιχείρησης σε έργα και τίτλους που παρέχουν υψηλές αποδόσεις σε σχέση με τους κινδύνους τους. •

Χρηματοδότηση: Η απόκτηση χρηματοδότησης για τις δραστηριότητες και τις επενδύσεις της επιχείρησης και η αναζήτηση της καλύτερης ισορροπίας ανάμεσα στο χρέος (κεφάλαια δανεισμού) και τα ίδια κεφάλαια (κεφάλαια που αντλήθηκαν από την πώληση της ιδιοκτησίας στην επιχείρηση).

2.4 ΝΕΟΤΕΡΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο στους τομείς της λογιστικής και του ελέγχου των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων στην Ελλάδα, αποτελείται κυρίως από τρεις βασικούς νόμους, οι οποίοι αποτελούν επίσης τους κύριους πυλώνες του συνόλου του συστήματος. Ο πρώτος πυλώνας επικεντρώνεται στην εφαρμογή των αρχών για την υιοθέτηση λογιστικού συστήματος και την τήρηση λογιστικών καταστάσεων προσαρμοσμένων στις ανάγκες της ελληνικής πραγματικότητας και δεύτερον, στην κατάρτιση των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων. Το πλαίσιο αυτό διατυπώνεται με το Ν. 4308/2014 «Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα και Σχετικοί Κανονισμοί».

Ο δεύτερος πυλώνας ρυθμίζει καταρχήν τη λειτουργία του ελεγκτικού επαγγέλματος και καθορίζει το πλαίσιο για την εφαρμογή της διαδικασίας ανεξάρτητου νόμιμου ελέγχου. Επεκτείνεται επίσης στα θέματα εταιρικής διακυβέρνησης όσον αφορά τις οντότητες του δημόσιου τομέα. Το πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα έχει ως βασικό άξονα τον Ν. 4449/2017 ο οποίος αναφέρεται «στον υποχρεωτικό λογιστικό έλεγχο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και τη δημόσια εποπτεία των ελεγκτικών εργασιών και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α '7 / 24.1.2017).

Τέλος, ο τρίτος πυλώνας καλύπτει το εταιρικό δίκαιο, έχοντας ως κύριο νομικό άξονα τον πρόσφατο Νόμο 4548/2018 «Μεταρρύθμιση του Νόμου των Ανωνύμων Εταιρειών» (ΦΕΚ

A '104 / 13.6.2018), η οποία εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 2019 και έχει αντικατέστησε τον ισχύοντα Νόμο 2190/1920. Το νομικό και κανονιστικό πλαίσιο όσον αφορά τη λογιστική και τον έλεγχο των νόμιμων οικονομικών καταστάσεων στην Ελλάδα, το οποίο λειτουργεί σε πλήρη εναρμόνιση με εκείνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνει σειρά άλλων σχετικών νόμων και κανονισμών που περιλαμβάνονται στη νομοθεσία του ρυθμιστικού πλαισίου κεφαλαιαγοράς το νόμο που διέπει τη λειτουργία τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών και το εταιρικό δίκαιο. Οι διατάξεις αυτές ρυθμίζουν τα θέματα και διαμορφώνουν τις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις σε ευρύτερους τομείς, όπως η εταιρική διακυβέρνηση, το σύστημα εσωτερικών ελέγχων και η χρηματοοικονομική πληροφόρηση για σκοπούς εποπτείας.

Η νομολογία στην Ελλάδα, περιλαμβάνει ενδεικτικά το Νόμο 4374/2016 σχετικά με την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της οδηγίας 2013/50 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2013 καθώς και στο άρθρο 1 της οδηγίας 2014/51 / ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 και άλλες διατάξεις "(ΦΕΚ Α '50 / 1.4.2016). Ο συγκεκριμένος νόμος ορίζει τις προϋποθέσεις διαφάνειας πληροφόρησης σχετικά με τις κινητές αξίες εκδοτών οι οποίες έχουν τεθεί προς διαπραγμάτευση στην αγορά.

Επίσης, ο Νόμος 3016/2002 "για την εταιρική διακυβέρνηση, την αμοιβή του διοικητικού συμβουλίου και άλλα θέματα" (ΦΕΚ Α '110 / 17.5.2002) καθιερώνει τους κανόνες της εφαρμογής εταιρικής διακυβέρνησης από φορείς δημοσίου συμφέροντος (κυρίως εταιρείες που έχουν ενταχθεί στο Χρηματιστήριο Αθηνών, σε τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες).

Το νομικό πλαίσιο της παραπάνω εταιρικής διακυβέρνησης, ιδιαίτερα για τις ασφαλιστικές εταιρείες, ενισχύεται με το νόμο 4364/2013 σχετικά με την «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2009/138 / ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) "(ΦΕΚ Α '13 / 5.2.2016). Η διαχείρισης της εταιρικής διακυβέρνησης σε τραπεζικούς οργανισμούς θα πραγματοποιείται από μια σειρά πράξεων του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Όσον αφορά το εταιρικό δίκαιο, αξίζει να αναφερθούν οι εξής νόμοι: ο Ν. 4541/2018 για την «Τροποποίηση του Ν. 3190/1955 περί Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α ' 93 / 31.5.2018) και ο Ν. 4072/2012 «Βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Εμπορικά σήματα - Κτηματομεσίτες - Κανονισμός Ναυτιλιακών Υποθέσεων, Λιμένων και Αλιείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α 86 / 11.4.2012) .

Αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 4308/2014, στην Ελλάδα, οι φορείς δημοσίου συμφέροντος καταρτίζουν τις καταστατικές τους οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης

(ΔΠΧΠ) όπως έχουν εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άλλες, μη δημόσιες οντότητες καταρτίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα), τα οποία προβλέπονται από τον Νόμο 4308/2014. Όπως αναφέρθηκε, η νομοθεσία σχετικά με το λογιστικό έλεγχο των υποχρεωτικών οι οικονομικές καταστάσεις στην Ελλάδα, πέρα από τα προαναφερθέντα, περιλαμβάνουν επίσης σημαντικό αριθμό σχετικών νόμων και κανονισμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

3.1 ΕΙΔΙΚΕΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΜΗ

Στην Ελλάδα, το μητρώο επιχειρήσεων όπου καταχωρούνται οι επιχειρήσεις Α.Ε., είναι το Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ). Εφαρμόζεται από τον νόμο αριθ. 3419/2005 (ΦΕΚ Σειρά Ι, αριθ. 297 / 06-12-2005). Καταγράφει όλες τις αποκαλύψεις των επιχειρηματικών εγγράφων και πληροφοριών. Ο δικτυακός τόπος του Γενικού Ηλεκτρονικού Εμπορικού Μητρώου είναι η εθνική εφημερίδα που έχει οριστεί για την αποκάλυψη εμπορικών πληροφοριών. Τα πρόσωπα ή οι ενώσεις προσώπων του είδους για τα οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του νόμου αριθ. 3419/2005 πρέπει να εγγραφούν στο μητρώο.

Στην ιστοσελίδα του Γ.Ε.Μ.Η. μπορεί κανείς να αναζητήσει πληροφορίες που αποκαλύπτονται από τους ακόλουθους τύπους επιχειρήσεων, εκτός της εγγραφής των Α.Ε., όπως:

- ✓ Φυσικά πρόσωπα με την ιδιότητα του εμπόρου και έχουν έδρα ή εγκατάσταση ή που πραγματοποιούν συναλλαγές μέσω της βασικής ή δευτερεύουσας εγκατάστασης στην Ελλάδα.
- ✓ Συλλογές φυσικών προσώπων που εμπορεύονται μέσω της βασικής ή της δευτερεύουσας εγκατάστασης στην Ελλάδα και όλων των εμπορικών εταιρειών, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εγκατεστημένα σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία - γενικές και ετερόρρυθμες εταιρείες, συνεταιρισμοί αστικού δικαίου (συμπεριλαμβανομένων των αμοιβαίων ασφαλιστικών και πιστωτικών συνεταιρισμών) και ανώνυμες εταιρείες - και άτομα με υποχρέωση αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 39 του Προεδρικού Διατάγματος της 27.11 / 14.12.1926.
- ✓ Ευρωπαϊκές ομάδες οικονομικών συμφερόντων, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό 2137/1985 / ΕΟΚ (ΕΕ L199, διορθωτικό L. 247), οι οποίες εδρεύουν στην Ελλάδα.
- ✓ Ευρωπαϊκές εταιρείες, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό 2157/2001 / ΕΚ (ΕΕ L 294), οι οποίες έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα.
- ✓ Ευρωπαϊκών συνεταιρισμών, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό 1435/2003 / ΕΚ (ΕΕ L 207), οι οποίοι έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα.

- ✓ Τα συμβαλλόμενα μέρη που αναφέρονται ανωτέρω και τα οποία έχουν την κύρια έδρα τους ή την έδρα τους στην Ελλάδα πρέπει επίσης να καταχωρίσουν τα υποκαταστήματά τους στην Ελλάδα.
- ✓ Οι αλλοδαπές εταιρείες του είδους για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 1 της οδηγίας 68/151 / ΕΟΚ (ΕΕ L 65), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/58 / ΕΚ (ΕΕ L 221) και έχουν την καταστατική τους έδρα σε κάποια χώρα της ΕΕ εγγράφεται σε οποιαδήποτε υποκαταστήματα ή πρακτορεία τους στην Ελλάδα.
- ✓ Οι αλλοδαπές εταιρείες που εδρεύουν σε τρίτη χώρα και έχουν νομική μορφή αντίστοιχη με μία από τις αλλοδαπές εταιρείες που αναφέρονται στο στοιχείο ζ) πρέπει να καταχωρίσουν οποιαδήποτε υποκαταστήματα ή πρακτορεία που στην Ελλάδα.
- ✓ Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων με κύρια εγκατάσταση ή έδρα στο εξωτερικό και τα οποία δεν ανήκουν στα στοιχεία (ζ) και (η) οφείλουν να δηλώσουν υποκαταστήματα ή πρακτορεία τα οποία θα αποτελούν το ορμητήριο των δραστηριοτήτων τους στην Ελλάδα.
- ✓ Κοινές επιχειρήσεις.
- ✓ Εταιρείες που διέπονται από το αστικό δίκαιο και αναφέρονται στο άρθρο 784 του Αστικού Κώδικα.
- ✓ Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων που επιδιώκουν ή συναινούν στην άσκηση μιας οικονομικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας χωρίς να αποκτήσουν την ιδιότητα του επιχειρηματία.

Η καταχώριση μιας επιχείρησης που απαιτείται να εγγραφεί, πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- ✓ Ο αριθμός μητρώου της εταιρείας, υποκαταστήματος ή πρακτορείου.
- ✓ Το μητρώο ή η υπηρεσία που διενήργησε την αρχική καταχώριση ή την επικείμενη καταχώριση και το πλήρες όνομα του υπευθύνου εργαζόμενου.
- ✓ Ο αριθμός αναφοράς της αίτησης καταχώρισης και ο κωδικός εγγραφής.
- ✓ Όταν δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας απαιτείται άδεια επαγγελματικής άδειας ή άδεια εγκατάστασης και εκμετάλλευσης, προκειμένου να συσταθεί μια επιχείρηση ή να αρχίσει η εμπορία, λεπτομέρειες σχετικά με την απόφαση που ελήφθη από την αρχή ή την υπηρεσία που είναι αρμόδια για τη χορήγηση της.
- ✓ Δικαστικές αποφάσεις που κηρύσσουν την εταιρεία αφερέγγυα ή τη θέση της σε διαδικασία συνδιαλλαγής ή άλλης συλλογικής διαδικασίας για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών της. Η εγγραφή περιλαμβάνει επίσης το πλήρες ονοματεπώνυμο, τα πλήρη ονόματα των γονέων, τους αριθμούς ταυτότητας ή διαβατηρίου, τον τόπο και την ημερομηνία γέννησης, την εθνικότητα και την

κατοικία των εκκαθαριστών της εταιρείας, των υποχρεωτικών διαχειριστών, των διαχειριστών και των ασκούντων αφερεγγυότητα.

- ✓ Στοιχεία των δικαστικών αποφάσεων που τερματίζουν, αναστέλλουν ή ακυρώνουν τις νομικές καταστάσεις που αναφέρονται στο στοιχείο ε) ανωτέρω.
- ✓ Πληροφορίες που πρέπει να δημοσιεύονται σύμφωνα με τον νόμο περί αφερεγγυότητας.
- ✓ Στοιχεία των εκκρεμών αιτήσεων για αφερεγγυότητα ή συνδιαλλαγή ή άλλες συλλογικές διαδικασίες.
- ✓ Ο αριθμός των καταστημάτων ή οργανισμών που διαθέτει η εταιρεία στην Ελλάδα, καθώς και η διεύθυνση και ο αριθμός εγγραφής καθενός από αυτά.
- ✓ Ο αριθμός, ο τόπος εγκατάστασης και τα γενικότερα στοιχεία των υποκαταστημάτων ή οργανισμών που έχει η εταιρεία στο εξωτερικό.

Όλα τα μέλη του κοινού μπορούν να έχουν πρόσβαση στο μητρώο μιας επιχείρησης. Μπορούν επίσης να αποθηκεύουν ψηφιακά στον δικό τους ηλεκτρονικό εξοπλισμό και να εκτυπώνουν ή να αναπαράγουν με άλλο τρόπο κάθε έγγραφο, πληροφορία ή προειδοποίηση που δημοσιεύεται στο δικτυακό τόπο του Μητρώου για δημόσια διαβούλευση είτε από το Μητρώο είτε από τα πρόσωπα που είναι υποχρεωμένα να το πράξουν. Εάν ένα μέλος του κοινού επιθυμεί να λάβει επίσημα πιστοποιητικά ή αντίγραφα εγγράφων ή στοιχείων που καταγράφονται στο μητρώο μιας επιχείρησης στο μητρώο, μπορούν να εγγραφούν δωρεάν στο τμήμα διαφάνειας του μητρώου. Για την απόκτηση επίσημων πιστοποιητικών ή αντιγράφων εγγράφων και δεδομένων, πρέπει να καταβληθεί τελικά μέσω της σχετικής ηλεκτρονικής αίτησης. Πιστοποιητικά ή αντίγραφα των σχετικών εγγράφων ή δεδομένων παραδίδονται με τους εξής τρόπους:

α) ψηφιακά, με την αίτηση διαφάνειας του μητρώου ή β) με ταχυδρομείο στον παραλήπτη οπουδήποτε στον κόσμο. Η γνησιότητα των σχετικών επίσημων πιστοποιητικών ή αντιγράφων επαληθεύεται μέσω του Ελληνικού Γενικού

Ηλεκτρονικού Εμπορικού Μητρώου.

Εάν ο ενδιαφερόμενος συμπληρώσει τον αριθμό αναφοράς του πιστοποιητικού ή του αντιγράφου, τον αριθμό της εταιρείας και το τμήμα καταχώρισης που εξέδωσε το έγγραφο, θα εμφανιστεί το σώμα του εγγράφου. Το μητρώο είναι ο μόνος χώρος που διατίθεται για εμπορική αποκάλυψη και αποτελεί «το εθνικό δελτίο που έχει καθοριστεί» για τη δημοσίευση εμπορικών πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5 της Οδηγίας 2009/101 / ΕΚ. Το γενικό ηλεκτρονικό εμπορικό μητρώο σχετίζεται με τα μητρώα των άλλων χωρών της Ε.Ε. που αναφέρονται στο εν λόγω εθνικό δίκαιο μέσω ενός κεντρικού συστήματος πληροφορικής εργαλείων (κεντρικής ευρωπαϊκής πλατφόρμας) εντός του συστήματος σύνδεσης των μητρώων βάσει της

Οδηγίας 2012/17 / ΕΕ.

Τα έγγραφα και τα στοιχεία καταχωρούνται στο Γενικό Ηλεκτρονικό Εμπορικό Μητρώο μετά από έλεγχο που διενεργείται από το προσωπικό του Μητρώου σχετικά με τη νομιμότητα, ακρίβεια, σαφήνεια και πληρότητα και την πληρωμή όλων των σχετικών αμοιβών που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία. Εφόσον ο έλεγχος αυτός δεν

αποκαλύπτει οτιδήποτε μπορεί να παρεμποδίσει την εγγραφή, η αρμόδια υπηρεσία καταχωρεί τις σχετικές πληροφορίες για την επιχείρηση στο μητρώο.

Η αρμόδια αρχή γραμματείας καλεί τον ενδιαφερόμενο, γραπτώς ή με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, να αναγράφει τις απαιτούμενες διευκρινίσεις, διορθώσεις ή προσθήκες στην αίτηση, εάν η αίτηση, οι αναφορές και τα άλλα δικαιολογητικά δε πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου ή δεν είναι ξεκάθαρα, στην τεκμηρίωση υποστήριξης ή σε συνημμένα έγγραφα, εντός πέντε εργάσιμων ημερών. Η προθεσμία έχει τη δυνατότητα να επεκταθεί έως και ένα μήνα εάν αυτό υπαγορεύεται από τις περιστάσεις και το είδος των πληροφοριών που πρέπει να κατατεθούν. Η προθεσμία αυτή παρατείνει κάθε άλλη νόμιμη προθεσμία για την καταχώριση πληροφοριών.

Εάν δεν υπάρξει απάντηση εντός της προθεσμίας των πέντε ημερών ή της παράτασης που έχει χορηγηθεί ή εάν το πρόσωπο αφορά πληροφορίες που δεν θεωρούνται ότι ικανοποιούν τις νομικές απαιτήσεις ή που δεν είναι ακριβείς και πλήρεις, η αίτηση εγγραφής θα απορριφθεί με αιτιολογημένη την απόφαση της υπηρεσίας και τα σχετικά τέλη καταχώρισης θα υποχωρήσουν προς όφελος του Μητρώου.

Για τις εταιρείες γενικού συμφέροντος και τις ετερόρρυθμες εταιρείες, οι δημόσιες και ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, οι συνεταιρισμοί αστικού δικαίου, οι ευρωπαϊκές ομάδες οικονομικών συμφερόντων οι οποίοι ορίζονται από τον κανονισμό 2137/1985 / ΕΟΚ (ΕΕ L199, διορθωτικό 247) (ΕΕ L 207) που εδρεύει στην Ελλάδα και οι εταιρείες αστικού δικαίου που αναφέρονται στο άρθρο 784 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 294) που εδρεύει στην Ελλάδα, οι συνεταιριστικές εταιρείες στην Ευρώπη οι οποίες καθορίζονται από τον κανονισμό 1435/2003 / ΕΚ Αστικό Κώδικα, η καταχώριση γεγονότων, δηλώσεων, εγγράφων και άλλων πληροφοριών στο Γενικό

Ηλεκτρονικό Εμπορικό Μητρώο θα έχει τα ακόλουθα αποτελέσματα:

- ✓ Τα νομικά πρόσωπα των προαναφερθέντων ιδρυμάτων θα αποκτήσουν νομική ταυτότητα.
- ✓ Σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις της υφιστάμενης νομοθεσίας σχετικά με τη μετατροπή των εταιρειών, οι επιχειρήσεις που καταχωρούν τη μετατροπή θα μετατραπούν σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, αστικές εταιρείες, ευρωπαϊκές ομάδες οικονομικών συμφερόντων, ευρωπαϊκές εταιρείες ή ευρωπαϊκές συνεργασίες.
- ✓ Η πράξη συντάξεως ή καταστατικού της επιχειρήσεως θα τροποποιηθεί.
- ✓ Θα πραγματοποιηθεί συγχώνευση ή διαίρεση, υπό την προϋπόθεση μόνο εγγραφής και πριν από την κατάργηση του μητρώου της εταιρείας η οποία απορροφάτε ή διαιρείται.
- ✓ Μια επιχείρηση θα τερματιστεί, μετά από μια απόφαση

3.2 ΤΡΟΠΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η λογιστική είναι ο παλμός μιας start up επιχείρησης. Οι ταμειακές ροές, τα έξοδα, τα έσοδα και ο προϋπολογισμός, είναι απαραίτητες λειτουργίες για όλες τις εταιρείες, ανεξάρτητα από τη βιομηχανία ή το μέγεθος μιας start up επιχείρησης. Οι ατομικές επιχειρήσεις, οι πολυεθνικές εταιρείες και όλες οι επιχειρήσεις στο μεταξύ πρέπει να γνωρίζουν πού κυμαίνονται οικονομικά. Η ταμειακή ροή είναι η ουσία οποιασδήποτε επιχείρησης. και για την επιτυχία, πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένα εργαλεία για την παρακολούθηση της οικονομικής της υγείας. Χωρίς αυτά τα λογιστικά εργαλεία, μια επιχείρηση δεν μπορεί ποτέ να ξέρει πού βρίσκεται ή πόσο υγιής ή μη είναι.

Μια start up επιχείρηση πρέπει να γνωρίζει τα χρέη της έναντι άλλων και τα χρέη που της οφείλονται. Οι λογιστικές λειτουργίες μιας start up επιχείρησης, όπως η απόσπαση σε γενικά μητρώα για τους πληρωτέους λογαριασμούς και οι εισπρακτέοι λογαριασμοί, δίνουν τη δυνατότητα στην επιχείρηση να ελέγχει τα χρέη της έναντι τρίτων και να γνωρίζει ποιος την οφείλει για τα παραγόμενα αγαθά και τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Οι μηνιαίες δηλώσεις όπως ο ισολογισμός και τα αποτελέσματα, δείχνουν τη γενική κατάσταση της επιχείρησης όσον αφορά τις πωλήσεις. Μια κατάσταση ταμειακών ροών θα καθορίσει πόσα μετρητά έρχονται και πόσα βγαίνουν. Όλες αυτές οι διαδικασίες και δηλώσεις βοηθούν στην εικόνα της γενικής κερδοφορίας μιας start up επιχείρησης.

Η σημασία των κατάλληλων μεθόδων λογιστικής δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά. Όλες οι επιχειρήσεις πρέπει να γνωρίζουν πού μένουν οικονομικά για να επιβιώσουν. Για παράδειγμα, εάν μια start up επιχείρηση χρειάζεται νέο εξοπλισμό, ο ιδιοκτήτης του πρέπει να διαθέτει διάφορες πληροφορίες: πόσος είναι ο παρών εξοπλισμός; εάν ο εξοπλισμός έχει υποτιμηθεί και κατά πόσο; αν ο εξοπλισμός εξακολουθεί να οφείλεται στον εξοπλισμό και αν ναι, πόσο και σε ποιον; και αν η επιχείρηση μπορεί να αντέξει οικονομικά να αγοράσει νέο εξοπλισμό με μετρητά ή αν απαιτείται χρηματοδότηση. Όλες αυτές οι ερωτήσεις είναι εύκολο να απαντηθούν όταν υπάρχει ένα αποτελεσματικό λογιστικό σύστημα.

Μια εταιρεία με υψηλό δείκτη εισοδήματος προς χρέος, χωρίς να συμπεριλαμβάνει δάνεια εκκίνησης ή χρηματοδότηση, μπορεί να έχει ζητήματα δαπανών που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Μόνο ένα λογιστικό σύστημα μπορεί να εντοπίσει αυτά τα θέματα. Για παράδειγμα, εάν μια επιχείρηση έχει υπερφορτωθεί για εξοπλισμό ή είδη γραφείου, εκτός εάν τα έξοδα αυτά περιλαμβάνονται στο λογιστικό σύστημα, η επιχείρηση θα μπορούσε να χάσει χρήματα και να μην τη συνειδητοποιήσει ποτέ. Εάν μια start up επιχείρηση αποφασίσει να χορηγήσει ένα δάνειο επέκτασης, οι δυνητικοί επενδυτές θα απαιτήσουν οικονομικά μεγέθη ενός έως τριών ετών μαζί με ένα επιχειρηματικό σχέδιο. Χωρίς να υπάρχει λογιστικό σύστημα, μια επιχείρηση θα πιεστεί σκληρά για να παράγει τα απαιτούμενα οικονομικά στοιχεία και θα ήταν σε μειονεκτική θέση όσον αφορά την προσφορά χρηματοοικονομικών προβλέψεων ή μια σαφή εικόνα του πώς θα χρησιμοποιηθεί το δάνειο.

Η λογιστική είναι μια ομάδα δεξιοτήτων που πολλοί ιδιοκτήτες επιχειρήσεων στερούνται. Αν ένας ιδιοκτήτης μιας start up επιχείρησης δεν αισθάνεται άνετα να χειρίζεται τις δικές του λογιστικές υποθέσεις, μπορεί να χρησιμοποιήσει εξωτερικές λογιστικές ή λογιστικές υπηρεσίες. Για μια start up επιχείρηση, ένας λογιστής μπορεί να κρατήσει τις οικονομικές υποθέσεις σωστές. Για μεγαλύτερες εταιρείες ή εταιρείες, θα χρειαστεί είτε λογιστικό προσωπικό είτε λογιστική εταιρεία. Όποια και αν είναι η επιλογή, πρέπει να υπάρχουν κατάλληλοι έλεγχοι, ισορροπία και εσωτερικοί έλεγχοι. Για παράδειγμα, οι εισπρακτέοι λογαριασμοί και οι πληρωτέοι λογαριασμοί πρέπει να αντιμετωπίζονται ξεχωριστά - είτε από περισσότερα του ενός άτομα είτε σε διαφορετικές ημέρες. και όλες οι οικονομικές καταγραφές θα πρέπει να επανεξεταστούν προσεκτικά.

3.3 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΛΟΓΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΕΙΔΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

Οι πηγές χρηματοδότησης διαχωρίζονται σε εσωτερικές και εξωτερικές. Οι εσωτερικές περιλαμβάνουν τα προσωπικά κεφάλαια των επιχειρηματιών ή χρημάτων που αντλήθηκαν από την οικογένεια και φίλους (“3F” family, friends, founders). Για μια νεοσύστατη επιχείρηση η κεφαλαιακή και χρηματοδοτική της διάρθρωση στηρίζεται συνήθως σε εσωτερικές πηγές (Deakins and Freel, 2007). Η εξωτερική χρηματοδότηση μπορεί να αντληθεί από διάφορες πηγές. Οι κύριες πηγές για τον επιχειρηματία είναι, το ίδιο το κεφάλαιο του ιδιοκτήτη, οι βραχυπρόθεσμες χορηγήσεις από τράπεζες, οι κεφαλαιούχες εταιρείες επιχειρηματικών συμμετοχών (Venture Capital) και ανεπίσημοι επενδυτές, η χρηματοδοτική μίσθωση, η χρηματοδότηση από το πλήθος (crowdfunding) κ.α. περιγράφονται παρακάτω αναλυτικά παρακάτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Το ιδιόκτητο κεφάλαιο αποτελεί την κατεξοχήν πηγή χρηματοδότησης κατά τη φάση της εκκίνησης και ταυτίζεται με τη χρηματοδότηση σποράς, καθώς οι επιλογές για εξωτερική χρηματοδότηση είναι περιορισμένες. Είναι το κεφάλαιο εκείνο που απαιτείται για να αποδειχθεί ότι η γενική ιδέα της νέας επιχείρησης είναι πραγματοποιήσιμη και βιώσιμη. Θεωρείται ότι είναι η κύρια επιλογή ως πηγή για χρηματοδότηση για τις επιχειρήσεις, αποτελεί εσωτερική χρηματοδότηση και είναι η μεγαλύτερη πηγή της άτυπης χρηματοδότησης για τις startup επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ιδίων κεφαλαίων, δανείων και πιστωτικών καρτών.

Λόγω της μη επαρκούς πληροφόρησης σχετικά με τις τρέχουσες ενέργειες της επιχείρησης, πολλοί από τους μηχανισμούς που διατίθενται για τις υφιστάμενες επιχειρήσεις δεν είναι διαθέσιμοι για τις νέες επιχειρήσεις ή οι υποψήφιοι επενδυτές απαιτούν ένα σεβαστό ποσοστό απόδοσης επί του επενδυτικού κεφαλαίου και για τους λόγους αυτούς η επιχείρηση τείνει να προτιμήσει την εσωτερική χρηματοδότηση έναντι του χρέους, βραχυπρόθεσμου ή μακροπρόθεσμου (Cassar, 2004).

Η χρηματοδότηση συνήθως συνδέεται άμεσα με τη χρηματοδότηση η οποία πηγάζει όχι μόνο από τον ιδιοκτήτη, αλλά και από τα οικογενειακά μέλη, το φιλικό περιβάλλον και τους συνεργάτες της επιχείρησης, οι οποίοι ενεργούν ως πηγή χρηματοδότησης υπό τη

μορφή δανείων χωρίς τόκο ή ακόμη και δωρεών σύμφωνα με άτυπες και εμπιστευτικές σχέσεις, χωρίς απαιτούνται αυστηρά κριτήρια για πιστώσεις.

Οι startup επιχειρήσεις έχουν δυσκολία στην εξασφάλιση εξωτερικής χρηματοδότησης λόγω των αόριστων μελλοντικών προοπτικών. Το κύριο πλεονέκτημα του κεφαλαίου των ιδιοκτητών καθώς και των άλλων συμβαλλόμενων μελών στη χρηματοδότηση είναι ότι δεν έχουν κάποια σχέση στον οικονομικό έλεγχο της επιχείρησης, είναι εύκολα και άμεσα διαθέσιμο για τις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένης και της συμβολής της ομάδας που αποτελείται από τα οικογενειακά μέλη, τους φίλους και τους συνεργάτες και δεν απαιτείται έλεγχος πάνω στο μερίδιο της χρηματοδότησης.

Εξαιτίας του ότι τα προσωπικά περιουσιακά στοιχεία αποτελούν τη βασική πηγή χρηματοδότησης για τις startup επιχειρήσεις, οι περίοδοι οικονομικής ύφεσης επηρεάζουν σημαντικά τη δημιουργία τους. Η χαμηλή προσωπική περιουσία περιορίζει τη δυνατότητα δανειοδότησης για έναρξη επιχειρήσεων και ακόμη και όταν χρησιμοποιούνται άλλες πηγές χρηματοδότησης για την εκκίνηση, η επιθυμία ανάληψης ρίσκου παραμένει μικρή όταν υπάρχει έλλειψη ασφάλειας από διαθέσιμη προσωπική περιουσία (Laderman and Laduc, 2014).

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

Ο τραπεζικός δανεισμός είναι ο πιο διαδεδομένος και συνήθης τρόπος χρηματοδότησης. Οι τράπεζες αναλαμβάνουν το ρόλο των χρηματοπιστωτικών διαμεσολαβητών στην επίλυση οικονομικών δυσκολιών των νεοσύστατων επιχειρήσεων, παρέχοντας τους χρηματοδότηση με τη χορήγηση δανείων με σκοπό τη βελτίωση της ρευστότητας της επιχειρηματικής μονάδας και την κάλυψη των αναγκών της φάσης εκκίνησης της, με την προϋπόθεση πως η βιωσιμότητα και οι προοπτικές της το αντικατοπτρίζουν. Κατά την έναρξη λειτουργίας μιας επιχείρησης χορηγούνται δάνεια για τη χρηματοδότηση των αναγκών της επιχείρησης σε κεφάλαια κίνησης υπό τη μορφή δανείου εγγυημένου με δικαιογράφα, χρηματοδότηση μέσω υπερανάλισης από λογαριασμούς καταθέσεων όψεως, χρηματοδότηση έναντι πωλήσεων κ.α. Ωστόσο, ο τραπεζικός δανεισμός στις startup επιχειρήσεις δεν είναι μια εύκολη υπόθεση όπως επίσης και οι όροι παροχής εάν δοθεί, δεν είναι πάντα ευνοϊκοί αφού στις περισσότερες περιπτώσεις είναι ιδιαίτερα δεσμευτικοί και οι απαιτήσεις για την αποπληρωμή του ιδιαίτερα αυστηρές. Η έλλειψη ρευστότητας και η αβεβαιότητα επίτευξης θετικής μεταγενέστερης καθαρής παρούσας αξίας αποτελούν παράγοντες οι οποίοι αποτρέπουν τη χρηματοδότηση και αποτελούν αφορμή δυσμενών όρων σε περίπτωση δανεισμού (Tariq, 2013).

Οι αξιολογήσεις των αιτήσεων αυτού του είδους των επιχειρήσεων για δανειακή χρηματοδότηση αποτελούν παραδείγματα λήψης αποφάσεων υπό συνθήκες αβεβαιότητας και ασύμμετρης πληροφόρησης, τόσο του δανειστή όσο και του πελάτη και οι εμπράγματα εγγυήσεις παίζουν σημαντικό ρόλο (Deakins and Freel, 2007).

Οι Τράπεζες παρά τα βήματα εκσυγχρονισμού που έχουν κάνει τα τελευταία χρόνια, συνεχίζουν να υιοθετούν τη λογική των εμπράγματων ασφαλειών, την ύπαρξη δηλαδή περιουσιακών στοιχείων για τη χρήση τους ως εξασφάλιση. Κατά την αξιολόγηση της πρότασης εξετάζονται κριτήρια όπως η δανειακή εξάρτηση, η προσωπική κατάσταση επιχειρηματία, οι προβλεπόμενες καταστάσεις χρήσης, προσωπικές εγγυήσεις, προβλεπόμενος χρόνος είσπραξης εσόδων, έρευνα αγοράς, σταδιοδρομία επιχειρηματία,

καταστάσεις ταμειακών ροών, επιχειρηματική εμπειρία και ιδιαίτερο βάρος δίνεται στο business plan της προτεινόμενης επιχειρηματικής προσπάθειας.

Το πλεονέκτημα της χρήσης τραπεζικού δανεισμού είναι τα σχετικά μειωμένα δικαιώματα ελέγχου ως προς την επιχείρηση και τη περιοσμένη παρακολούθηση συγκριτικά με άλλες δανειοληπτικές επιλογές, καθώς βασικό μέλημα της Τράπεζας δεν αποτελεί η ιδιοκτησία των επιχειρήσεων αλλά η αποπληρωμή των παρεχόμενων δανείων.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΜΙΣΘΩΣΗ (LEASING)

Η Χρηματοδοτική Μίσθωση ή αλλιώς Leasing είναι ένας χρηματοδοτικός μηχανισμός ο οποίος επιτρέπει σε μια επιχείρηση να δημιουργήσει ή να επεκτείνει τον παραγωγικό εξοπλισμό της χωρίς να καταβάλλει δικά της κεφάλαια. Αυτά διατίθενται από την εταιρεία Χρηματοδοτικής Μίσθωσης. Τα οφέλη της Χρηματοδοτικής Μίσθωσης για τις νέες επιχειρήσεις είναι τα εξής:

- ❖ Η εξασφάλιση της χρηματοδότησης νέου εξοπλισμού, γεγονός από το οποίο επωφελούνται κυρίως οι νέες και μικρές επιχειρήσεις που έχουν περιορισμένη ρευστότητα.
- ❖ Η αποφυγή του υπέρμετρου δανεισμού.
- ❖ Η ευκαιρία απόκτησης μετά τη λήξη της μισθωτικής περιόδου της κυριότητας του εξοπλισμού.
- ❖ Φοροαπαλλαγή του εξοπλισμού.
- ❖ Δίνεται η δυνατότητα καλύτερης απόδοσης της εικόνας των οικονομικών καταστάσεων
- ❖ Περιορίζεται η χορήγηση εγγυήσεων

Η Χρηματοδοτική Μίσθωση μπορεί να δοθεί κατά το δεύτερο στάδιο λειτουργίας της επιχείρησης, κατά το οποίο η επιχείρηση προσπαθεί να επεκτείνει τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες και να προχωρήσει στην ανεύρεση εναλλακτικών λύσεων δανεισμού. Επίσης, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την παροχή χρηματοδότησης προς τις startup επιχειρήσεις, αλλά παρατηρείται ότι οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις συχνά δεν καταφεύγουν στη χρήση αυτής της επιλογής συγκριτικά με τις επιχειρήσεις μεγαλύτερου μεγέθους (Tariq, 2013).

ΠΡΑΚΤΟΡΕΥΣΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ (FACTORING)

Η Πρακτόρευση Απαιτήσεων / Factoring είναι η χρήση των εισπρακτέων λογαριασμών μιας δανειζόμενης οντότητας ως βάση για μια συμφωνία χρηματοδότησης με έναν δανειστή. Ο δανειολήπτης είναι πρόθυμος να αποδεχθεί μια συμφωνία factoring όταν χρειάζεται μετρητά νωρίτερα από ό, τι οι όροι πληρωμής κάτω από τους οποίους οι πελάτες του είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν. Παράγοντες είναι συνήθως πρόθυμοι να προκαταβάλουν τα κεφάλαια αρκετά γρήγορα υπό αυτό το είδος της ρύθμισης.

Αυτός ο τύπος δανεισμού προορίζεται να είναι βραχυπρόθεσμος, έτσι ώστε τα δανειακά κεφάλαια αναμένεται να εξοφληθούν μόλις οι σχετικοί εισπρακτέοι λογαριασμοί καταβληθούν από τους πελάτες. Μια διευθέτηση του παράγοντα μπορεί να επεκταθεί με τη συνεχή κύλιση ενός νέου συνόλου εισπρακτέων λογαριασμών. αν ναι, ένας δανειολήπτης

μπορεί να έχει ένα βασικό επίπεδο χρέους που είναι πάντοτε παρόν, εφόσον μπορεί να αντξεί ισοδύναμο ποσό απαιτήσεων (Tariq, 2013).

Τα τέλη που σχετίζονται με την πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων μπορεί να είναι αρκετά υψηλά, καθιστώντας αυτή μια από τις πιο ακριβές εναλλακτικές λύσεις χρηματοδότησης διαθέσιμες. Κατά συνέπεια, οι οφειλέτες συνήθως αναθεωρούν άλλους τύπους ρυθμίσεων χρηματοδότησης προτού μετατραπουν σε επιλογή factoring. Παρ' όλα αυτά, μια επιχείρηση εκκίνησης χωρίς ιστορικό εταιρειών μπορεί να απορριφθεί από πιο παραδοσιακούς δανειστές και έτσι πρέπει να χρησιμοποιήσει την factoring ως την κύρια της λεωφόρο για να αποκτήσει πρόσβαση σε μετρητά.

Υπάρχουν διάφορες παραλλαγές στην έννοια του factoring, οι οποίες είναι:

Ο δανειστής έχει τον έλεγχο. Ο δανειστής προχωρεί σε ορισμένο ποσοστό των απαιτήσεων του δανειολήπτη και δεσμεύεται να εισπράξει τις απαιτήσεις. Ο δανειστής παρακολουθεί όλες τις απαιτήσεις που οφείλονται από τους πελάτες του δανειολήπτη και έχει πληρωμές που αποστέλλονται στην καθορισμένη τοποθεσία του δανειστή.

Αυτή η προσέγγιση μειώνει τον κίνδυνο μη καταβολής του δανειστή.

Ο οφειλέτης έχει τον έλεγχο. Οι εισπρακτέοι λογαριασμοί χρησιμοποιούνται ουσιαστικά ως εξασφάλιση για προκαταβολή μετρητών από δανειστή, αλλά ο δανειολήπτης διατηρεί τον έλεγχο επί των απαιτήσεων και εισπράττει από πελάτες.

Αυτή η προσέγγιση είναι λιγότερο ορατή στους πελάτες.

Από την πλευρά του δανειολήπτη, υπάρχει ένα ισχυρό κίνητρο για να κρατήσει τους πελάτες να γνωρίζουν για οποιαδήποτε διευθέτηση factoring, δεδομένου ότι factoring δίνει την εμφάνιση του δανειολήπτη που έχει τρελά οικονομικά. Εντούτοις, η παροχή στον δανειολήπτη του ελέγχου επί των απαιτήσεων καθιστά λιγότερο πιθανό ότι ο δανειστής μπορεί να εισπράξει τις απαιτήσεις σε περίπτωση αθέτησης από τον οφειλέτη. Επομένως, υπάρχει μια εγγενής ένταση μεταξύ των μερών όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να συσταθεί μια συμφωνία παραγώγου. (Tariq, 2013).

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ (BUSINESS ANGELS)

Ο περιορισμός της υποστήριξης εκ μέρους των χρηματοπιστωτικών οργανισμών των startup επιχειρήσεων οδήγησε στην ανάγκη εύρεσης νέων τρόπων χρηματοδότησης των επιχειρήσεων και κυρίως των startup επιχειρήσεων. (Morrissette, 2007).

Οι επιχειρηματικοί άγγελοι (business angels) είναι άτομα τα οποία επενδύουν τα δικά του χρήματα και χρόνο, απευθείας σε εταιρείες που δεν είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο και στις οποίες δεν έχουν οικογενειακή σύνδεση, με την ελπίδα οικονομικού κέρδους. Πρόκειται για μεμονωμένους επενδυτές (που έχουν τα προσόντα που ορίζονται από ορισμένους εθνικούς κανονισμούς) που επενδύουν άμεσα (ή μέσω της προσωπικής του συμμετοχής) τα δικά τους χρήματα κυρίως σε εταιρείες start up χωρίς οικογενειακές σχέσεις. Οι επιχειρηματικοί άγγελοι πραγματοποιούν τις δικές τους (τελικές) επενδυτικές αποφάσεις και είναι οικονομικά ανεξάρτητοι, δηλαδή μια πιθανή συνολική απώλεια των επενδύσεών τους από επιχειρηματικούς αγγέλους δεν θα αλλάξει σημαντικά την οικονομική κατάσταση των περιουσιακών τους στοιχείων. Οι επιχειρηματικοί άγγελοι επενδύουν με μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο χρονικό πλαίσιο και είναι έτοιμη να παράσχει, πέρα από τις μεμονωμένες επενδύσεις, τη στρατηγική στήριξη των

επιχειρηματιών από την επένδυση στην έξοδο. Σέβονται έναν κώδικα δεοντολογίας, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για την εμπιστευτικότητα και τη δικαιοσύνη της μεταχείρισης και τη συμμόρφωση προς την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (Dibrova, 2015).

Οι επιχειρηματικοί άγγελοι συνδέονται συνήθως με εταιρείες τεχνολογίας πρώιμου σταδίου και εκκίνησης, αλλά στην πραγματικότητα μπορούν να επενδύσουν σε επιχειρήσεις οποιουδήποτε μεγέθους, σε οποιοδήποτε στάδιο ανάπτυξης και σε οποιοδήποτε τομέα που τους απευθύνεται. Συχνά παίρνουν ένα μετοχικό κεφάλαιο στην εταιρεία, αλλά μπορούν επίσης να παρέχουν δάνεια, εγγυήσεις ή να έχουν μερίδιο εσόδων. (Morrissette, 2007).

Οι συγκεκριμένοι επενδυτές παρέχουν ευνοϊκότερους όρους σε σύγκριση με άλλους δανειστές, δεδομένου ότι συνήθως επενδύουν στον επιχειρηματία που ξεκινά την επιχείρηση και όχι στη βιωσιμότητα της επιχείρησης. Οι επιχειρηματικοί άγγελοι επικεντρώνονται στο να βοηθήσουν τις start up επιχειρήσεις να κάνουν τα πρώτα τους βήματα παρά στο πιθανό κέρδος που μπορούν να αντλήσουν από την επιχείρηση. Ουσιαστικά, οι επενδυτές αγγέλων είναι το αντίθετο των επιχειρηματικών κεφαλαίων.

Οι επιχειρηματικοί άγγελοι ονομάζονται επίσης άτυποι επενδυτές, χρηματοδότες αγγέλων. Πρόκειται για άτομα, συνήθως εύπορα, που εισφέρουν κεφάλαια για νεοσύστατες εταιρείες σε αντάλλαγμα για ίδια κεφάλαια ή μετατρέψιμα χρέη. Ορισμένοι επενδυτές αγγέλου επενδύουν μέσω πλατφορμών crowdfunding στο διαδίκτυο ή δημιουργούν δίκτυα επενδυτών αγγέλων για να ενώσουν κεφάλαια μαζί (Dibrova, 2015).

Ένας επενδυτής αγγέλου είναι συνήθως ένα άτομο με υψηλό καθαρό κέρδος που χρηματοδοτεί ξεκινήματα στα αρχικά στάδια, συχνά με δικά του χρήματα.

Η επένδυση των αγγέλων είναι συχνά η κύρια πηγή χρηματοδότησης για πολλούς νεοσύστατους επιχειρηματίες που το βρίσκουν πιο ελκυστικό από άλλες, πιο επιθετικές, μορφές χρηματοδότησης. Η υποστήριξη που παρέχουν οι επενδυτές στους αγγέλους δημιουργούν νέες καινοτομίες που μεταφράζονται στην οικονομική ανάπτυξη. Αυτού του είδους οι επενδύσεις είναι επικίνδυνες και συνήθως δεν αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το 10% του χαρτοφυλακίου του επενδυτή (Dibrova, 2015).

Ο όρος "επενδυτής αγγέλου" χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον William Wetzel του Πανεπιστημίου του New Hampshire, ιδρυτή του Κέντρου Έρευνας Επιχειρήσεων. Ο Wetzel ολοκλήρωσε μια μελέτη για το πώς οι επιχειρηματίες συγκέντρωσαν κεφάλαια.

Σε γενικές γραμμές, υπάρχουν έξι διαφορετικοί τύποι επενδυτών (Morrissette, 2007):

- Αυτοί που δεν έχουν ακόμη επενδύσει.
- Οι λανθάνων οι οποίοι δεν έχουν επενδύσει τα τελευταία τρία χρόνια.
- Έμπειροι επιχειρηματίες και γυναίκες που επενδύουν για οικονομικό όφελος
- Οι Επιχειρηματίες οι οποίοι υποστηρίζουν τις επιχειρήσεις ως εναλλακτική λύση στις επενδύσεις στη χρηματιστηριακή αγορά και συχνά για την αγάπη του επιχειρηματικού πνεύματος

- Αυτοί που αναζητούν εισόδημα και επενδύουν για να το αποκτήσουν ή για να αποκτήσουν εργασία.
- Οι εταιρικοί επενδυτές που πραγματοποιούν τακτικές επενδύσεις, συχνά για πλειοψηφικά μερίδια.

Εάν δεν υπάρχει τίποτα άλλο, οι επενδυτές πλήθους συμβάλλουν στην ανανέωση των πιο σοβαρών επενδύσεων από επιχειρηματικούς αγγέλους που το θεωρούν περισσότερο ως επάγγελμα.

Ουσιαστικά τα άτομα αυτά έχουν και τα χρήματα και την επιθυμία να παρέχουν χρηματοδότηση για νεοσύστατες επιχειρήσεις. Αυτό είναι ευπρόσδεκτο από τις νεοεμφανιζόμενες σε μετρητά νεοσύστατες επιχειρήσεις που βρίσκουν τους επιρρηματικούς αγγέλους να είναι πολύ πιο ελκυστικοί από άλλες, πιο επιθετικές μορφές χρηματοδότησης (Dibrova, 2015).

Αν και οι επενδυτές αγγέλου συνήθως αντιπροσωπεύουν ιδιώτες, η οντότητα που παρέχει πραγματικά τα κεφάλαια μπορεί να είναι μια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, μια επιχείρηση, ένα εμπίστευμα ή ένα επενδυτικό ταμείο. Συνήθως οι επιχειρηματικοί άγγελοι έχουν ήδη κάνει τις περιουσίες τους μέσω άλλων επιχειρηματικών εγχειρημάτων, πιθανώς με τη δική τους εκκίνηση ή μέσω μιας σταδιοδρομίας στην επιχείρηση. Οι περισσότεροι είναι άνδρες ηλικίας μεταξύ 45 και 65 ετών. Ωστόσο, οι επενδυτές μπορεί να είναι νεότεροι - ιδίως στον τομέα της τεχνολογίας.

Οι επιχειρηματικοί άγγελοι που αποτυγχάνουν κατά τη διάρκεια των αρχικών τους σταδίων χάνουν τις επενδύσεις τους εντελώς. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι επαγγελματίες επιχειρηματικοί άγγελοι αναζητούν ευκαιρίες για μια καθορισμένη στρατηγική εξόδου, εξαγορές ή αρχικές δημόσιες προσφορές (Dibrova, 2015).

Ο πραγματικός εσωτερικός ρυθμός απόδοσης για ένα επιτυχημένο χαρτοφυλάκιο για επενδυτές αγγέλου κυμαίνεται από 20% έως 30%. Παρόλο που αυτό μπορεί να φανεί καλό για τους επενδυτές και φαίνεται υπερβολικά ακριβό για τους επιχειρηματίες με επιχειρήσεις πρώιμου σταδίου, οι φτηνότερες πηγές χρηματοδότησης όπως οι τράπεζες δεν είναι συνήθως διαθέσιμες για τέτοιου είδους επιχειρηματικές δραστηριότητες. Αυτό καθιστά τις επενδύσεις αγγέλου τέλειες για επιχειρηματίες που εξακολουθούν να αγωνίζονται οικονομικά κατά τη φάση εκκίνησης της επιχείρησής τους.

Οι επιχειρηματικοί άγγελοι αυξήθηκαν κατά τις τελευταίες δεκαετίες, καθώς το δέλεαρ της κερδοφορίας επέτρεψε να γίνει η κύρια πηγή χρηματοδότησης για πολλές νεοσύστατες επιχειρήσεις. Αυτό, με τη σειρά του, ενθάρρυνε την καινοτομία που μεταφράζεται στην οικονομική ανάπτυξη (Dibrova, 2015).

Δεδομένου ότι οι επιχειρηματικοί άγγελοι είναι ιδιώτες επενδύοντας τα δικά τους χρήματα, είναι σε θέση να αναλάβουν περισσότερους κινδύνους από τις εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου και συνεπώς μπορούν να επενδύσουν σε νεοσύστατες επιχειρήσεις ή σε νεοσύστατες επιχειρήσεις (Morrissette, 2007).

Οι εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου επενδύουν μέσω διαχειριζόμενων κεφαλαίων, τα οποία αντλούνται με δημόσιο ή ιδιωτικό χρήμα και δεσμεύονται από διοικητικούς περιορισμούς και από την ανάγκη ταχείας απόδοσης κερδοφορίας.

Ενώ οι επενδυτές αγγέλων προφανώς αναζητούν επιχειρηματικές ιδέες που είναι τόσο συναρπαστικές και έχουν την υπόσχεση ανάπτυξης, εξίσου σημαντικό είναι, αν όχι περισσότερο, οι άνθρωποι πίσω από κάθε επιχείρηση (Dibrova, 2015).

Οι άγγελοι θέλουν να υποστηρίξουν τους επιχειρηματίες που πιστεύουν. Φυσικά, το επιχειρηματικό σχέδιο πρέπει επίσης να είναι υγιές και θα θέλουν να διαπραγματευτούν μια καλή συμφωνία (Morrisette, 2007).

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ (VENTURE CAPITAL)

Ένας άλλος τρόπος χρηματοδότησης που αποτελεί κυρίαρχη δυναμική πηγή χρηματοδότησης για τις επιχειρήσεις με μεγάλες αναπτυξιακές δυνατότητες, είναι μέσω των Επιχειρηματικών Κεφαλαίων ή Κεφαλαίων Επιχειρηματικών Συμμετοχών (διεθνώς γνωστά με την ονομασία Venture Capital) (Deakins and Freel, 2007).

Το Venture Capital αποτελεί μια πρόσφατη μορφή χρηματοδότησης που

πρωτοεμφανίστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ενώ στην Ελλάδα πρωτοεμφανίστηκε από τις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Το Venture Capital συμβάλλει στη στήριξη των αναγκών επιχειρήσεων που αναπτύσσονται με ταχείς ρυθμούς και οι οποίες έχουν την ανάγκη κεφαλαίων προκειμένου να προωθήσουν την ανάπτυξη τους. Αποτελούν μορφή μεσομακροπρόθεσμων επενδύσεων υψηλής απόδοσης αλλά και υψηλού κινδύνου, με συμμετοχή στα ίδια κεφάλαια νέων ή ταχέως αναπτυσσόμενων επιχειρήσεων. Η κεφαλαιακή ενίσχυση μιας επιχείρησης μπορεί να πραγματοποιηθεί τόσο σε αρχικό στάδιο όσο και σε μεταγενέστερο στάδιο ανάπτυξης ενώ οι αποδόσεις στις οποίες προσβλέπουν είναι αντίστοιχες του επιχειρηματικού κινδύνου (Tariq, 2013).

Τα επιχειρηματικά κεφάλαια είναι η κύρια πηγή χρηματοδότησης κυρίως για τις επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας και είναι ένα είδος κεφαλαίου που διατίθεται από τους επενδυτές στο πρώιμο στάδιο της επιχείρησης που συχνά συνεπάγεται και υψηλό κίνδυνο. Επενδύουν σε νέες επιχειρήσεις και επιχειρηματικές ευκαιρίες με στόχο την ελκυστική επιστροφή του επενδυμένου κεφαλαίου και την αποκόμιση ποσοστού των κεφαλαιουχικών κερδών, το ύψος του οποίου ποικίλει ανάλογα με το ποσό της χρηματοδότησης και το μέγεθος της επιχείρησης, όμως συνήθως κυμαίνεται στα επίπεδα του 15%-30%. Θεωρούνται ότι αποτελούν το σημείο επαφής μεταξύ των κεφαλαίων που μπορεί να παράσχει ο ιδρυτής, η οικογένεια ή το φιλικό του περιβάλλον, καθώς και οι ιδιώτες επενδυτές τα οποία συχνά εξαντλούνται στη φάση εκκίνησης (ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις έντασης τεχνολογίας).

Τα επιχειρηματικά κεφάλαια αποτελούν μια μορφή χρηματοδότησης η οποία προσβλέπει σε φιλόδοξες και υποσχόμενες επιχειρήσεις που συχνά ενστερνίζονται επιχειρηματικά καινοτόμες ιδέες. Σύμφωνα με τον Graham η ανάπτυξη είναι ο λόγος για τις εταιρείες Venture Capital που θέλουν να επενδύσουν σε startup επιχειρήσεις όχι μόνο γιατί οι αποδόσεις είναι υψηλές, αλλά επίσης επειδή τα κέρδη που προκύπτουν είναι πιο εύκολα διαχειρίσιμα συγκριτικά με τα μερίσματα που θα αποκτούσαν από τις κοινές επιχειρήσεις. Είναι επενδύσεις κεφαλαίου που πραγματοποιούνται για την έναρξη, τα πρώτα στάδια ανάπτυξης ή την επέκταση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δίνοντας περισσότερη έμφαση στις υπό σύσταση παρά στις ώριμες επιχειρήσεις.

Οι εταιρείες Venture Capital απαιτούν υψηλά ποσοστά απόδοσης επειδή αναλαμβάνουν υψηλούς κινδύνους και μόνο επιχειρήσεις ταχύρυθμης ανάπτυξης μπορούν να πετύχουν τα υψηλά αυτά ποσοστά. Σημαντικές επίσης για την χρηματοδοτούμενη επιχείρηση είναι οι σχέσεις της εταιρείας Venture Capital με άλλες επιχειρήσεις στην αγορά εργασίας οι οποίες έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στη σύναψη συνεργασιών.

Στόχος είναι η δημιουργία ή αύξηση της αξίας της επιχείρησης και η παροχή βοήθειας στις επιχειρήσεις να επιτύχουν τις φιλοδοξίες τους για ανάπτυξη, παρέχοντας εκτός από χρηματοδότηση, συμβουλές για την στρατηγική που πρέπει να ακολουθήσουν και πληροφόρηση για κρίσιμα σημεία της ανάπτυξής τους. Παρέχουν επίσης στην επιχείρηση περισσότερη ρευστότητα μέσω των πελατών, προμηθευτών, τραπεζών και ανταγωνιστών, βελτιώνοντας έτσι την επίδοσή τους, υποστηρίζοντας την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και των εφαρμογών τους. Οι εναλλακτικές μορφές χρηματοδότησης είναι η αυτοχρηματοδότηση (προσωπική, μέσω φιλικού ή οικογενειακού περιβάλλοντος και επιχειρηματικών αγγέλων) και η ανάληψη δανείου, που όμως όπως έχει προαναφερθεί για τις startup επιχειρήσεις είναι δύσκολο να χορηγηθεί λόγω των ανεπαρκών εγγυήσεων.

Η χρηματοδότηση γίνεται με διαφορετικό τρόπο ανάλογα με το στάδιο λειτουργίας που βρίσκεται η επιχείρηση όπως αναφέρθηκε προηγουμένως. Η χρηματοδότηση αφορά την έρευνα, τη στήριξη και ανάπτυξη μίας ιδέας ή ενός σχεδίου πριν η επιχείρηση περάσει στο πρώτο στάδιο της εκκίνησης της λειτουργίας της (σε αυτό το στάδιο οι επενδυτές είναι συνήθως επιχειρηματικοί άγγελοι). Η χρηματοδότηση κατά την εκκίνηση χρησιμοποιείται για την προώθηση προϊόντος ή υπηρεσίας ενώ τα κεφάλαια χρησιμοποιούνται κυρίως για ερευνητικούς σκοπούς, ανάπτυξη και την εκπαίδευση προσωπικού, κυρίως σε επιχειρηματικές μονάδες οι οποίες εξειδικεύονται στην τεχνολογία (Tariq, 2013).

Τα επιχειρηματικά κεφάλαια (Venture Capital) προχωρούν σε επενδύσεις μόνο σε επιχειρήσεις που ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που θέτουν, οι οποίες ενδέχεται να έχουν σχέση με τη θέση της επιχείρησης, το ποσό της επένδυσης, το στάδιο «ζωής» της επιχείρησης, τη δομή της επένδυσης και τη συμμετοχή της εταιρείας σε δραστηριότητες της επιχείρησης.

Επιπρόσθετα, τα Venture Capital αναλαμβάνουν την αξιολόγηση των επιχειρήσεων με βάση τις ποιοτικές και ποσοτικές πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο επιχειρηματικό σχέδιο (business plan) και θέλουν να επιβεβαιώσουν αν η επιχείρηση μπορεί να επιτύχει την ύπαρξη βιώσιμης ανάπτυξης, αν η ομάδα διοίκησης έχει τα απαραίτητα προσόντα, αν η απόδοση επί της επένδυσης αντισταθμίζει τον κίνδυνο που αναλαμβάνουν και αν ανταποκρίνονται τελικά στα κριτήριά τους. Η οικονομική διάρθρωση της επιχείρησης θα πρέπει να περιλαμβάνει μια καλή ισορροπία μεταξύ των κινδύνων και των προβλεπόμενων από τα δύο μέρη αποδόσεων.

Ένα από τα θέματα που πρέπει να καλύπτονται στη συμφωνία μεταξύ των επιχειρηματιών και των εταιρειών Venture Capital είναι η αξία της επιχείρησης. Υπάρχουν αναγνωρισμένες μέθοδοι και οι επενδυτές συνήθως χρησιμοποιούν ένα συνδυασμό αυτών, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης. Στην περίπτωση των startup επιχειρήσεων που αποτελούνται από άυλα περιουσιακά στοιχεία, είναι δύσκολο να χρησιμοποιηθούν συμβατικές μέθοδοι αποτίμησης. Αυτές οι επιχειρήσεις εμπεριέχουν υψηλό κίνδυνο στον κύκλο εργασιών τους και είναι δύσκολο να συγκριθούν με τις εδραιωμένες επιχειρήσεις.

Οι επενδυτές προσπαθούν να προστατευτούν από τον κίνδυνο και να ετοιμάσουν τη στρατηγική εξόδου τους ενώ οι επιχειρήσεις προσπαθούν να αντλήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο κεφάλαιο είναι δυνατόν.

Οι μέθοδοι αξιολόγησης μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής:

- Μέθοδοι βασισμένες στις προεξοφλητικές ταμειακές ροές
- Μέθοδοι βασισμένες στην σύγκριση της επιχείρησης με ομοειδείς επιχειρήσεις βάσει των κερδών, των ταμειακών ροών, καθαρής αξίας, κύκλο εργασιών κλπ ➤ Μέθοδοι βασισμένες στο κόστος ευκαιρίας που αξιολογεί την τρέχουσα αξία διαφορετικών εναλλακτικών επιλογών για επένδυση

Η μέθοδος που βασίζεται στις προεξοφλητικές ταμειακές ροές χρησιμοποιείται συνήθως όταν η επιχείρηση έχει θετικές ταμειακές ροές, όταν η ταμειακή ροή μπορεί να εκτιμηθεί με ασφάλεια και όταν το ποσοστό απόδοσης που αντανάκλα τον κίνδυνο μπορεί να υπολογιστεί. Η μέτρηση δημιουργίας αξίας ή όχι μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω του υπολογισμού της απόδοσης με πολλές μεθόδους, αλλά σε περιπτώσεις όπως οι startup επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε ταχέως αναπτυσσόμενες αγορές, οι μέθοδοι αυτές αποτίμησης καθίστανται ανεπαρκείς. Οι επιχειρήσεις στο ξεκίνημά τους χρηματοδοτούνται σχεδόν αποκλειστικά από Ίδια Κεφάλαια, βασισμένες στο αναμενόμενο ποσοστό απόδοσης και για αυτό το λόγο, μέθοδοι που δεν συνδέονται με τη ρευστότητα και τα στοιχεία του ισολογισμού χρησιμοποιούνται πιο συχνά. Ως εκ τούτου, η δημιουργία αξίας ή επιτυχία σε μια startup επιχείρηση πρέπει να μετράται με έναν διαφορετικό τρόπο (Festel 2013, EVCA 2007).

Οι εταιρείες επιχειρηματικών κεφαλαίων υιοθετούν συχνά μια συγκεκριμένη επενδυτική επενδυτική στρατηγική και έτσι, επενδύουν :

- Σε διαφορετικά αναπτυξιακά στάδια μιας επιχείρησης (στη φάση εκκίνησης, στη φάση ανάπτυξης κ.λπ.)
- Σε συγκεκριμένους κλάδους
- Με συγκεκριμένα επενδυτικά ποσά
- Σε συγκεκριμένη γεωγραφική θέση
- Με συγκεκριμένο τύπο χρηματοδότησης
- Με διαφορετικές προσδοκίες απόδοσης ή ρευστοποίησης
- Όταν τα επενδυτικά κριτήρια της εταιρείας ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες του επιχειρηματία ή της επιχείρησης.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ VENTURE CAPITAL

Οι εταιρείες επιχειρηματικών κεφαλαίων αναλαμβάνουν σημαντικούς κινδύνους όταν αναμένουν υψηλές αποδόσεις από τις επενδύσεις τους και για το λόγο αυτό η διαχείριση της σχέσης κινδύνου/απόδοσης γίνεται με την επένδυση μόνο σε επιχειρήσεις οι οποίες πληρούν τα επενδυτικά τους κριτήρια.

Οι εταιρείες επιχειρηματικών κεφαλαίων συνήθως στρέφονται σε καινοτόμες, δυναμικές επιχειρήσεις με έμφαση στην ισχυρή στρατηγική τους θέση και σε ανταγωνιστικά προϊόντα

ή υπηρεσίες, στην ικανή διοικητική ομάδα, προκειμένου να επιτευχθούν οι προκαθορισμένοι στόχοι στην ύπαρξη σύγχρονων προτύπων εταιρικής διακυβέρνησης και δομής και στις προοπτικές ρευστοποίησης.

Η επενδυτική διαδικασία μπορεί να διαρκέσει έως και 5 έτη χωρίς αυτό να ισχύει πάντα. Η διαδικασία ξεκινάει με την λήψη ενός οργανωμένου επιχειρηματικού πλάνου με σαφείς απαντήσεις σε όλα τα εμπλεκόμενα ζητήματα από την ομάδα που απαρτίζει την επιχείρηση, η ποιότητα του οποίου είναι πολύ σημαντικό παράγοντας.

Στο επόμενο στάδιο ο επενδυτής προχωρά σε μία διαδικασία «προσθήκους επιμέλειας» (due diligence) και ενδελεχούς εξέτασης για κάθε εξεταζόμενη αίτηση επένδυσης, για την αξιολόγηση της επιχείρησης και της ομάδας και των ιδρυτών. Σε αυτή τη φάση υπάρχει πρόσβαση σε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες κατόπιν διεξαγωγής από ειδικούς οικονομικών, νομικών, επιχειρηματικών και τεχνικών ελέγχων. Έπειτα ξεκινά η διαδικασία διαπραγμάτευσης και υπογραφής αρχικών συμβάσεων και στην περίπτωση που τα αποτελέσματα είναι ευνοϊκά προβαίνουν στην αποτίμηση της επιχείρησης σύμφωνα με το μέγεθος της εκάστοτε επενδυτικής περιόδου.

Στην τελική φάση διαπραγμάτευσης έχουν καθοριστεί η αξία της επιχείρησης, η διάθεση των κερδών η διοίκηση της επιχείρησης, οι μελλοντικές σχέσεις των ενδιαφερόμενων μερών (Deakins and Freel, 2007). Το επόμενο στάδιο της διαδικασίας μίας επένδυσης περιλαμβάνει την παρακολούθηση της επιχείρησης. Ο στόχος του Venture Capital είναι η ανάπτυξη της επιχείρησης και στην προσπάθεια επίτευξης αυτού, επιχειρεί να αποδώσει αξία με την ενίσχυση των καναλιών πωλήσεων, με χρηματοοικονομική συμβουλευτική βοήθεια, και με συνεργασίες.

Όταν η εν λόγω επιχείρηση αναπτυχθεί και αρχίσει να είναι κερδοφορική, ο επενδυτής ξεκινά να αναζητά τρόπους εξόδου μαζί με την ομάδα της επιχείρησης του, αποσκοπώντας την κεφαλαιοποίηση αυτής της ανάπτυξης. Πιθανές τεχνικές εξόδου αποτελούν η πρόσκληση δημόσιας προσφοράς, εξαγορά από τη διοικητική ομάδα της επιχείρησης ή πώληση σε άλλη εταιρεία επιχειρηματικών συμμετοχών. Ο ρόλος των επιχειρηματικών κεφαλαίων είναι διαμεσολαβητικός και φέρουν πολλά πλεονεκτήματα. Βασικό πλεονέκτημα της χρηματοδότησης μέσω Venture Capital είναι ότι η επιχείρηση δεν έχει την υποχρέωση να παρέχει εγγυήσεις για το παρεχόμενο κεφάλαιο και ότι η επιχείρηση είναι οικονομικά σταθερή σε όλη τη διάρκεια της συμφωνίας/συνεργασίας.

3.4 ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η εκκίνηση μιας start up επιχείρησης απαιτεί συχνά από τους επιχειρηματίες να κατανοούν και να ολοκληρώνουν μια ποικιλία επιχειρηματικών λειτουργιών. Μια σημαντική επιχειρηματική λειτουργία κατά την έναρξη μιας start up επιχείρησης, είναι η λογιστική. Παρόλο που πολλοί επιχειρηματίες μπορεί να φοβούνται την βυθοκόρηση μέσω ατελείωτων στοιβών οικονομικών εγγράφων, η λογιστική συχνά παρέχει στους επιχειρηματίες τη σαφέστερη εικόνα της επιτυχίας των επιχειρήσεών τους. Οι επιχειρηματίες πρέπει επίσης να διατηρούν άφθονα αρχεία σχετικά με την εκκίνηση μικρών επιχειρήσεων για φορολογικούς και νομικούς σκοπούς.

Πολλές μικρές επιχειρήσεις ξεκίνησαν ως λογιστικό χαρτοφυλάκιο μικρού μεγέθους. Αυτή η λογιστική μέθοδος καταγράφει και αναγνωρίζει τις συναλλαγές όταν μεταβάλλονται τα μετρητά χρήματα. Παρέχει στους επιχειρηματίες μια απλή μέθοδο για τη διατήρηση των

λογιστικών πληροφοριών. Καθώς οι επιχειρήσεις αναπτύσσονται και επεκτείνονται, ίσως χρειαστεί να αλλάξουν τη μέθοδο λογιστικής σε δεδουλευμένη βάση. Η λογιστική αυτή είναι η πιο ευρέως χρησιμοποιούμενη μέθοδος στις επιχειρήσεις. καταγράφει και αναγνωρίζει τις συναλλαγές όπως συμβαίνουν, ανεξάρτητα από τα χέρια που αλλάζουν μετρητά.

Οι επιχειρηματίες ενδέχεται να χρειαστεί να παρέχουν στις τράπεζες, τους δανειστές ή τους επενδυτές μια οικονομική πρόβλεψη σχετικά με το νέο επιχειρηματικό εγχείρημα μιας start up επιχείρησης. Αυτές οι πληροφορίες είναι απαραίτητες για τη λήψη εξωτερικής χρηματοδότησης για το κόστος εκκίνησης των επιχειρήσεων. Οι επιχειρηματίες γράφουν συνήθως ένα επιχειρηματικό σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει μια οικονομική πρόβλεψη, αναμενόμενη εκκίνηση και μηνιαίες δαπάνες, και pro forma οικονομικές καταστάσεις. Αυτές οι λογιστικές πληροφορίες βασίζονται σε μεγάλο βαθμό από τους δανειστές ή τους επενδυτές για να εξασφαλίσουν ότι ο επιχειρηματίας έχει μια ακριβή και αξιόπιστη εικόνα των οικονομικών προσδοκιών.

Μια σημαντική λογιστική λειτουργία για την έναρξη μιας start up επιχείρησης, είναι η δημιουργία ενός προϋπολογισμού. Οι προϋπολογισμοί σκιαγραφούν τις δαπάνες που απαιτούνται για διάφορες πτυχές της start up επιχείρησης. Οι επιχειρηματίες μπορούν να χρηματοδοτήσουν κεφάλαια για την πρόσληψη υπαλλήλων, τις στρατηγικές διαφήμισης, τις απογραφόμενες αγορές και άλλες μορφές επιχειρηματικών δαπανών. Η προσκόλληση σε έναν προϋπολογισμό βοηθά τους επιχειρηματίες να αποφύγουν την σπατάλη κεφαλαίων σε μη βασικά επιχειρηματικά στοιχεία. Οι προϋπολογισμοί μπορούν επίσης να δημιουργήσουν ένα ιστορικό αρχείο για το πώς οι μικρές επιχειρήσεις ξοδεύουν κεφάλαια για την παραγωγή καταναλωτικών αγαθών ή υπηρεσιών.

Η λογιστική είναι ο κυρίαρχος τρόπος με τον οποίο μια εταιρεία καθορίζει την αποδοτικότητά της. Αν και μια μικρή επιχείρηση μπορεί να έχει τη δυνατότητα να παράγει υψηλά ποσά από τα έσοδα από τις πωλήσεις, η αποτυχία να παράγει αρκετά κέρδη μπορεί να καταστρέψει την επιχείρηση σε αποτυχία. Οι επιχειρηματίες πρέπει να κατανοήσουν πόσο καλά χρησιμοποιούν τα περιουσιακά στοιχεία για τη δημιουργία υπηρεσιών και το κόστος απογραφής σε σύγκριση με το περιθώριο κέρδους της εταιρείας. Οι τράπεζες, οι δανειστές ή οι επενδυτές μπορεί επίσης να απαιτούν από τις μικρές επιχειρήσεις να απελευθερώνουν οικονομικές πληροφορίες για να διασφαλίσουν ότι τα άτομα αυτά θα εξοφληθούν εγκαίρως.

Οι μικρές start up επιχειρήσεις μπορούν να ζητήσουν συμβουλές από δημόσιο λογιστικό ή από μεμονωμένο δημόσιο λογιστή (CPA). Οι επαγγελματίες λογιστές προσφέρουν συνήθως υπηρεσίες εκπαίδευσης, εμπειρίας ή εμπειρογνωμοσύνης όταν βοηθούν τον επιχειρηματία να δημιουργήσει τις μικρές λογιστικές λειτουργίες τους. Αυτά τα άτομα μπορούν επίσης να προσφέρουν χαμηλότερες τιμές στις μικρές επιχειρήσεις για να βοηθήσουν στην αναβολή του κόστους έναρξης λειτουργίας. Οι επιχειρηματίες μπορεί επίσης να χρειάζονται επαγγελματική βοήθεια κατά την υποβολή επιχειρηματικών φορολογικών δηλώσεων και την εξασφάλιση ότι όλα τα επιχειρηματικά θέματα λογίζονται στο τέλος του έτους.

3.5 ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΟΥ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΙΣ START UP ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ο ελληνικός νόμος ορίζει μια σειρά νομικών μορφών για τη λειτουργία μιας επιχείρησης. Εκτός από την ίδρυση ελληνικής εταιρείας ή οντότητας (εταιρική σχέση), οι αλλοδαπές επιχειρήσεις μπορούν να προχωρήσουν στην ίδρυση και την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας στη χώρα προχωρώντας στη δημιουργία ενός ελληνικού υποκαταστήματος ή συμμετέχοντας σε μια κοινή επιχείρηση με μια άλλη.

Οι αλλοδαπές επιχειρήσεις μπορούν επίσης να εδραιώσουν την παρουσία τους στην Ελλάδα (νόμος 89 γραφείο / εταιρεία όπως αναθεωρήθηκε με το Ν. 3427/2005), των οποίων έργο είναι να παρέχουν ορισμένες υπηρεσίες στην έδρα της επιχείρησης ή σε οποιαδήποτε άλλη θυγατρική εταιρεία που δεν είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα. Τα άτομα μπορούν να λειτουργούν ως μοναδικοί έμποροι ή ανεξάρτητοι επαγγελματίες. Μια οντότητα με έδρα στην Ελλάδα θεωρείται ελληνική, παρά το ότι όλα τα μέλη της ενδέχεται να είναι αλλοδαπά.

Ο Νόμος 89 (3427/2005), σημειώνει πως οι αλλοδαποί φορείς μπορούν να ιδρύσουν γραφείο ή εταιρεία στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 89/1967, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 3427/2005, αποσκοπώντας την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στα κεντρικά τους γραφεία ή στις αλλοδαπές θυγατρικές τους (εταιρείες χωρίς να είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα) υπηρεσίες κεντρικής λογιστικής υποστήριξης, ποιοτικός έλεγχος της παραγωγής, διεργασίες και υπηρεσίες, υπηρεσίες σχεδιασμού έργων, υπηρεσίες διαφήμισης και μάρκετινγκ και υπηρεσίες επεξεργασίας δεδομένων. Το προσωπικό των νομικών μονάδων του νόμου 89 πρέπει να αποτελείται από τουλάχιστον τέσσερα άτομα και τα ετήσια έξοδα λειτουργίας της επιχείρησης να ανέρχονται τουλάχιστον σε 100,000 ευρώ και να καλύπτονται μέσω τραπεζικών εμβασμάτων.

Οι αλλοδαποί ναυτιλιακοί φορείς μπορούν να ιδρύσουν γραφείο ή υποκατάστημα στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 27/1975 για δραστηριότητες που αφορούν αποκλειστικά τη διαχείριση, τη λειτουργία, τη μεσιτεία, τη ναύλωση, τη μέση προσαρμογή και την ασφάλιση μη επιβατηγών πλοίων) άνω των 500 εγγεγραμμένων τόνων που ασχολούνται με τη διεθνή κυκλοφορία και την εκπροσώπηση ξένων πλοιοκτητών ή άλλων ξένων ναυτιλιακών οντοτήτων που έχουν αντικείμενα παρόμοια με τις παραπάνω δραστηριότητες. Τα ετήσια λειτουργικά έξοδα του γραφείου / του υποκαταστήματος πρέπει να ανέρχονται τουλάχιστον σε 50 000 δολάρια ΗΠΑ, τα οποία πρέπει να καλυφθούν μέσω εμβασμάτων. Τραπεζική εγγύηση τουλάχιστον 5 000 ευρώ κατατίθεται ως εγγύηση για τη συμμόρφωση του γραφείου / υποκαταστήματος με τις ανωτέρω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ανεξάρτητα από τον κλάδο, το μέγεθος ή το στάδιο της επιχείρησης, οι ταμειακές ροές, τα έξοδα, τα έσοδα και ο προϋπολογισμός απαιτούνται για όλες τις επιχειρήσεις. Κάθε επιχείρηση πρέπει να γνωρίζει πού βρίσκεται οικονομικά. Για να γνωρίζει κανείς πόσο υγιής είναι η θέση της επιχείρησης που έχει, πρέπει να γνωρίζει τη ροή μετρητών και τα έξοδα που έχουν σωστά καταγραφεί και τεκμηριωθεί.

Μια σωστή κατάσταση ταμειακών ροών είναι απαραίτητη για την κατανόηση της συνολικής κερδοφορίας της επιχείρησης. Οπότε η επιταγή του να έχει καθαρά βιβλία για χρηματοδότηση.

Η σημασία της ορθής λογιστικής είναι αναμφισβήτητη. Όλες οι επιχειρήσεις πρέπει να ακολουθούν σωστές λογιστικές διαδικασίες και να έχουν όλα τα κατάλληλα τεκμηριωμένα περιλαμβανομένης της μισθοδοσίας, των τιμολογίων, των αποδείξεων. Η εταιρεία μπορεί να γνωρίζει μόνο την κατώτατη γραμμή της όταν παρακολουθεί σωστά τα έσοδα και τα έξοδα.

Εάν μια εκκίνηση απαιτεί πρόσθετη χρηματοδότηση για επέκταση ή άλλες δραστηριότητες, οι δυνητικοί επενδυτές θα απαιτήσουν τουλάχιστον ένα έως τρία χρόνια οικονομικά μαζί με επιχειρηματικό σχέδιο. Χωρίς τη διεξαγωγή κατάλληλης λογιστικής διαδικασίας, θα ήταν δύσκολο να καταρτιστούν οι απαιτούμενες οικονομικές εκθέσεις και συνεπώς δεν θα παρουσίαζε σαφή εικόνα του τρόπου με τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση.

Κατά την εκκίνηση, τα βασικά πλεονεκτήματα ενδέχεται να μην είναι λογιστικά. Και αν οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων δεν είναι ικανοποιημένοι με το σωστό λογιστικό χειρισμό, είναι ιδανικό να χρησιμοποιούν εξωτερικές υπηρεσίες λογιστικής και λογιστικής και να ανοικιάζουν υπηρεσίες εμπειρογνομώνων ως επιχειρηματικές απαιτήσεις.

Συνοψίζοντας, η δημιουργία ενός λογιστικού συστήματος είναι σημαντική για την εκκίνηση μιας επιχείρησης, καθώς θα επιτρέπει να δει κάποιος πώς λειτουργεί η επιχείρησή του και να διαπιστώσει επιτρέπει να λαμβάνει αποφάσεις για τη στρατηγική θέση της επιχείρησης για ανάπτυξη. Αν μια επιχείρηση δεν έχει μια λογιστική διαδικασία για την εκκίνηση της, αυτό σημαίνει ότι η εκκίνηση της θα αποτύχει.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΈΡΕΥΝΑΣ.

Εισαγωγή.

Το κεφάλαιο αυτό αποτελεί το ερευνητικό μέρος της εργασίας μας και εμπεριέχει την ερευνητική μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε, τη μεθοδολογία της έρευνας, καθώς και τα αποτελέσματα και την ανάλυση τους, όπως και τους περιορισμούς της έρευνας και ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα και τις προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

Σκοπός της έρευνας.

Σκοπός της έρευνας είναι η κατανόηση του τρόπου λειτουργία των start-ups, της φιλοσοφίας τους, καθώς και της σημασίας της λογιστικής στη λειτουργία τους. Για την επιτυχία του στόχου διεξήχθη ποσοτική έρευνα με την μέθοδο του ερωτηματολογίου σε start-ups που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Η ποσοτική έρευνα ενδείκνυται στην περίπτωση μας εξαιτίας κυρίως της διασποράς των start-ups στην Ελλάδα. Θα ήταν αδύνατο να βρεθούν πολλές start-ups συγκεντρωμένες σε μια μικρή γεωγραφική περιοχή. Επίσης θα ήταν χρονοβόρο και θα απαιτούσε μεγαλύτερη δαπάνη. Προτιμήθηκαν τα ερωτηματολόγια, γιατί είναι εύκολη η δημιουργία και η χρήση τους, όπως επίσης και οι τρόποι ανάλυσης του υλικού τους, καθώς είναι τυποποιημένοι. Τέλος ο ερευνητής δεν μπορεί να επηρεάσει τις απαντήσεις κάτι που προσδίδει μεγαλύτερη αξιοπιστία. Βέβαια το ερωτηματολόγιο υποχρεώνει τον ερωτηθέντα να απαντήσει με έναν συγκεκριμένο τρόπο, οπότε δεν επιτυγχάνεται μια σε βάθος διερεύνηση και ανάλυση των υπο εξέταση θεμάτων, όπως συμβαίνει με τη συνέντευξη και τις ερωτήσεις ανοιχτού τύπου. Πρέπει επίσης να επισημανθεί πως η μέθοδος των ερωτηματολογίων δεν μπορεί να αναδείξει δεδομένα που δεν είχαν προβλεφθεί από την αρχή, ωστόσο αυτό εμπεριέχεται στους στόχους της έρευνας μας.

Διεξαγωγή-Πορεία έρευνας

Για τη διεξαγωγή της έρευνας αρχικά πραγματοποιήθηκε επικοινωνία (τηλεφωνική ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή δια ζώσης) με start-ups, ώστε να διαπιστωθεί αν είναι θετικές στη διεξαγωγή της συνέντευξης. Το δείγμα επιλέχθηκε τυχαία από ιστοσελίδες που προωθούν τις start-ups. Επικοινωνία πραγματοποιήθηκε με 63 συνολικά start-ups, εκ των οποίων οι δεκατέσσερις (14) αρνήθηκαν να συμμετέχουν στην έρευνα και να συμπληρώσουν το ερωτηματολόγιο λόγω έλλειψης χρόνου. Συνολικά συμπληρώθηκαν 49 ερωτηματολόγια με ιδρυτές start-ups. Κάποια ερωτηματολόγια συμπληρώθηκαν σε χώρο των επιχειρήσεων μετά από τηλεφωνική συνεννόηση με τους ιδιοκτήτες, όπου ορίστηκαν οι συναντήσεις για την συμπλήρωση τους, ενώ τα περισσότερα στάλθηκαν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και μετά την συμπλήρωσή τους συλλέχθηκαν από τον ερευνητή. Οι συνεντεύξεις υλοποιήθηκαν με τους ιδρυτές-συνιδρυτές των εταιρειών. Μετά τη συλλογή των ερωτηματολογίων αρχικά έγινε ανάλυση των απαντήσεων μέσω του προγράμματος EXCEL κι έπειτα ακολούθησε διεξαγωγή των αποτελεσμάτων.

Δείγμα της έρευνας

Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσα 49 ελληνικές start-ups. Το δείγμα επιλέχθηκε τυχαία από ιστοσελίδες που προωθούν τις start-ups. Επικοινωνία πραγματοποιήθηκε με 63 συνολικά start-ups, εκ των οποίων οι δεκατέσσερις (14) αρνήθηκαν.

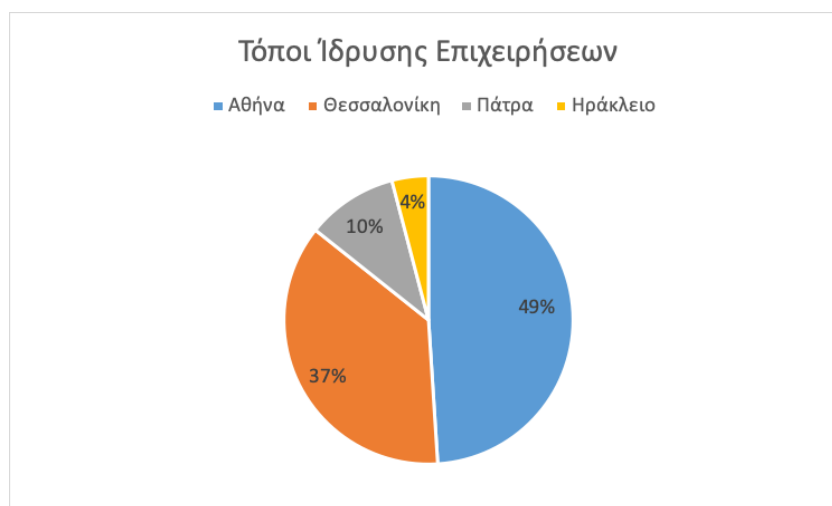
Ερευνητικά εργαλεία

Η έρευνα διενεργήθηκε μέσω ερωτηματολογίου. Το ερωτηματολόγιο δημιουργήθηκε από το συγγραφέα της εν λόγω εργασίας στην ελληνική γλώσσα και αποτελείται από 29 ερωτήσεις κλειστού τύπου. Στις ερωτήσεις του ερωτηματολογίου υπάρχει η δυνατότητα επιλογής μιας ή περισσότερων προεπιλεγμένων απαντήσεων. Επιπλέον σε κάποιες ερωτήσεις εμπεριέχεται και η επιλογή «Άλλο» δίνοντας έτσι τη δυνατότητα για οποιαδήποτε απάντηση.

Ανάλυση Δεδομένων.

1. Ποια είναι η επωνυμία και η έδρα της επιχείρησής σας.

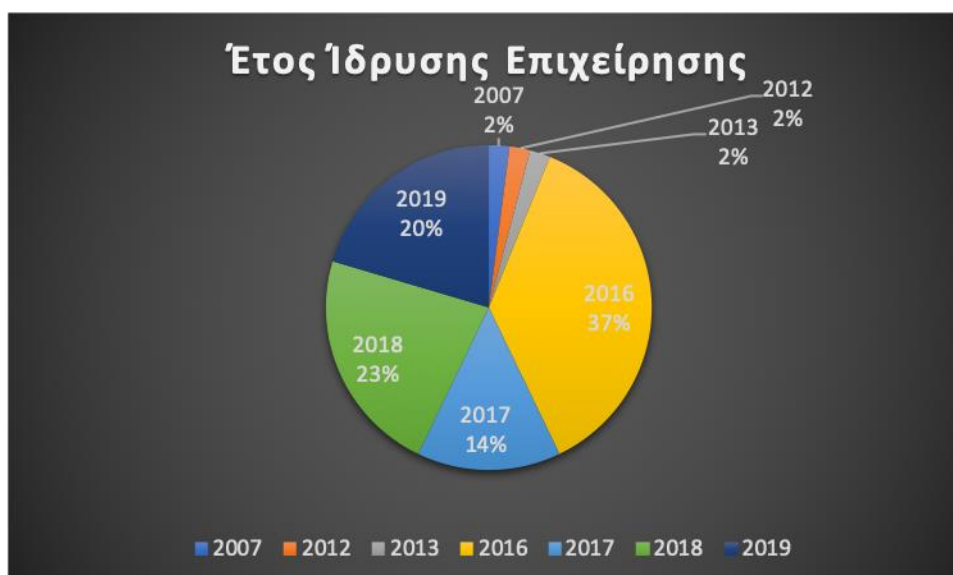
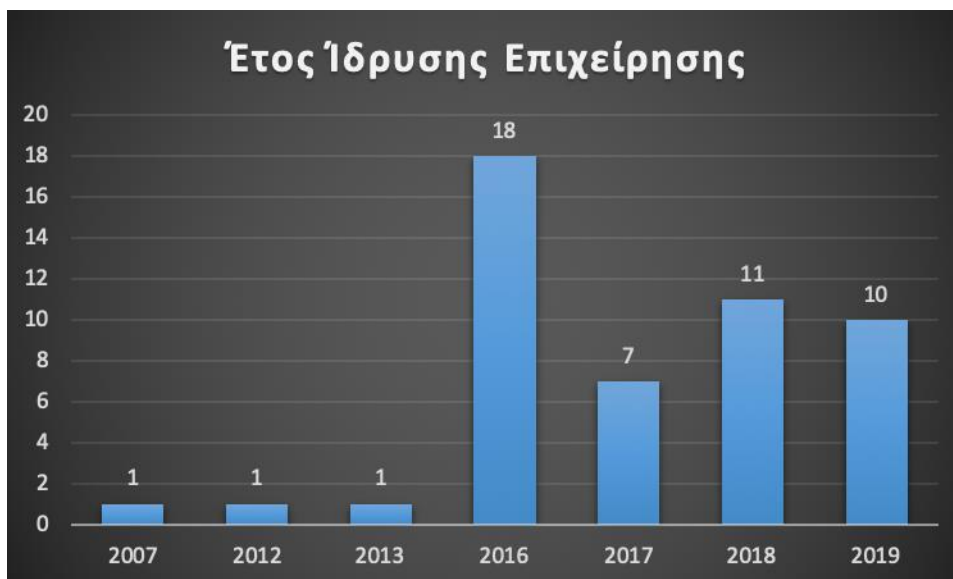
Στο πρώτο ερώτημα που αφορούσε στην επωνυμία και στην έδρα της επιχείρησης παρατηρήθηκε ότι οι 32 επιχειρήσεις δεν ανέφεραν την επωνυμία τους. Το άλλο σκέλος της ερώτησης αφορούσε τον τόπο ίδρυσης. Από τις σαράνταεννιά (49) επιχειρήσεις οι σαράνταδύο (42) δήλωσαν τόπο ίδρυσης την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, τα δύο μεγαλύτερα αστικά κέντρα της Ελλάδας που διαθέτουν Πανεπιστήμια και Πολυτεχνικές Σχολές, οι φοιτητές αποτελούν τα εν δυνάμει άτομα που στελεχώνουν τις startups, ενώ επίσης διαθέτουν οργανώσεις υποστήριξης νεοφυούς επιχειρηματικότητας, όπως είναι για παράδειγμα στη Θεσσαλονίκη η OK!Thess που έχει σκοπό να βοηθήσει νέους start-uppers μέσω δύο κύκλων σεμιναρίων και coaching¹. Άλλες πέντε (5) επιχειρήσεις του δείγματός μας ιδρύθηκαν στην Πάτρα και δύο (2) στο Ηράκλειο.

¹ <https://www.epixeiro.gr/article/101018>

2. Έτος ίδρυσης.

Σύμφωνα με τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια όλες οι τα start-ups ιδρύθηκαν την περίοδο από το 2007-2019. Το 2007 ιδρύθηκε μόνο μια, όπως επίσης το 2012 και το 2013, μεγάλη αύξηση σημειώθηκε το 2016, ιδρύθηκαν δεκαοκτώ (18) start-ups το 2017 ιδρύθηκαν επτά (7,) το 2018 ιδρύθηκαν έντεκα (11) και το 2019 δέκα (10). Τα παραπάνω στοιχεία αποδεικνύουν ότι οι περισσότερες start-ups είναι νεοσύστατες, καθώς ιδρύθηκαν την τελευταία πενταετία και μάλιστα μετά από την χρηματοπιστωτική κρίση.

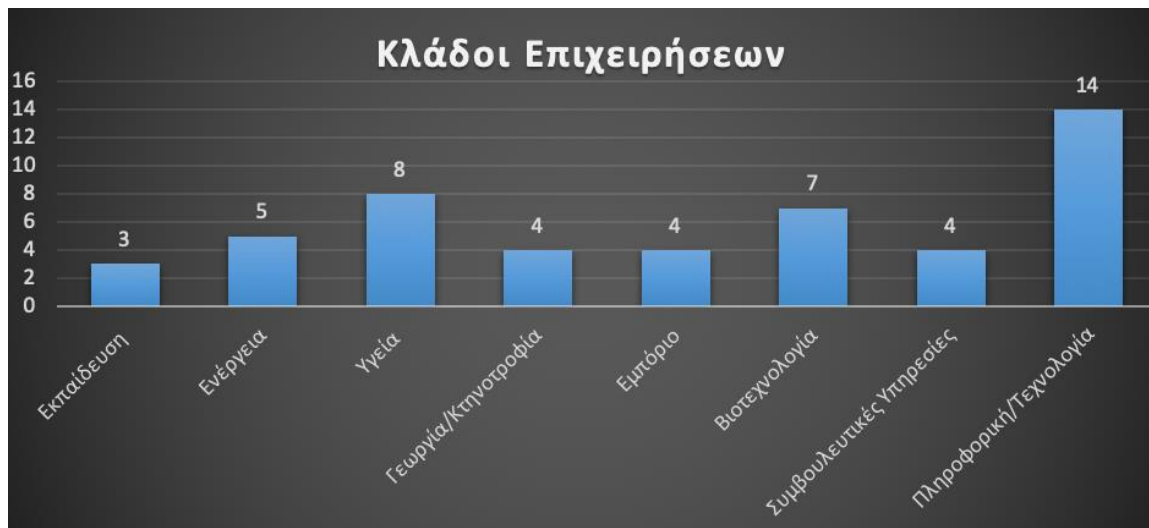

3. Αντικείμενο δραστηριότητας

Σχετικά με το αντικείμενο της δραστηριότητας των επιχειρήσεων αυτό ποικίλει. Στην πλειοψηφία τους οι επιχειρήσεις που συνεργάστηκαν έχουν ως αντικείμενο την τεχνολογία και είναι φυσικό καθώς ένα μεγάλο ποσοστό των start-up δραστηριοποιούνται στον συγκεκριμένο κλάδο. Πολλοί νέοι επιχειρηματίες βάσισαν τις ιδέες τους για την επιχειρηματική τους νέα δράση στις νέες τεχνολογίες για παράδειγμα δημιουργώντας εταιρείες που αφορούσε την παροχή λογισμικού, παρέχοντας καινοτόμα προϊόντα και υπηρεσίες, εταιρείες που απαιτούσαν μικρότερα κεφάλαια και ανθρώπινους πόρους. Δεκατέσσερις (14) λοιπόν από τις επιχειρήσεις αφορούσαν στην τεχνολογία/πληροφορική. Επίσης ένας άλλος κλάδος που προτιμά πλέον τις start-ups είναι ο ευρύτερος κλάδος της υγείας, όπου δραστηριοποιούνται επιχειρήσεις που αφορούν κυρίως παραϊατρικές υπηρεσίες κι εφαρμογές. Οι προαναφερόμενες επιχειρήσεις είναι στο σύνολό τους οκτώ (8). Άλλοι κλάδοι που δείχνουν να προτιμούν τις startups είναι ο κλάδος της βιοτεχνολογίας και της ενέργειας. Στον πρώτο στην έρευνα μας συμμετέχουν επτά (7) επιχειρήσεις και στον δεύτερο πέντε (5). Τέσσερις(4) επιχειρήσεις από το δείγμα της έρευνας μας αφορούσαν στην παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, τέσσερις (4) στο εμπόριο, τρεις (3) στην εκπαίδευση, τέσσερις (4) στην γεωργία/κτηνοτροφία.

Πίνακας :Κλάδοι Επιχειρήσεων Δείγματος.

Εκπαίδευση	3
Ενέργεια	5
Τουρισμός	0
Μεταφορές	0
Υγεία	8
Χρηματοοικονομικά	0
Γεωργία/Κτηνοτροφία	4
Εμπόριο	4
Βιοτεχνολογία	7
Διαφήμιση/Marketing	0
Συμβουλευτικές Υπηρεσίες	4
Αθλητισμός	0
Πληροφορική/Τεχνολογία	14
Άλλο	

4. Ποια Νομική μορφή έχει η επιχείρησας.

Στην τέταρτη ερώτηση, οι επιχειρήσεις δήλωναν τη νομική τους μορφή. Η πιο δημοφιλής νομική μορφή επιχείρησης είναι η ΙΚΕ (Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία) που αγγίζει το ποσοστό του 43% του συνόλου των απαντήσεων. Η αμέσως επόμενη προτιμώμενη είναι η Ατομική επιχείρηση με ποσοστό 29% κι ακολουθούν οι Κοινωνικές

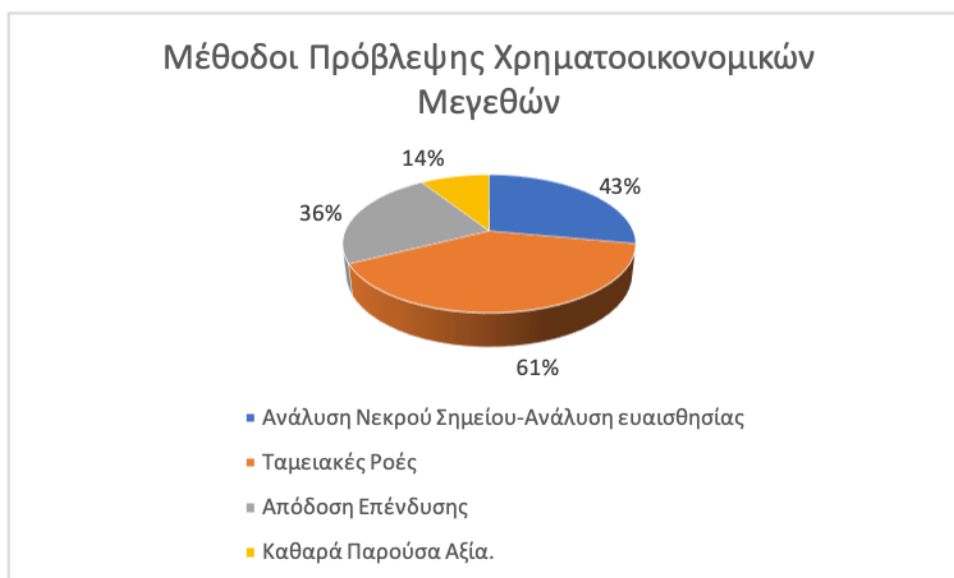
5. Κατά τη σύσταση της επιχείρησης, κατάρτισατε κάτι από τα παρακάτω;

Με την ερώτηση αυτή διερευνάται κατά πόσο οι startup επιχειρήσεις χρησιμοποίησαν κάποια εργαλεία για τη σύστασή τους. Σύμφωνα με τις απαντήσεις το 68% των επιχειρήσεων απάντησε ότι κατάρτισε Business Plan, το 57% κατάρτισε Marketing Plan, το 61% έκανε πρόβλεψη Χρηματοοικονομικών Μεγεθών και το 63% έκανε πρόχειρους υπολογισμούς των βασικών μεγεθών (έσοδα- έξοδα). Χαρακτηριστικό είναι το μεγάλο ποσοστό που έκανε πρόχειρους υπολογισμούς των βασικών μεγεθών, ενώ θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει κι άλλα εργαλεία, αν αναλογισθούμε ότι οι ιδρυτές όλων των επιχειρήσεων είναι υψηλού μορφωτικού επιπέδου. Βέβαια το ποσοστό αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιήθηκαν ειδικοί σύμβουλοι, οι οποίοι μάλλον θα χρησιμοποιούσαν περισσότερα εργαλεία.

6. Σε περίπτωση που έχετε κάνει πρόβλεψη Χρηματοοικονομικών Μεγεθών, ποια ή ποιες από τις μεθόδους χρησιμοποιήσατε;

Οι επιχειρήσεις για να προβλέψουν τα χρηματοοικονομικά μεγέθη τους χρησιμοποίησαν σε ποσοστό 43% Ανάλυση Νεκρού Σημείου, σε ποσοστό 61% Ανάλυση Ταμειακών Ροών, σε ποσοστό 36% Απόδοση Επένδυσης και σε ποσοστό 14% Καθαρά Παρούσα Αξία.

7. Για την πρόβλεψη Χρηματοοικονομικών Μεγεθών χρησιμοποιήσατε κάποιο Λογισμικό; Ποιο;

Στο σύνολό τους οι επιχειρήσεις δεν χρησιμοποίησαν κάποιο εξειδικευμένο πρόγραμμα για την πρόβλεψη Χρηματοοικονομικών Μεγεθών, αλλά το Excel.

8. Κατά τη λειτουργία της επιχείρησής σας έχετε αναπτύξει ένα επιχειρηματικό σχέδιο (business plan) που να προσδιορίζει τους στόχους και τους τρόπους επίτευξής τους;

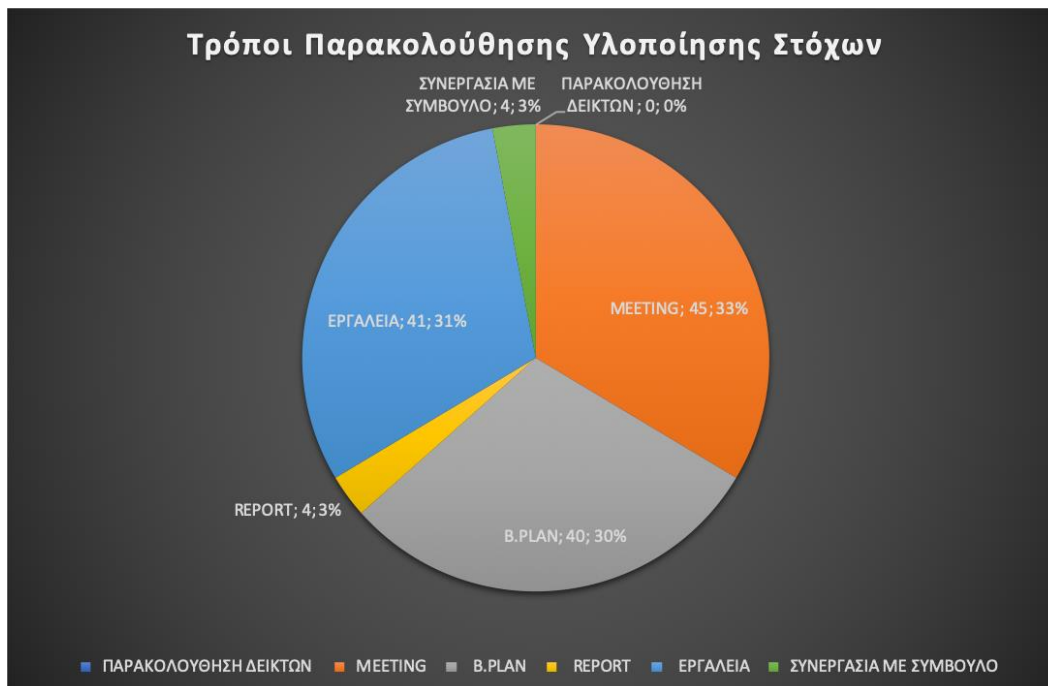
Η κατάρτισή επιχειρηματικού σχεδίου απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις, όπως γνώση κατάλληλων αριθμοδεικτών, όπου υποδεικνύονται οι απαιτήσεις ενός οργανισμού σε χρηματοοικονομικό επίπεδο, σχεδιασμός χρονοδιαγράμματος λειτουργίας και καταγραφή ανθρωπίνου δυναμικού. Στην εν λόγω ερώτηση στο σύνολο τους οι επιχειρήσεις έχουν καταρτίσει επιχειρηματικό σχέδιο.

9. Για την κατάρτιση του επιχειρηματικού σχεδίου απευθυνθήκατε σε ειδικό σύμβουλο;

Αναμενόταν το επιχειρηματικό σχέδιο να έχει διαμορφωθεί από εξειδικευμένους συνεργάτες, καθώς απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις. Ωστόσο οι 37 από τις 49 επιχειρήσεις για το σχεδιασμό επιχειρηματικού σχεδίου δεν απευθύνθηκαν σε ειδικό σύμβουλο, αλλά αυτό διαμορφώθηκε από μια ομάδα της επιχείρησης, ενώ μόνο οι 12 επιχειρήσεις συνεργάστηκαν με εξωτερικό εξειδικευμένο συνεργάτη-σύμβουλο.

10. Με ποιο τρόπο ελέγχετε την πορεία υλοποίησης των στόχων σας;

Οι απαντήσεις στο παραπάνω ερώτημα ποικίλουν. Οι περισσότερες επιχειρήσεις (36) απάντησαν ότι χρησιμοποιούν διάφορα εργαλεία και meetings σε συνδυασμό με έλεγχο του επιχειρηματικού σχεδίου. Κάποιες άλλες, συγκεκριμένα τέσσερις (4), χρησιμοποιούν meeting σε συνεργασία με συμβούλο. Πέντε (5) από τις επιχειρήσεις χρησιμοποιούν meeting και τη βοήθεια ενός εργαλείου ή προγράμματος, όπως το TRELLO. Άλλες τέσσερις (4) ανέφεραν ότι χρησιμοποιούν ετήσια report σε συνδυασμό με το επιχειρηματικό σχέδιο.

11. Ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε για τον προγραμματισμό της δραστηριότητάς σας;

- Ανάπτυξη προϋπολογισμών
- Πρόβλεψη πωλήσεων
- Ταμειακό προϋπολογισμό
- Προϋπολογισμό επενδύσεων
- Τεχνικές αξιολόγησης επενδύσεων

Τριάντα οκτώ (38) επιχειρήσεις απάντησαν ότι χρησιμοποιούν την ανάπτυξης προϋπολογισμών, οκτώ(8) επιχειρήσεις τον προϋπολογισμό επενδύσεων και τρεις (3) την πρόβλεψη πωλήσεων και τον ταμειακό προϋπολογισμό. Σε πολλές επιχειρήσεις οι ετήσιοι προϋπολογισμοί διαιρούνται σε περιόδους, για παράδειγμα σε 3μηνα, με σκοπό τον επαναπροσδιορισμό των δεδομένων. Στην πρόβλεψη πωλήσεων μιας επιχείρησης αξιολογούνται οι πωλήσεις προηγούμενων ετών, η τιμολογιακή πολιτική, οι ευρύτερες οικονομικές συνθήκες, καθώς και οι ανεκτέλεστες παραγγελίες. Ο προϋπολογισμός επενδύσεων γίνεται για να προσδιοριστούν οι προγραμματισμένες επενδύσεις, ενώ προηγείται ο προσδιορισμός των αποθεμάτων. Τέλος ο ταμειακός προϋπολογισμός διασφαλίζει την αποφυγή ριψοκίνδυνων μεταβολών στα διαθέσιμα κεφάλαια της επιχείρησης (Τσακλαγκάνο, 2015)

12. Ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε για τον έλεγχο του προγραμματισμού της δραστηριότητάς σας;

- Ανάλυση αποκλίσεων μεταξύ προϋπολογιστικών και απολογιστικών ποσών.
- Έλεγχος αποδοτικότητας της επένδυσης.
- Έλεγχος κερδοφορίας παραγόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών σε σχέση με τον Προγραμματισμό.
- Έλεγχος κερδοφορίας πελατών σε σχέση με τον προγραμματισμό

Στο παραπάνω ερώτημα είκοσι τέσσερις (24) επιχειρήσεις απάντησαν ότι χρησιμοποιούν μόνο τον έλεγχο αποδοτικότητας της επένδυσης, τέσσερις (6) απάντησαν όλα, πέντε (5) απάντησαν όλα εκτός από την ανάλυση προϋπολογιστικών-απολογιστικών ποσών, έξι (6) τον έλεγχο αποδοτικότητας της επένδυσης και τον έλεγχο κερδοφορίας παραγόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών σε σχέση με τον προγραμματισμό, τέσσερις (4) χρησιμοποιούν μόνο τον έλεγχο κερδοφορίας παραγόμενων υπηρεσιών σε σχέση με τον προγραμματισμό, άλλες τέσσερις (2) μόνο την ανάλυση αποκλίσεων κι άλλες δύο (2) χρησιμοποιούν τον έλεγχο κερδοφορίας πελατών σε σχέση με τον προγραμματισμό.

13. Παρακολουθείτε το κόστος λειτουργίας της δραστηριότητάς σας;

Στην παραπάνω ερώτηση όλες οι επιχειρήσεις απάντησαν θετικά. Η πλειοψηφία των επιχειρήσεων διαθέτει κάποιο κοστολογικό πακέτο για να παρακολουθούν το κόστος καθημερινής εργασίας. Επίσης πολλές επιχειρήσεις ένα σύστημα CRM² για να οργανώνουν τις πωλήσεις τους.

14. Ποια διαδικασία κοστολόγησης χρησιμοποιείτε;

Στο παραπάνω ερώτημα δέκα οκτώ (18) επιχειρήσεις απάντησαν ότι κοστολογούν ανά προϊόν, είκοσι δύο (22) επιχειρήσεις και ανά προϊόν και ανά υπηρεσία, τέσσερις (4) επιχειρήσεις με βάση το χρόνο και πέντε (5) ανά λειτουργία.

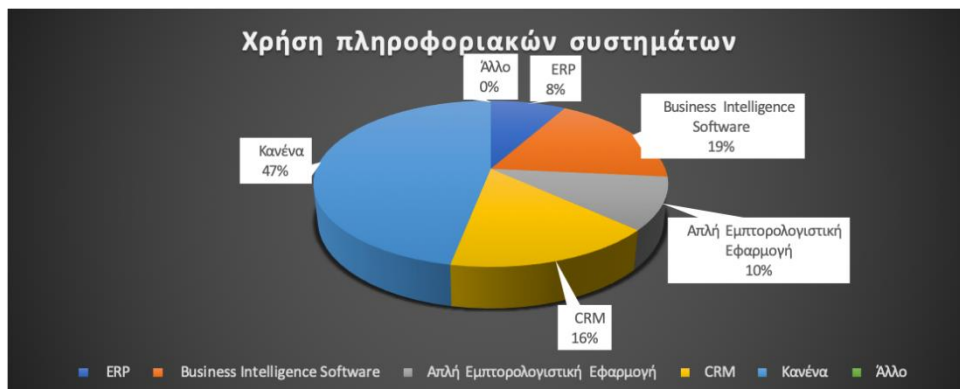
² Διαχείριση πελατειακών σχέσεων, προσέγγιση για τη διατήρηση της αλληλεπίδρασης μίας εταιρείας με δυνητικούς πελάτες.

15. Για την καθημερινή λειτουργία της επιχείρησής, ποιο σύστημα χρησιμοποιείτε;

- ERP
- Business Intelligence Software
- Απλή Εμπορολογιστική Εφαρμογή
- CRM
- Κανένα
- Άλλο

Στη παραπάνω ερώτηση είκοσι τρεις (23) επιχειρήσεις δήλωσαν ότι δεν χρησιμοποιούν κανένα λογισμικό, δεκαοκτώ (18) ότι χρησιμοποιούν συστήματα διαχείρισης σχέσεων με πελάτες, συγκεκριμένα οκτώ (8) χρησιμοποιούν CRM, τέσσερις (4) ERP και πέντε (5) Απλής Εμπορολογιστικής Εφαρμογής, ενώ εννιά (9) χρησιμοποιούν Business Intelligence Software.

16. Ποιά ήταν η πηγή χρηματοδότησης της επένδυσής σας;

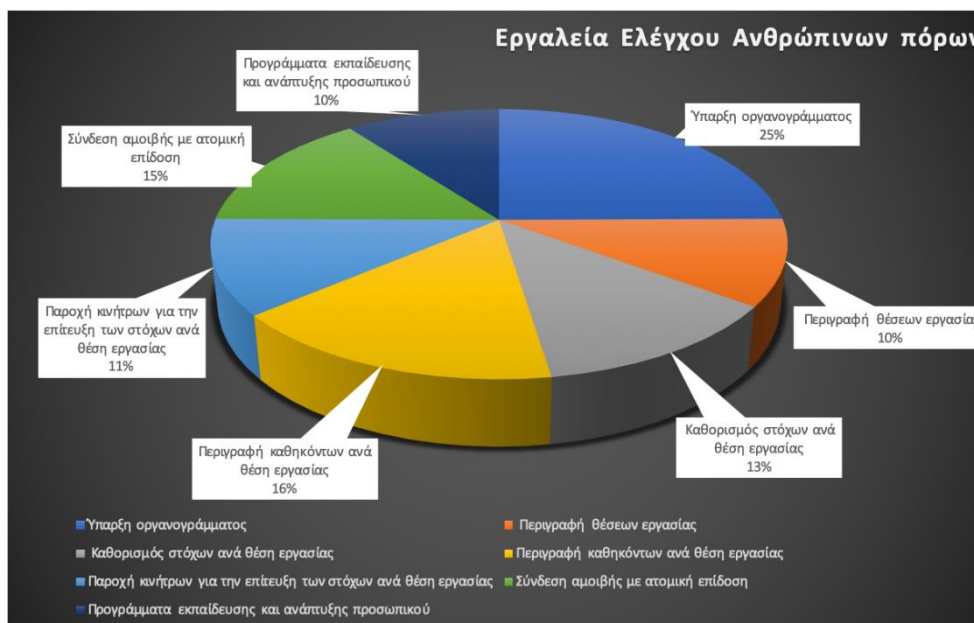
Στα start-ups οι συνήθεις τρόποι χρηματοδότησης είναι: leasing, factoring, ιδιώτες επενδυτές, ίδια κεφάλαια, κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών, οικογένεια-φίλοι, θερμοκοιτίδες επιχειρήσεων και τεχνολογικά πάρκα, τραπεζικά δάνεια, ΕΣΠΑ, crowdfunding. Από τις απαντήσεις των 49 προέκυψε ότι οι σαράντα (40) έχουν χρηματοδοτηθεί με Ίδια Κεφάλαια, πέντε (5) με τραπεζικό δάνειο και τέσσερις (4) με κεφάλαια επιχειρηματικών συμμετοχών.

17. Ποια εργαλεία- τεχνικές χρησιμοποιείτε για τον έλεγχο των ανθρώπινων πόρων ;

- Ύπαρξη οργανογράμματος
- Περιγραφή θέσεων εργασίας
- Καθορισμός στόχων ανά θέση εργασίας
- Περιγραφή καθηκόντων ανά θέση εργασίας
- Παροχή κινήτρων για την επίτευξη των στόχων ανά θέση εργασίας
- Σύνδεση αμοιβής με ατομική επίδοση
- Προγράμματα εκπαίδευσης και ανάπτυξης προσωπικού

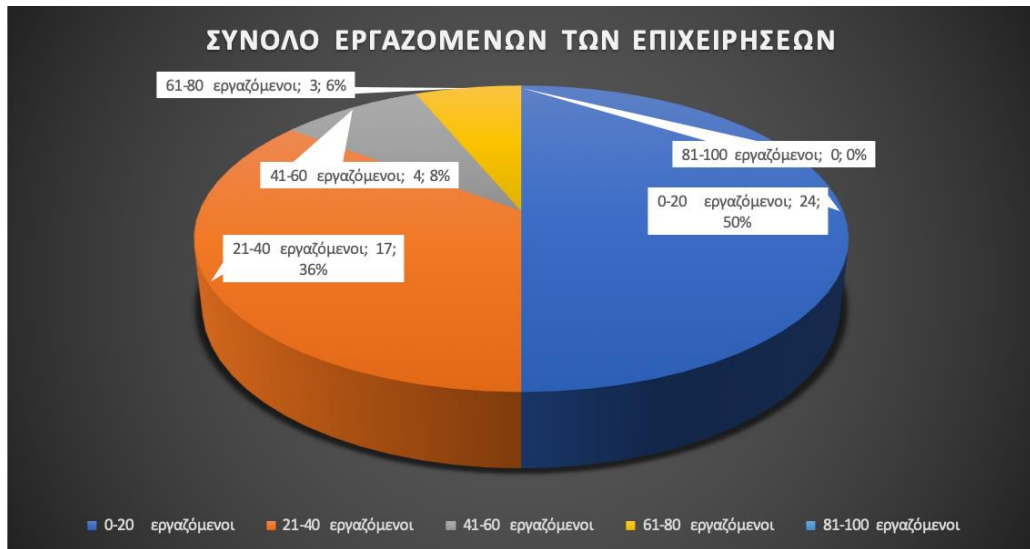
Από τις απαντήσεις που δόθηκαν προκύπτει ότι δεκαεπτά(17) επιχειρήσεις χρησιμοποιούν όλες τις τεχνικές, δεκατέσσερις (14) χρησιμοποιούν μόνο οργανόγραμμα, τέσσερις (4) χρησιμοποιούν οργανόγραμμα και παροχή κινήτρων για την επίτευξη των στόχων ανά θέση εργασίας, πέντε (5) οργανόγραμμα και σύνδεση αμοιβής με την ατομική επίδοση, τέσσερις (4) οργανόγραμμα, περιγραφή θέσεων εργασίας, καθορισμό στόχων ανά θέση εργασίας, περιγραφή καθηκόντων ανά θέση, άλλες τρεις (3) περιγραφή θέσεων εργασίας και σύνδεση αμοιβής με ατομική επίδοση και δύο (2) οργανόγραμμα, περιγραφή θέσεων εργασίας, καθορισμό στόχων ανά θέση, περιγραφή καθηκόντων και πρόγραμμα εκπαίδευσης και ανάπτυξης προσωπικού.

18. Πόσα άτομα απασχολείτε στην επιχείρησή σας;

- 0-20 εργαζόμενοι
- 21-40 εργαζόμενοι
- 41-60 εργαζόμενοι
- 61-80 εργαζόμενοι
- 81-100 εργαζόμενοι

Από το σύνολο των επιχειρήσεων οι είκοσι τέσσερις (24) επιχειρήσεις απασχολούν έως 20 εργαζομένους, οι δεκαεπτά (17) από 21 έως 40, οι τέσσερις (4) από 41 έως 60 και τρεις (3) από 61 έως 80 εργαζομένους.

19. Ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε για την αξιολόγηση προσωπικού;

- Ατομικά προωθητικά προγράμματα
- Γραπτούς στόχους απόδοσης
- Σύνδεση αντιστάθμισης με απόδοση
- Εκθέσεις αξιολόγησης της απόδοσης

Από το σύνολο των επιχειρήσεων είκοσι εννιά (29) χρησιμοποιούν τους γραπτούς στόχους απόδοσης, όπου μέσω αυτών επιτυγχάνεται υποστήριξη των στρατηγικών των επιχειρήσεων και ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εργαζομένων, έξι (6) χρησιμοποιούν γραπτούς στόχους απόδοσης και εκθέσεις αξιολόγησης, έντεκα (11) εκθέσεις αξιολόγησης και τρεις (3) ατομικά προωθητικά προγράμματα.

20. Ποια εργαλεία- τεχνικές marketing χρησιμοποιείτε ;

- Ανάπτυξη σχεδίου marketing
- Έρευνα αγοράς για την ικανοποίηση πελατών
- Έρευνα αγοράς για νέα προϊόντα-υπηρεσίες
- Σχεδιασμός προγράμματος πωλήσεων
- Πρόγραμμα επικοινωνίας-διαφήμισης
- Συνεργασία με άλλες εταιρείες-μεσάζοντες για θέματα διανομής
- Θέματα τιμολογιακής πολιτικής

Σχεδόν στο σύνολο τους οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν σχέδιο marketing. Συγκεκριμένα σαράντα (40) επιχειρήσεις χρησιμοποιούν σχέδιο marketing ,πέντε (5) χρησιμοποιούν Έρευνα αγοράς για την ικανοποίηση πελατών, δύο (2) έρευνα αγοράς για νέα προϊόντα ή υπηρεσίες, μια (1) Σχεδιασμό προγράμματος πωλήσεων και μια (1) πρόγραμμα επικοινωνίας και διαφήμισης. Από τις παραπάνω επιχειρήσεις δύο (2) χρησιμοποιούν ταυτόχρονα και συνεργασία με άλλες εταιρείες – μεσάζοντες για θέματα διανομής κ.α

21. Χρησιμοποιείτε εργαλεία- τεχνικές για την παραγωγή;

Στο σύνολό τους οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν εργαλεία και τεχνικές για την παραγωγή της δραστηριότητάς τους.

22.Γίνεται δοκιμαστικός έλεγχος των προϊόντων-υπηρεσιών;

Στο σύνολό τους οι επιχειρήσεις κάνουν δοκιμαστικό έλεγχο.

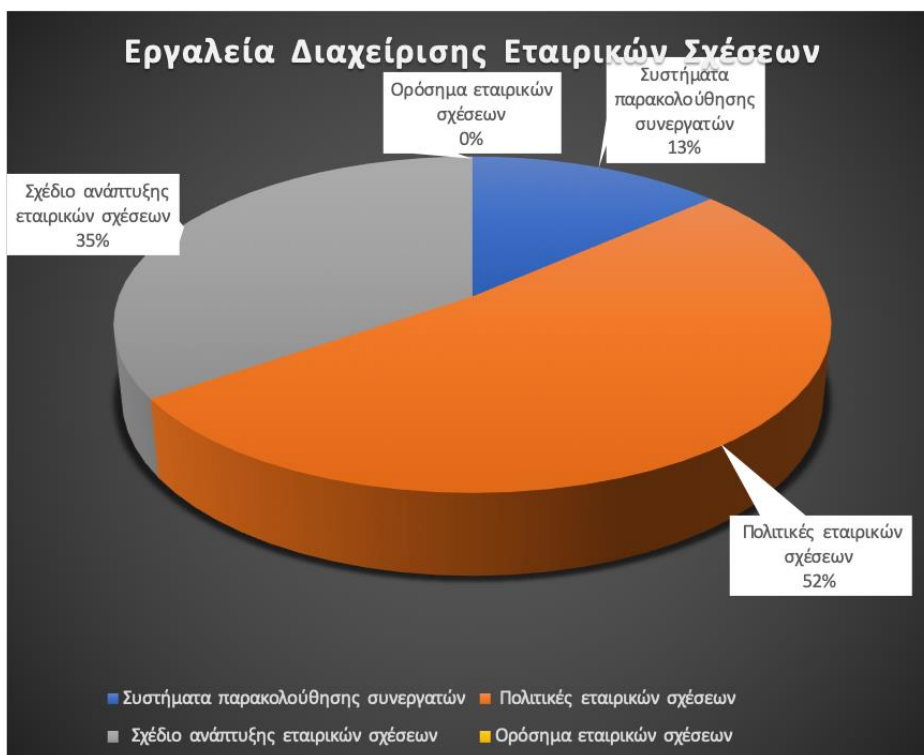
23. Παρακολουθείτε τον ανταγωνισμό;

Μέσω της παρακολούθησης του ανταγωνισμού είναι δυνατή η δημιουργία ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, όπως επίσης η βελτίωση της πρόβλεψης. Συνεπώς είναι σημαντικό να εφαρμόζεται από τις επιχειρήσεις και δεν θα μπορούσαν τα start-ups να μην το κάνουν. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις απαντήσεις τα start-ups παρακολουθούν στο σύνολό τους σχεδόν τον ανταγωνισμό, καθώς μόνο έξι ήταν οι αρνητικές απαντήσεις.

24. Ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε στη διαχείριση των εταιρικών σχέσεων;

- Συστήματα παρακολούθησης συνεργατών
- Πολιτικές εταιρικών σχέσεων
- Σχέδιο ανάπτυξης εταιρικών σχέσεων
- Ορόσημα εταιρικών σχέσεων

Σχεδόν οι μισές επιχειρήσεις, είκοσι τέσσερις (24) χρησιμοποιούν τις πολιτικές εταιρικών σχέσεων, δέκαοκτώ (18) το σχέδιο ανάπτυξης εταιρικών σχέσεων, τέσσερις (4) το σύστημα παρακολούθησης συνεργατών, τρεις (3) τις πολιτικές εταιρικών σχέσεων και το σύστημα παρακολούθησης συνεργατών.

25. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές θεωρείτε πιο κρίσιμη για την επιχείρηση;

- Χρηματοοικονομικός σχεδιασμός
- Σχεδιασμός ανθρώπινων πόρων
- Στρατηγικός σχεδιασμός
- Ανάπτυξη προϊόντος
- Πωλήσεις-marketing
- Αξιολόγηση ανθρώπινου δυναμικού
- Χρηματοοικονομική αξιολόγηση
- Διαχείριση εταιρικών σχέσεων

Δεκαικτώ (18) επιχειρήσεις θεωρούν κρίσιμότερη τεχνική το χρηματοοικονομικό σχεδιασμό, οκτώ (8) τις πωλήσεις-marketing, δεκαπέντε (15) το στρατηγικό σχεδιασμό, πέντε (5) την ανάπτυξη προϊόντος και τρεις (3) αποκλειστικά την χρηματοοικονομική αξιολόγηση

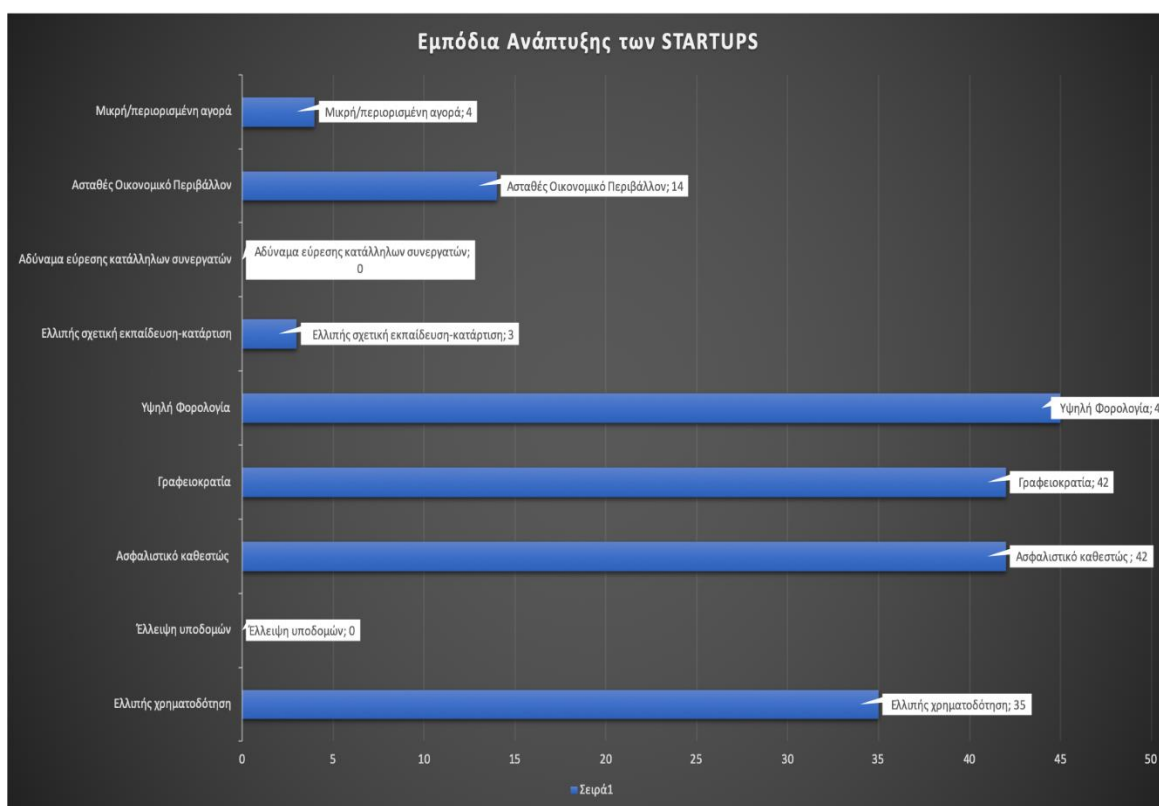

26. Είναι φιλικό το ελληνικό περιβάλλον στις start-ups;

Σχεδόν στο σύνολό τους οι επιχειρήσεις απάντησαν πως το ελληνικό περιβάλλον δεν είναι φιλικό. Συγκεκριμένα σαράντα έξι επιχειρήσεις απάντησαν ότι δεν είναι (OXI) και μόνο τρεις ότι είναι (NAI).

27. Ποια είναι τα βασικά εμπόδια για την ανάπτυξη των startups στην Ελλάδα?

Οι σαράντα δυο επιχειρήσεις (42) απάντησαν ότι τα κυριότερα εμπόδια για την ανάπτυξη των startup επιχειρήσεων είναι η γραφειοκρατία, το ασφαλιστικό καθεστώς και η υψηλή φορολογία, είκοσι οκτώ από τις παραπάνω επιχειρήσεις ανέφεραν επιπλέον την ελλιπή χρηματοδότηση, ενώ οι άλλες δέκατέσσερις (14) το ασταθές οικονομικό περιβάλλον. Στις άλλες επτά (7) επιχειρήσεις σημαντικό εμπόδιο θεωρείται στις τέσσερις (4) το μέγεθος της αγοράς μαζί με την ελλιπή χρηματοδότηση και στις άλλες τρεις (3) η ελλιπής εκπαίδευση-κατάρτιση, η ελλιπής χρηματοδότηση και η υψηλή φορολογία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σύμφωνα με τις απαντήσεις που δόθηκαν στην έρευνα μας αναδείχθηκε η κυριαρχία των τεχνολογικών επιχειρήσεων, ενώ τα start-ups φάνηκε ότι δραστηριοποιούνται σε πόλεις με Πανεπιστήμια και τις απαραίτητες δομές, αφού κατά πλειοψηφία εδρεύουν στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, με έτος ίδρυσης από 2007- 2019, επιβεβαιώνοντας ότι είναι νεοσύστατες και εμφανίζονται κυρίως μετά την κρίση με την πλειοψηφία να ιδρύονται από το 2016 κι έπειτα. Αναφορικά με τα εργαλεία που χρησιμοποιούν τα start-ups το επιχειρηματικό σχέδιο χρησιμοποιείται από τις περισσότερες επιχειρήσεις (68%), το 61% έκανε πρόβλεψη Χρηματοοικονομικών Μεγεθών και το 63 έκανε πρόχειρους υπολογισμούς των βασικών μεγεθών (έσοδα- έξοδα). Οι επιχειρήσεις για να προβλέψουν τα χρηματοοικονομικά μεγέθη τους χρησιμοποίησαν σε ποσοστό 43% Ανάλυση Νεκρού Σημείου, σε ποσοστό 61% Ανάλυση Ταμειακών Ροών, σε ποσοστό 36% Απόδοση Επένδυσης και σε ποσοστό 14% Καθαρά Παρούσα Αξία. Ωστόσο κατά τη λειτουργία των επιχειρήσεων όλες ανέπτυξαν επιχειρηματικό σχέδιο(business plan)που να προσδιορίζει τους στόχους και τους τρόπους επίτευξής τους, πράγμα που σημαίνει ότι η χρησιμότητα του επιχειρηματικού σχεδίου έγινε κοινή συνείδηση όλων, αφού κατά την έναρξη των εν λόγω επιχειρήσεων ανέπτυξαν επιχειρηματικό σχέδιο μόνο το 68%.

Για την παρακολούθηση των στόχων οι περισσότερες επιχειρήσεις (36) χρησιμοποιούν διάφορα εργαλεία και meetings σε συνδυασμό με έλεγχο του επιχειρηματικού σχεδίου. Για τον προγραμματισμό της δραστηριότητάς τους οι περισσότερες επιχειρήσεις (38) χρησιμοποιούν την ανάπτυξης προϋπολογισμών, ενώ για τον έλεγχο προγραμματισμού της δραστηριότητας τους σχεδόν οι μισές επιχειρήσεις (24) χρησιμοποιούν μόνο τον έλεγχο αποδοτικότητας της επένδυσης. Χαρακτηριστικό είναι ότι στο σύνολό τους οι επιχειρήσεις παρακολουθούν το κόστος λειτουργίας τους. Στη διαδικασία κοστολόγησης δέκα οκτώ (18) επιχειρήσεις απάντησαν ότι κοστολογούν ανά προϊόν, είκοσι δύο (22) επιχειρήσεις και ανά προϊόν και ανά υπηρεσία, τέσσερις (4) επιχειρήσεις με βάση το χρόνο και πέντε (5) ανά λειτουργία. Στη χρηματοδότηση παρατηρήθηκε παρέκκλιση από τα όσα ισχύουν στη διεθνή βιβλιογραφία περί ανάπτυξης από επιχειρηματικά κεφάλαια, καθώς οι σαράντα (40) έχουν χρηματοδοτηθεί με Ίδια Κεφάλαια. Στα εργαλεία ανθρώπινων πόρων οι περισσότερες επιχειρήσεις (17) χρησιμοποιούκριαρχούν όλες τις τεχνικές, ενώ στις υπόλοιπες προτιμώνται το οργανόγραμμα, περιγραφή καθηκόντων ανά θέση εργασίας, σύνδεση αμοιβής με ατομική επίδοση και καθορισμός στόχων ανά θέση εργασίας. Ο όγκος των επιχειρήσεων σε επίπεδο εργαζομένων είναι σχετικά μικρός, αφού οι 41 επιχειρήσεις απασχολούν έως 40 εργαζόμενους και μόλις 8 από 41 έως 80 εργαζόμενους. Στη λειτουργία πωλήσεων- marketing κυριαρχεί το σχέδιο marketing ενώ στην παραγωγή οι περισσότερες επιχειρήσεις τη δοκιμαστική χρήση προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι περισσότερες επίσης επιχειρήσεις (43) παρακολουθούν τον ανταγωνισμό, ενώ στα εργαλεία αξιολόγησης προσωπικού το επικρατέστερο είναι οι γραπτοί στόχοι απόδοσης (64%) και στη διαχείριση εταιρικών σχέσεων οι περισσότερες επιχειρήσεις (24) επιλέγουν τις πολιτικές εταιρικών σχέσεων. Κρισιμότερη τεχνική αναδείχθηκε ο χρηματοοικονομικός σχεδιασμός (37%), έπειτα ο στρατηγικό σχεδιασμό (31%) και οι πωλήσεις marketing

(16%). Κατά κοινή ομολογία των περισσότερων επιχειρήσεων (46) το ελληνικό περιβάλλον δεν είναι φιλικό κυρίως λόγω γραφειοκρατίας, του ασφαλίστικου καθεστώτος και της υψηλής φορολογίας. Με βάση τις παραπάνω απαντήσεις διαπιστώνουμε ότι τα εργαλεία και οι μέθοδοι που αφορούν στους χρηματοοικονομικούς και λογιστικούς ελέγχους μιας επιχείρησης είναι σημαντικά για τη λειτουργία των start-ups στο σύνολο τους, καθώς εμπλέκονται σε όλες τις δραστηριότητες που αφορούν στη διοίκηση. Μέσω αυτών η διοίκηση έχει τη δυνατότητα να αντιλαμβάνεται έγκαιρα κι έγκυρα τυχόν ανεπάρκειες, που μπορεί να αποβούν επιζήμιες για την εταιρεία, ενώ ταυτόχρονα συνδράμουν σημαντικά στην παραγωγή όλων των πληροφοριών που αφορούν στον σχεδιασμό και στον έλεγχο όλων των λειτουργιών. Με λίγα λόγια στην έρευνα μας αναδείχθηκε ότι ο χρηματοοικονομικός σχεδιασμός, καθώς και οι επιχειρησιακοί προϋπολογισμοί, οι προβλέψεις ταμειακών ροών, προβλέψεις πωλήσεων, επίσης τα ατομικά συστήματα σχεδιασμού ανθρώπινου δυναμικού και στρατηγικού σχεδιασμού, το οργανόγραμμα, τον προϋπολογισμό για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού κλπ αποτελούν βασικά στοιχεία οργάνωσης και διοίκησης μιας επιχείρησης, καθώς όλα μαζί ,έτσι όπως αναγκαία αλληλεπιδρούν, διασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία μιας επιχείρησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αγιοσμυρνάκης, Βλ., (2006), “Διεθνείς οικονομικές σχέσεις”, Εκδόσεις Rosili

Βαμβούκας, Α., Γ., (2004), “Διεθνείς οικονομικές σχέσεις”, Εκδόσεις Μπένου

Βρουστούρης Π., Πρωτοψάλτης Α., 2002, Εφαρμογή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, Εκδόσεις ΣΟΕΛ

Βρουστούρης Π., 2012, Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία και Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις σύμφωνα με τα ΔΛΠ, Εκδόσεις Περιοδικό Λογιστής, Τεύχος 121

Γκίγκας, Δ., 2008, “Χρηματοοικονομική Λογιστική IFRS”, Εκδόσεις Κράτση, Αθήνα, 2008

Γρηγοράκος, Θ., 2008, “Ανάλυση ερμηνεία του ελληνικού γενικού λογιστικού σχεδίου”, Εκδόσεις Κράτση, Αθήνα

Ζήκου Π., (2010). Τραπεζική Λογιστική – Η Περίπτωση της Alpha Bank. Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Λογιστική και Χρηματοοικονομική

Πουρναράκης, Κ., (1996), “Διεθνή Οικονομική”, Εκδόσεις Κυριακίδη Αφοί

Δρ Κιόχου Α. Πέτρον – Δρ Παπανικολάου Δ. Γεωργίου, 2001, Χρηματοδότηση Επιχειρήσεων, τόμος Β΄, Αθήνα, εκδοτικός οίκος Interbooks.

Καραντώνης, Ηλ., (1995), Διεθνείς Οικονομικές σχέσεις, Εκδόσεις Κυριακίδη Αφοί

Κυρίτσης Κ. (2005), Ριζικές αλλαγές στην λογιστική με την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων», Ημερησία, Αφιέρωμα στην εκπαίδευση.

Μπαλής, Θ.Α. (2000). Σύγχρονη Χρηματοοικονομική Λογιστική, Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα

Παπαθανασίου Κ. Γ., (2006), Χρήσιμα Συμπεράσματα από την Εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στην Ελλάδα, Εφημερίδα Καθημερινή, Έκδοση 22ας Απριλίου 2006

Παπακώστα Κ., (2013), *Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και οι Επιπτώσεις τους στη Χρηματοοικονομική Κρίση, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας*

Πρωτόπαπας Α., Παλάσκας Κ., (2004), Αντιμετώπιση των άδλων περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τα ΔΛΠ, Ναυτεμπορική.

Πομόνης, Ν.Ι., (1998). Λογιστική. Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα

Σακέλλης Ι., 2007, “Σύνταξη των Οικονομικών Καταστάσεων που προβλέπουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με βάση το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο”, Εκδόσεις Κράτη, Αθήνα

Σακέλλης Εμμ., 2009, Ο πανδέκτης του λογιστή, Λογιστικό – Φορολογικό Δίκαιον & Λογιστική, Τρίτη Έκδοση, Εκδόσεις Ε. Σακέλλη

Grant Th., 2007, Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης – Εξειδικευμένα Θέματα, Αθήνα, Ά τόμος

Καραγιάννης Ι., Καραγιάννη Δ. Αικ., Καραγιάννης Δ., 2007, Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Παραδείγματα – Εφαρμογές (Δ.Π.Χ.Π.), Εκδότης: Καραγιάννης Ι. Δημ. & ΣΙΑ ΟΕ

Ντζανάτος Δ., 2008, Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με Απλά Λόγια και οι Διαφορές τους από τα Ελληνικά, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα

Παπούλιας Γ., 2001, "Επενδύσεις - Διοίκηση και Ανάλυση", Σύγχρονη Εκδοτική.

Παπούλιας Γ., 1993, "Χρηματοοικονομική Διοίκηση", Γ' έκδοση, Β.Παπούλιας.

Ρεπούσης Σπ., 2006, “Χρηματοοικονομική Διοίκηση και Διεθνής Τραπεζική”, Εκδόσεις Σακουλά, Αθήνα

Παπαδόπουλος Δ., (2013), Επιχειρηματικό Σχέδιο (Business Plan), Εκδόσεις Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Παπαδόπουλος Δ., (2009), Επιχειρηματικότητα και Επιχειρηματικές Αποφάσεις: διερεύνηση στο πλαίσιο της διεθνούς βιβλιογραφίας και της ελληνικής πραγματικότητας, Εκδόσεις Πανεπιστήμιο Μακεδονίας

Λαζαρίδης Γ., Παπαδόπουλος Δ. (2005), Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Τεύχος Α'.

Αγγλική Βιβλιογραφία

Allayannis, G., J. Ihrig, and J. Weston, 2001, “Exchange-Rate Hedging: Financial vs. Operational Strategies,” American Economic Review Papers and Proceedings, Vol. 91 (2), pp. 391–395.

Allen, S.L., 2003, Financial Risk Management: A Practitioner’s Guide to Managing Market and Credit Risk, (Hoboken, New Jersey: Wiley).

Bansal, R. and M. Dahlquist, 2000, “The Forward Premium Puzzle: Different Tales from Developed and Emerging Economies,” Journal of International Economics, Vol. 51.

Barton, T.L., W.G. Shenkir, and P.L. Walker, 2002, “Making Enterprise Risk Management Pay Off: How Leading Companies Implement Risk Management,” (Brookfield, Connecticut: Fei Research Foundation).

- Bodnar, G. and G. Gebhardt, 1998, “Derivatives Usage in Risk Management by U.S. and German Non-Financial Firms: A Comparative Survey,” NBER Working Paper No. 6705 (August), (Cambridge, Massachusetts: NBER).
- Bodnar, G.M., G. Hayt, R.C. Marston, and C.W. Smithson, 1995, “Wharton Survey of Derivatives Usage by U.S. Non-Financial Firms,” *Financial Management*, Vol. 24 (2), pp. 104–114.
- Froot, K. and R. Thaler, 1990, “Anomalies: Foreign Exchange,” *Journal of Economic Perspectives*, Vol. 4 (3), pp. 179–192.
- Jacque, L., 1996, *Management and Control of Foreign Exchange Risk*, (Norwell, Massachusetts: Kluwer Academic Publishers).
- Jorion, P., and S.J. Khoury, 1996, *Financial Risk Management: Domestic and International Dimensions*, (Cambridge, Massachusetts: Blackwell Publishers).
- Hakala, J., and U. Wystup, 2002, *Foreign Exchange Risk: Models, Instruments, and Strategies*, (London: Risk Publications).
- Holton, G.A., 2003, *Value-at-Risk: Theory and Practice*, (San Diego, California: Academic Press).
- Kritzman, M., 1993, “The Optimal Currency Hedging Policy with Biased Forward Rates,” *Journal of Portfolio Management*, Vol. 19 (4), pp. 94–101.
- Longin, F.M., 2001, “Beyond the VaR,” *The Journal of Derivatives*, pp. 36-48 (Summer).
- Lam, J., 2003, *Enterprise Risk Management: From Incentives to Controls*, (Hoboken, New Jersey: Wiley).
- Marrison, C., 2002, *The Fundamentals of Risk Measurement*, (New York: McGraw Hill).
- Papaioannou, M., 2001, “Volatility and Misalignments of EMS and Other Currencies During 1974–1998,” in *European Monetary Union and Capital Markets*, *International Finance Review*, Vol. 2, ed. by J. J. Choi and J. M. Wrase, (Amsterdam: Elsevier), pp. 51–96.
- Papaioannou, M., 1989, “The Use of Derivatives Instruments by Multinational Firms: Some Survey Results,” (Bala Cynwood, Pennsylvania: The WEFA Group).
- Papaioannou, M., and E.K. Gatzonas, 2002, “Assessing Market and Credit Risk of Country Funds: A Value-at-Risk Analysis,” in *Global Risk Management: Financial, Operational and Insurance Strategies*, *International Finance Review*, Vol. 3, ed. by J. J. Choi, and M. R. Powers, (Amsterdam: Elsevier), pp. 61–79.
- Shapiro, A.C, 1996, *Multinational Financial Management*, 5th ed. (Hoboken, New Jersey: Wiley).
- Van Deventer, D.R., K. Imai, and M. Mesler, 2004, *Advanced Financial Risk Management: Tools and Techniques for Integrated Credit Risk and Interest Rate Risk Management*, (Hoboken, New Jersey: Wiley).